

SJC

ST. JOHN'S COLLEGE MAGAZINE

VOL. LXI.

December 1966

CONTENTS

	PAGE
1. I think continually of those	1
2. Editorial	2
3. Editor's Notes	6
4. The College Prize-Giving	8
5. Prize-Day Report—1966	9
6. Address by the Rev. A. C. J. Selvaratnam	15
7. P. T. Mathai	17
8. S. L. Jansen	19
9. V. C. Canagaretnam	21
10.and St. John's lost by one run !	23
11. Students' Section	25
12. மர்ணவர் பகுதி	36
13. Societies	61
14. Houses	65
15. Games and Athletics—1966	69
17. Old Boys' News	76
18. Prize-List—1965	78
19. College Officers for 1966...	82
20. The Staff, Dec., 1966	85

St. John's College Magazine

VOL. LXI

DECEMBER

1966

I THINK CONTINUALLY OF THOSE

I think continually of those who were truly great
Who, from the womb, remembered the soul's history
Through corridors of light where the hours are suns,
Endless and singing. Whose lovely ambition
Was that their lips, still touched with fire,
Should tell of the spirit clothed from head to foot in song,
And who hoarded from the spring branches
The desires falling across their bodies like blossoms.

What is precious is never to forget
The essential delight of the blood drawn from ageless springs
Breaking through rocks in worlds before our earth ;
Never to deny its pleasure in the morning simple light,
Nor its grave evening demand for love ;
Never to allow gradually the traffic to smother
With noise and fog, the flowering of the spirit.

Near the snow, near the sun, in the highest fields
See how these names are feted by the waving grass,
And by the streamers of white cloud,
And whispers of wind in the listening sky.
The names of those who in their lives fought for life,
Who wore at their hearts the fire's centre.
Born of the sun, they travelled a short while towards the sun,
And left the vivid air signed with their honour.

Stephen Spender.

Editorial

Private Enterprise in Education

[Extracts from a Paper read by the Editor at a Seminar of the National Education Society—Northern Region, held on 8 August, 1966.]

The controversy over private non-fee-levying schools has come to the fore once again with the New Education Bill.

Many schools that stood out of the original Free Education Scheme ultimately joined the scheme in 1951 upon the assurance given by the then government that their independence would be guaranteed, and also that, if events turned out to be unfavourable, they would have the right of secession—a right provided for in the Education Act of 1951. In regard to Assisted schools the 'Government Proposals For Educational Reform' tabled in the House of Representatives on July 19, 1950 observed, 'there would be an incalculable loss to the country if those schools were to be outside the new scheme. The attitude of Government is that they should, if they so desire, either work within the Free Education Scheme or, if they so choose, become private fee-paying schools.'

In 1960 when certain schools sought to exercise the right of secession the Government of the day retro-actively and undemocratically snatched away that right, except on one condition—that schools that seceded would have to be non-fee-levying. To say the least, private non-fee-levying schools are anomalous in a free society. The term 'private non-fee-levying' is in itself a misnomer. Either schools must be financed by the Government or they should be allowed to levy fees.

The Education Act (No. 5) of 1960 and The Education Act (No. 8) of 1961, passed by the last Government, were the culmination of a wrong notion regarding the concept of a 'National System of Education.

To them a 'National System' synchronised with central control prescribing every aspect of educational organisation.

Seen in the right perspective a 'National System' is a system in which equal opportunities of education are afforded to all, irrespective of community, class, caste and creed. It is a system aimed at inculcating a sense of common nationhood, in which education is actuated by local needs, patterns and aspirations. A 'National System of Education' for Ceylon should be able to develop those characteristics which are typically Ceylonese so that this small but significant nation can contribute constructively and substantially to the common world brotherhood.

A comprehensive education plan for the nation must fulfil two essential conditions. (1) It should afford opportunities to everyone of the nation's children to find and develop his or her aptitudes. (2) It should make available to the nation the skilled and qualified personnel needed for its full development. So long as private schools can co-operate with the Government in the fulfilment of these conditions they have a right to continue unhampered under a 'National System of Education.'

Of course the National Education Commission commented rather adversely on the question of private schools and recommended their total extinction in the interest of the nation. Whether taken singly or collectively their observations cannot stand any serious analysis. We have already argued that Private Schools are not incongruous in a national system of education. If Private Schools are

restrictive in their admissions it is a state of affairs deliberately imposed by the last government, and if they are not open to all the children who live in an area it is because there aren't sufficient number of schools to cater to the needs of the country; for that matter even Government Schools are not open to all the children who live in an area. That Private Schools are being maintained for the protection and advancement of vested interests, that those which became private in 1960 will be pockets of religious separatism, that Private Schools have out-lived their usefulness are all a Niagara of uninformed generalisations that merit little attention.

Lester Smith in his book 'To Whom Do Schools Belong?' contends that the problem of sovereignty is as important to a school as it is to the wider society of the nation. "... somewhere this governing authority must exist ... and upon its nature much depends." Two nations in history experimented with state control of education for reasons peculiar to themselves. The Greeks took readily to a state system of education for two principal reasons—their secularity of outlook and the constant threat to their existence, from both within and without. The main objective of Sparta was to create a nation of soldiers 'organised on principles of scientific savagery', and Sparta was for all intents and purposes a military communism. Lester Smith puts it aptly—'It produced a nation of good soldiers, but it produced very few good generals.'

We have traversed a long way from the city states of Greece and Sparta. Writing on the modern state A. D. Lindsay observes, "Two great historical facts at the end of the 18th century, the French Revolution and the Industrial Revolution, profoundly modified the basis of political organisation. The modern state in consequence differs in many important respects from any that have preceded it. It does not rest on the common acceptance of authority Unlike the Greek city state it is large. Its administration is concerned with millions who cannot be in personal relations to one another or

share the same intensive life". Laski speaks of decentralization and voluntarism as inevitable in the modern welfare state.

To J. S. Mill "A general state education is a mere contrivance for moulding people to be exactly like one another and as the mould in which it casts them is that which pleases the predominant power in the government, whether this be a monarch, a priesthood, an aristocracy, or the majority of the existing generation in proportion as it is efficient and successful, it establishes a despotism over the mind, leading by natural tendency to one over the body. An education established and controlled by the state should only exist, if it exists at all, as one among many competing experiments, carried on for the purpose of example and stimulus, to keep the others up to a certain standard of excellence."

Education is a basic and too big an activity that a government cannot be expected to deal with it by themselves without the active co-operation of all who are interested in it. Though education is the responsibility of the state it does not imply state monopoly. It means that it is the state's responsibility to welcome and encourage both state and private agencies for avoiding regimentation and preserving liberty in the nation.

Schools in reality belong to the community. The primary task of educational provision is service to the community. The state which assumes responsibility for education must work with and through the community and not over the community. Mr. K. Nesiiah in one of his famous articles speaks of schools of the community, by the community and for the community.

The Universal Declaration of Human Rights, (Article 26, section 3) asserts that 'Parents have a prior right to choose the kind of education that shall be given to their children.' Following the Declaration of Human Rights the U.N. Sub-Commission on Prevention of Discrimination and Protection of Minorities set up a team, under the chair-

manship of Charles D. Ammoun, to study the question of discrimination in education. The Ammoun Report (1956) was partly instrumental in making the UNESCO adopt unanimously an International Convention against Discrimination in Education in 1960. Article 2 of the Convention excludes the following situations as not constituting discrimination :—

- (i) The establishment or maintenance, of separate educational systems or institutions for pupils of the two sexes,..... ;
- (ii) The establishment or maintenance, for religious or linguistic reasons, of separate educational systems or institutions offering an education which is in keeping with the wishes of the pupil's parents or legal guardians,..... ;
- (iii) The establishment or maintenance of private educational institutions,

The Indian Constitution lays down in Article 30 Section 1 that 'all minorities whether based on religion or language, shall have the right to establish and administer educational institutions of their choice', and again in Section 2 that 'the state shall not, in granting aid to educational institutions, discriminate against any educational institution on the ground that it is under the management of a minority whether based on religion or language.'

These rights enshrined in the Indian Constitution have been reinforced by two judgements of the Indian Supreme Court. When the government of Kerala sought to take over all schools in the state the Supreme Court held that the government had no right to take over schools belonging to minorities like Christians and Muslims. Again in the Bombay Education Society case it was held that the Anglo-Indians, by virtue of being a minority community, had the right to run a private school, use English as medium of instruction, admit non

anglo-Indian pupils as well, and receive state aid on the basis of total school enrolment.

In keeping with the spirit of the Constitution Justice Chagla has observed "What a citizen enjoys in a democracy and what he values most is liberty of thought, and it cannot be disputed that one simple and easy method of controlling thought is to control the education of the young. Therefore, democratic constitutions have been always at pains to prevent power being given to the state which would in any way undermine this important liberty." Striking the same note Lester Smith says "One of the worst consequences of a centralized administration is that it saps the independence of a school, destroys its sense of being a Corporate Society, and detaches its loyalty from the neighbourhood it serves." It is also of great significance that in the U. S. A. the Supreme Court has held, "The fundamental theory of liberty upon which all governments in this Union repose excludes any general power of the state to standardize its children by forcing them to get instruction from public teachers only."

Private schools are not against changes. In fact they have no right to be against changes. Changes and adjustments have to be made from time to time by the government and private schools are under obligation to accept them. They cannot and should not be exempted from the obligation to maintain the same standards as government schools in respect of all essential amenities, curricular provision and emoluments. They must be also amenable to the education code as enforced by the government of the day.

It is desirable that schools that opt to be private have sufficient number of children of like denomination or linguistic group to whom they are expected to cater. It is also desirable that Boards of Management are sufficiently representative of the community.

There ought to be healthy competition between government schools and private

schools. There is no doubt that if government schools are very well organised and maintain high and decent standards, they will in due course drive out unworthy and ill-equipped private schools. Of course it is incumbent on the private school that it should set standards; otherwise it has no justification for existence.

The vital need in education is an environment in which the teacher can practise his art in security and freedom. We need liveliness and progress springing from experiment and variety. Any service, but especially the education service, if it is to be smooth and efficient, must be free from tyrannies, at whatever level they may arise.

It was reported in one of the national newspapers recently that over 2000 denominational schools that were taken over by the state and were not renovated and maintained since 1960 are unlikely to be renovated and maintained even during the next financial year. As a matter of fact it is not at all possible to maintain or renovate these schools with the cut in the vote for maintenance and extension in the estimates for the next financial year by Rs. 1,000,000. It is of interest to note that before the 2,500—odd private schools were taken over in 1960, the money voted for maintenance of government schools alone was more than the present allocation for both government and vested schools. In 1958—59 the vote for maintenance of government schools alone was Rs. 5,561,700, and in 1959—60 it was Rs. 5,486,700. The vote for the current year for all the schools under the government is only Rs. 5,000,000. No further statement of facts is necessary to appreciate the height of ridicule that has been reached in the matter of educational provision.

The truth of the matter is that the government is not in a position to run all the schools. The S.L.F.P. government were moved by motives other than educational when they took over the schools. It still puzzles the people who voted the U.N.P. to power, why it cannot undo the wrong, the tragedy that was perpetrated on the people.

The practicable solution is for the government to enter into a partnership with the community in the provision of schools. If the Government cannot pay at least the salaries of teachers in private non-fee levying schools, it must allow these schools to levy fees. Of course, the ideal thing would be for the government to pay the approved staffs of private schools and allow the managements the responsibility of maintaining all basic facilities, on condition that the schools conform to specifications laid down by the government to see that they do not become 'pockets of religious separatism' or promoters of 'vested interests'. If this ideal is not possible, the government must allow these schools to levy fees and still control them adequately to the extent that they fall in line with the national system without losing their fundamental freedom and identity.

By way of conclusion one may emphasise the spirit of community, the ethos that goes to give a distinctive character to a school. The school by itself is a society whose quality of life is determined by a tripartite relationship—the relationship between the head of the school and the staff, the relationship between the staff and the student population, and finally the relationship between the school and the community. It may be asserted that ideal relationships are possible only in a school that is free from bureaucratic control.

It is not for a moment claimed that everything is alright with our private schools. There are shortcomings no doubt, too many at that, particularly in some of the non-fee-levying private schools. It is for the government to put things right. But the fact must not be overlooked that most of the defects as they obtain today in some of our schools, are the outcome of six years of deprivation, persecution and penury. In fact it is to the credit of these schools that they have kept their heads high enough so long without being drowned. It looks as if the limit has been reached. The government must act immediately so that the nation may not lose some of its most valuable assets.

Culled from the Editor's Notebook...

P. T. MATHAI

Mr. P. T. Mathai who served at St. John's from May, 1921 to May, 1959 as assistant master, Vice-Principal and Principal, passed beyond the veil on 11-12-1965. He was undoubtedly one of the most eminent teachers St. John's has had. A man of very high calibre, he was untiring and assertive, unyielding and militant. His name came to signify action, courage, and above all, perspicacity, and a moral fibre that does not yield. Having been a perfectionist he would rather have a thing not done than do it shoddily. God granted him an extraordinary resilience of body and mind that stood him in good stead.

Though Mr. Mathai's period of Principalship was short, a mere two years, it was one marked by great achievements. It is remarkable that in a land that produced outstanding educationists and administrators, Mr. Mathai, by sheer efficiency and dedication, could rise to the topmost position in this institution. The youngest of the three Mathais who adorned the staff

for many years was destined to succeed to a long line of distinguished Principals and carry forward the torch, bright as ever. As the late Mr. S. J. Gunasegaram observed Malabar could well be proud of this son of hers who had entered as a youth this old country, and served one of its best educational institutions with a persistent devotion reminiscent of the Chera warriors and scholars of old who once ruled this land and contributed towards its culture.

Mr. M. S. Thambithurai, one of the few living lions of the old guard has kindly undertaken to assess the contribution of the late Mr. P. T. Mathai. Readers will find it in the pages of this number. It now remains for me, as an erstwhile student and teacher under Mr. Mathai, to say how much St. John's gained by the migration of Mr. Mathai into her bosom, as it were, and what deep sense of gratitude St. John's owes to this great man, Puzhicalail Thomas Mathai, who gave his youth, his all for the institution he came to love.

S. L. JANSEN

After a period of most faithful and successful work as a teacher from 1923 to 1949, Mr. Jansen retired from the teaching service and served as Bursar of the College from July, 1949 to December, 1951. As a specialist teacher in Commercial subjects and as Cricket Master, Mr. Jansen gave of his best to this school, and there are few who can equal him for his devotion to duty

and loyalty. He passed away on 6-12-'65.

I leave it to Mr. E. Kandiah of the Office Staff to do justice to this gem of a man with whom he had worked for more than three years. We express our deep sympathies to all the members of the Jansen family.

V. C. CANAGARATNAM

The Jaffna May Fair and Exhibition was on last year. One night an old teacher of mine walked up to me and took me by my hand. I walked beside him not knowing where he was leading me. He stopped abruptly and pointed with his walking stick to three outsiders perched on the back of a pew. "Ask them to get out. They have no business to sit there and you have no business to allow it." I obeyed with a lump in my throat, thank God, there was no scene.

That was typical of Mr. V. C. Canagaratnam. He had been on the Staff of St. John's from January, 1929 to December, 1946. Almost two decades later I witnessed

his sense of duty, his love for his *Alma Mater*.

As a teacher at St. John's Mr. V. C. C. excelled in the fields of Dramatics and Cadeting. But his greatest contribution was as a teacher of the English Language. Speech was his speciality and it is not surprising that his name came to be associated with the noble art of Oratory.

It is but fitting that Mr. H. W. Canagarajah, himself an exponent of correct speech, should write on his master. I hope the readers will find Mr. Canagarajah at his best.

T. K. RAJAMARTHANDAN

The Communal riots of 1958 gave us 'Raj', as he is affectionately called for his amiability and purity of heart. He left us in October. Though his period of stay at St. John's is comparatively short he is remembered as a valuable colleague, a great teacher. He was a shining example of friendship, simple and sanguine, of sincerity and love. He is remembered also for his versatility.

It baffles human reasoning that invariably tragedy strikes those who are good by human standards. Needless to go into

the private life of Mr. Rajamarthandan. Suffice to say that Raj has been the victim of the cruel hand of fate which has left him almost helpless, hopeless.

God alone in His mercy can give Raj that comfort which the world cannot give. We mourn with him, we pray for him, and we wish him all that is best in the years ahead. We assure him that as long as he was with us he inspired us to seek the noblest and the highest and that we remember him with gratitude and affection.

ST. JOHN'S COLLEGE, JAFFNA.

ANNUAL PRIZE-GIVING

WEDNESDAY 5th OCTOBER, 1966

at 5-45 p. m.

Chairman:

The Rev. Dr. S. K. Bunker

PROGRAMME

Hymn— O Father, Thou hast promised

Prayer—

Welcome Song—

Principal's Report—

Recitation— V. Selvachandran

Distribution of Prizes— Mrs. A. J. C. Selvaratnam

Tamil Speech— M. M. Muthiah

English Elocution— S. M. Mootatamby

Address— The Rev. A. J. C. Selvaratnam

Remarks— Chairman

Vote of Thanks— Dr. S. Rasasooriyar

T. Gunaseelan Esq.

COLLEGE SONG.

P. T. MATHAI

Born:— 5- 2-1899

Died:—11-12-1965

Asst. Master:— May 1921—May 1952

Vice-Principal:—May 1952—May 1957

Principal:— May 1957—May 1959

Principal's Prize-Day Report, 1966.

*The Rev. Dr. S. K. Bunker,
Warden A. J. C. Selvaratnam,
Mrs. Selvaratnam*

LADIES AND GENTLEMEN !

We offer you all a very warm welcome.

DR. BUNKER,

It affords us great pleasure to have you in the chair this evening. As President of the Undergraduate Department of Jaffna College for the last 18 years and Principal of the Secondary School for 12 years prior to it you have contributed solid 30 years to the cause of education in our country. The whole of Ceylon owes a deep debt of gratitude for the able leadership you gave to the Church and to Higher Education. We rejoice with you over your new appointment as Consultant to the Christian University Colleges in India under the Church Board for World Missions. Our connections with Jaffna College have been very intimate that it is but fitting that we invited you to take the chair on the eve of your departure from this country. You are a notable bird-watcher and have become a migratory bird yourself and we consider ourselves fortunate that we were able to locate you today and thank you for your kind gesture.

Warden and Mrs. Selvaratnam ! We are much beholden to you for readily accepting our invitation. We have claims on you jointly and severally—one as an Old Boy and erstwhile Chaplain and colleague and the other as grand-daughter of one of our former Headmasters of revered memory.

Warden ! You are a beacon light to our students in that you are a self-made man, who rose to the top rung of the educational

ladder. No less distinguished is your contribution to the Church. In many ways are our two institutions comparable. Both are among the bigger schools of the same denomination and have stood for all round development. Both schools have done well by the country and over the years have been pace-setters in the field of education. Taking advantage of your location yours has been a national school, reflecting the entire Ceylonese community and making them feel that they belong to one another. And yet in another respect you have scored over us. While we have been content with producing an occasional Minister of the Government, you have had a steady crop of Prime Ministers as no other school has. But, undaunted, we have had our revenge. From time to time we have provided St. Thomas' with members of the teaching Staff, a past Warden, and above all the present Sub-Warden and Warden!!

And to you Mrs. Selvaratnam we offer our sincere greetings and welcome you on your own rights. You have played your part in Women's movements within the Church and outside and represented Ceylon in International Missions abroad. The lucky recipients of prizes today will remember you with gratitude and affection. Once again we thank you and the Warden for your very kind gesture.

The report I am presenting to you this evening covers a period of exactly one year since our last Prize-Day.

NUMBER ON ROLL

The number on roll is 1452, which is 87 less than last year. Our new admissions were 154 which again is about 100 less than last year. We are glad we were able to include in the new admissions 120 pupils of other faiths.

The number in the Boarding House remains constant at 175. We have the full quota of House Masters. Mr. & Mrs. I. S. Thuraiatnam have taken charge of the Baby Boarders, while Mr. A. J. Thuraiatnam has shifted to Memorial Block. I wish to thank the Vice-Principal, the Senior Boarding House Master, Mr. T. Gunaseelan, and all the other House Masters together with Mr. S. Panchalingam for all the personal attention they gave to the Boarders.

CHANGES ON THE STAFF

Since our last Prize-Day we had to bid good-bye to Mr. Peter Somasundaram, our Senior Mathematics Master. Of his 28 years teaching service in various parts of the Island he gave the last 15 years to St. John's. He was a veritable "guide, philosopher and friend" to his pupils. As Senior House Master of Handy and member of College Advisory Board and in various other ways he was a tower of strength to the school. His inordinate passion for chess led to the formation of our Chess Club, which has an annual encounter with Royal College, Colombo. Though a politician of no mean repute he saw to it that his politics never interfered with his school work. He was an adept at Time Table drawing and was able to effect necessary adjustments overnight, when occasion demanded. We thank him for all that he meant to the school and wish him a happy sojourn in Brunei and speedy return after a useful spell of service there.

Towards the end of the last year two others left us after shorter period of teaching service. Mr. M. Ganeshasundaram was an enthusiastic teacher of Tamil and other Arts subjects. He was in charge of Boxing

and 1st XI Football and also helped the school in many other ways. Mr. R. A. Samuel after about 6 years service left us to do Chemical Engineering in U.K. During this period he gave us of his best in the class room, in the hostel and the S.C.M. We thank them both and wish them well in their new sphere of work. Two of our old boys, Messrs. K. Karunamoorthy and S. Ananda both Science Graduates of Ceylon University helped us for about six months and chose to leave us. We are glad to have Mr. K. Tharmasirirajah, an Arts Graduate, and two Science Graduates Messrs. C. Rajeswaran and S. Sivasubramaniam. The former is proving himself useful in many ways—in the hostel and in Games, Basketball and Football. Hope all three will have more staying power than their predecessors! I must refer to one more retirement of a teacher that took place end of last month, Mr. T. K. Rajamarthandan. He joined us in 1958 after a period of service in Madras and Matara. He had the unusual combination of Science and Arts—Chemistry and Tamil Literature, which made him a valuable asset. Combined with it was the added charm of his personality—a capacity for friendship with young and old, a loyalty and devotion to duty, amiability and adaptability. We thank him for his friendship and goodness and wish him many years of happy retirement.

We have introduced Agriculture into the curriculum of studies this year. Mr. J. J. Pathinathan, who holds the Diploma of the School of Agriculture, Kundasale, is in charge of the subject and is able to transmit his knowledge and enthusiasm to his pupils. Early this term we welcomed back to the school Mr. P. Kathirvelauthapillai after his Diploma in Education Course and Mr. T. Puvananathan after sitting his Science Degree Exam. We wish to thank Mr. E. Sivanandan, who remained faithfully till the former returned for work. We are glad to have him back once again from 1st of October.

We offer our congratulations to Mr. K. Paramothayan, who secured the London Diploma in Education in addition to his Ceylon Diploma and to Mr. I. S. Thurairatnam on passing his B. Sc. Degree. We tender our felicitations to Messrs. J. N. Ponniah and T. Thavarasalingam on their recent marriages.

EXAMINATION RESULTS

In the J.S.C. Exam conducted by the N.P.T.A. last year the percentage of passes was 75% while that of the entire peninsula was only 47.6. We obtained 25 First Divisions and 58 Distinctions in addition to 2 Merit Certificates which are awarded to those who secure average of 75% or more. In the Ordinary Level Exam of August 1965 our performance was exceedingly good. Of the 44 candidates who sat the entire Exam, 35 passed in 5 or more subjects, 21 obtained 3 or more credits, and there were 12 Distinctions. The results of the December Exam were disappointing as was the case with the rest of the Island. Of the 340 candidates who sat only 101 obtained passes in 5 or more subjects, while 48 qualified for Advanced Level work and there were 16 Distinctions. Some of the causes for this massacre are the varying standard of marking from year to year, the change of medium, and above all the sending up of everyone in the class fit or unfit to the Examination. The school must have the right of sending up only candidates who have a reasonable chance of passing the Examination.

Coming to the Advanced Level Exam we are satisfied with our Theory results—71 called for Practical Exam in Physics, 83 in Chemistry, 41 in Botany and 63 in Zoology. Something went wrong with the Practical Exam. The University obviously solved their problem of accommodation at the expense of the candidates. In the final analysis 9 candidates were admitted to Faculty of Medicine, 2 for Dental, 4 for Engineering and 15 for other Sciences making a total of 30 to the different Faculties excluding Arts which results are not yet out. This is about the highest number of Science admissions from any school in the Island.

NOTABLE ACHIEVEMENTS

Our congratulations go to the following students. E. B. Jebarajah was awarded an Engineering Scholarship to West Germany on the results of the University Prelim 1964 Exam. Shanta Somasundaram has already proceeded on a Scholarship in Chemical Engineering offered by the Japanese Government. D. P. Moothathamby won the 2nd prize for English Essay on the Industrial Exhibition held in Colombo last year.

GAMES AND ATHLETICS

We are maintaining our standard in Cricket. Of the 8 Inter Collegiate matches played we won 5 and drew 1. Early in the season 3 of our boys were selected for the National Schools Cricket team to play against the English School Boys' team which visited Ceylon this year. 5 of our boys found places in the Under 20 Jaffna Team which played against South Ceylon. 2 of our boys were selected for the Under 18 Jaffna Team for whom we provided the Captain too. Sooriyakumar found a place in the Ceylon Schools Cricket Association.

ATHLETICS

In the 1965 Public Schools Athletic Meet 7 Seniors and 4 Juniors participated. Special mention must be made of our Quartet who secured a place at the meet, a performance which no other school in the North has so far achieved. In the Group II Meet of this year we did exceedingly well. Of the 15 events in the Senior Group we won 9 First, 7 Second and 5 Third places. We also established 2 new Group Records. Our Juniors also won several places. We won the much coveted Relay Challenge Cup for the 6th year in succession. At the Inter House level we lowered seven ground records. In the Dual Meet which took place recently where the cream of School Boy Athletes of the North participated, we won several places including 8 Firsts in the Senior Division. The performances of three of them excel records established in the Northern Group II Meet. The Public Schools

Athletic Meet is just round the corner and we expect to do well. I wish to place on record our thanks to Mr. S. K. Mahalingam, who was in charge of the training and Mr. V. R. Amarasingham, the Secretary of Games, for the extra work they both ungrudgingly put in.

BASKET BALL

The Northern Province Schools Basket Ball Tournament was conducted for the first time this year. We took part and emerged Champions, thus winning the Subramaniam Challenge Shield. Our thanks go to Messrs. K. Tharmasirirajah and J. N. Ponniah for all their help and encouragement.

HOCKEY

Hockey is gradually finding a place among the school games. We took part in the Tournament organised by the Jaffna Schools Hockey Association. One of our players was selected to represent All Jaffna Team.

FOOTBALL

Of the 9 Inter Collegiate matches played by 1st XI last year we won 6 and drew 1. Our 2nd XI played 7 matches and won 5. Our thanks are due to Mr. M. Ganesha-sundaram, who gave of his best to the Senior Team and to Mr. T. Puvananathan who was in charge of the 2nd XI.

BADMINTON & TABLE TENNIS

In Badminton our boys were runners-up in the Northern Province Inter Schools Badminton Championship. T. S. Thambiah and T. Ganeshan were winners of the Boys' events in the Y.M.C.A. and Jaffna District Championships respectively. A team of 5 players from our college were selected to play against the University Side in Kandy Tournament.

In Table Tennis W. N. Guhananthan is the winner of 3 titles in the Y.M.C.A. Open Championships.

SCOUTS & CUBS

Our Scouts and Cubs had their usual round of activities under the guidance of Mr. I. S. Thuraiaratnam and his assistant W. A. Dharmarajah. They attended Camps and proved themselves useful at all School and District functions. They participated in the recent Jubilee Celebrations.

RELIGIOUS ACTIVITIES

The members of the S.C.M. are meeting regularly under the able leadership of Mr. A. J. Thuraiaratnam. They participated in Camps and Fellowship meetings organised by the J. I. C. C. F. We thank the Vicar for his Chaplaincy work with our boys which includes Scripture classes and training of the Choir.

OTHER SCHOOL ACTIVITIES

In addition to the existing School Societies like VIth Form Union, Science Union, Inter Act Club, Freedom from Hunger Club two new organisations have sprung up—the Astronomical Society and the Afro Asian Student Federation. I wish to place on record our thanks to Messrs. J. F. Sigmaringam and C. E. Anandarajan for their respective help and encouragement to the new ventures.

O.B.A. (JAFFNA & COLOMBO) & THE WELFARE ASSOCIATION

The O.B.A. (Jaffna and South Ceylon) have been both quite active during the year. The O.B.A. (Jaffna) in conjunction with the Welfare Association ran the May Fun and Fair to raise funds in aid of the school. We wish to place on record our thanks to Messrs. V. Sathianathan and E. S. Ponniah for the very hard work they put in to make the project a success. We are grateful to the parents for their splendid support and encouragement. A special word of thanks should go to the Welfare Association for keeping the school going against heavy odds. We are much indebted to Messrs. M. Vairamuttu and J. C. Handy for their untiring efforts.

R. I. P.

During the period under review three of our retired teachers have gone beyond the veil. Mr. P. T. Mathai, who served longest for 38 years as Assistant Master, Vice-Principal and Principal, passed away after a brief illness in December 1965. Even after retirement he kept in close touch with the school and sent us a donation just a week before we heard the sad news. He will be ever treasured in the hearts of his pupils for his integrity, forthrightness and devotion to duty.

Mr. S.L. Jansen, who served the college for 29 years as Assistant Master and Bursar also entered rest in December. He will be remembered with affection by his students and particularly by those who had the benefit of his coaching in Cricket and Football. Mr. V. C. Canagaretnam, who passed away in March this year, served the college for 17 years in various capacities—Handy House Master, Boarding House Master and Cadet Lieutenant. He was an inspiring teacher of English and Rhetoric. His wit and humour, powers of declamation and dramatics were valuable assets. He was a producer of plays staged at school during his time.

May their souls rest in peace.

I would like to refer to the death of the Rev. V. B. Muthuvalue who was closely associated with the College as Vicar of the parish for 19 years. He kept in close touch with us even after retirement and died last December. May God grant him eternal rest.

LADIES AND GENTLEMEN!

I wish to take this opportunity to acquaint our parents with some of our school problems. First and foremost is our financial plight. While thanking some of you parents for your generous support and others for occasional support, and still gladly excusing a good few for no support because your financial difficulties we fully appreciate, we must however blame a fair

number of you for not doing your part to help us. The Government has given us the right to run the school with your financial assistance. I trust you will realise your responsibility to support the school to the extent you can. Otherwise we shall all come to grief.

We take it that many of you parents have sent your boys to this college because you think that not only has the school achieved some distinction among the schools of the country but that it stands for something distinctive. We believe in the all round development of the child or the trinity of body, mind and spirit. It is not enough if your boy just attends to his studies. He must participate in games and athletics and in all the extra mural activities provided here. Many a parent arranges private tuition in the evenings to his boy when he ought to be playing games. One important reason for all the inattention and indiscipline at school is this private tuition. If you find your boy weak in studies please consult the school authorities and arrange for some extra help for a couple of months, and not have private tuition right through the year.

What then is the goal of education? It is neither the industrious book worm nor the thriving earth worm. It is something more than a balanced curriculum or athletic prowess that we are after. We want to produce not merely the worker but the properly cultivated man and citizen, who possesses "the ability to think, communicate, judge and discriminate in all the varied affairs of life", and strength of character to do the right.

I wish to touch briefly on one aspect of the draft White Paper proposals. We agree that our present educational system does not suit the majority of pupils nor serve the needs of the country. It is too academic and traditional and with the two years' rule operating on the Ordinary Level and Advanced Level students hundreds of pupils leave school without a certificate only to swell the ranks of the unemployables. We

therefore welcome the introduction of practical schools and technical schools, of polytechnics and fine arts to hold the interests of pupils of different aptitudes and varying abilities and avoid educational wastage. It is a common place to say but very true that we are living at a time of tremendous technological revolution. The school must reflect the skills and knowledge needed by the young who want to be at the height of the times. The comprehensive school may be the right answer to the demands of the age, because it not only makes possible informed choices for pupils studying in the same campus, but it is a school with many sides that is fully educative; a mutually complementary environment fosters (in the words of the Crowther Report) "the literacy of Science Specialists and the numeracy of Arts Specialists."

The pendulum is swinging from liberal education to technical or vocational education. According to Sir Richard Livingstone the distinction lies in the approach to school subjects. For example take the study of English Literature, which is usually regarded a liberal subject. A pupil may study it to get access to the wisdom and beauty of English Literature; then it is liberal education. Or a student may have no further end than to get an extra pass in the subject in the Ordinary Level Examination; then it is technical education—if it is anything at all. Or take wood work, which is usually termed a vocational subject. Its study may be for a means of living by making furniture or other objects; then it is technical education. But it may also give a clearer eye, a finer sense of touch, a more deft hand, and in so doing make a better human being; then wood work is liberal education. As Aristotle remarked, "in education it makes all the difference why a man does or learns anything; if he studies for the sake of his own development or with a view to excellence it is liberal"; otherwise it is technical.

With the proposed introduction of trades and crafts, agriculture and fisheries into the curriculum of studies, there is the possible danger of our pupils becoming artisans instead of artists. Their purpose of life should not be merely to earn a living

but to live the full life. We get the right perspective of education by the harmonious blending of liberal and the technical aims. The well known poem "Village Blacksmith" gives the ideal picture of the man, who combines the two aims of education—

"Week in, Week out, from morn till
night
You can hear his bellows blow"
—the vocational aspect
"On Sundays he goes to Church
And sits among his boys.
He hears the Parson pray & preach
He hears his daughter's voice"
—the liberal aspect.

Life is much larger than living. To eke out a livelihood is important, but life does not stop there. Hence in the future education that is in store for us let us get the right blend of the liberal and vocational.

THANKS

Before I sit down let me express my sincere thanks to all those who helped in one way or other in running the school. First is our Manager, Mr. J. C. Handy. He is a challenge to the young and the envy of the old. Almost single handed he has shouldered the financial burden and never spared himself to find ways and means of raising money.

Next I owe a special word of thanks to the Vice-Principal and the two Supervisors for sharing with me the burden of day to day administration. Particularly after my illness more work devolved on the Vice-Principal which he cheerfully and kindly undertook. To the rest of the tutorial staff and especially to the two Time Table drawers, Messrs S. Panchalingam and T. Gunaseelan, I am much beholden. My thanks are in no small measure due to the Bursar and the members of the office staff, who cheerfully undertook all extra burden of work.

And now to all of you, Ladies and Gentlemen I say a big "Thank you" for your kind presence and patient hearing. I finally add my genuine thanks to the Prize Donors for their ready and generous response.

Address by the Chief Guest,

The Rev. A. J. C. Selvaratnam

at the Prize-Giving.

Rev. Chairman,
Principal,
Members of the Staff,
Students,
Ladies & Gentlemen,

I wish to thank the Principal and Staff for inviting my wife and myself to their Speech Day. We greatly appreciate this gesture.

Memories of past Speech Days flash through my mind, when great political, social, educational and ecclesiastical dignitaries graced the platform and spoke words of wisdom, while we students sat with great expectation to receive the coveted award. Today, however, the prizes have already been distributed, and the note of nervous expectation need not be present both in the minds of both teachers and students and even in the mind of the Principal — for everything has been done well. I wish to congratulate the Principal, Staff and students for the high standards they have maintained both in academic pursuits and in the field of games and athletics. Success in studies and games is only possible when we have the dedicated teacher who sees in the pupil the man that is to be and helps to create out of the raw material the future citizens of the country who can influence the thinking of men and nations. Many of our Schools started by the great missionary awakening of the West have inspired all those who work in them to possess the sense of high dedication, respect for traditions and unflagging zeal to carry on in the midst of difficulties, financial and otherwise.

Principal, Sir, you and your noble Staff, supported by the Manager and the Welfare Society have striven hard to keep the flag flying here at St. John's. The White Paper, "Proposals for Reforms in General and Technical Education", seems to recognise your existence, but does not offer any promise of State assistance or reversal of the 1960 Act that prevents the charging of fees. This is a very unfortunate situation. The Conference of Headmasters and Headmistresses meeting at Trinity College, Kandy, during the last Poya week-end unanimously passed a resolution requesting the Government to remove the disabilities from which the non-fee-levying Private Schools are now suffering. But, while we may hope for the best, there is another side to the question. If parents value the education imparted here and realise that education is much more than passing examinations, they would gladly give regular and ungrudging assistance to institutions like these. Long before the State became interested in the child as a potential citizen, it was the parent who co-operated with religious organisations and other voluntary societies to give the best education which teachers, who were not only masters of their subjects but men of character and integrity, could impart. Pirivena education is a fine example of the manner in which parents and the villagers supported those who taught their children. The teachers never had to appeal for assistance in cash or kind and the grateful villagers never failed in their duty towards those who so gladly and willingly gave of their best. If parents realise their duty towards this Institution, they will most faithfully support it and not wait for legislation to remind them of their primary duty to feed, clothe and educate their children.

It has been observed that there are three strands in the Educational System, the parent, the teacher and the child. The generous and understanding parent, who co-operates with the School and is humble enough to realise that children with differing talents and aptitudes have to be developed according to their response to what is taught, is always a great asset to any Institution. The new "Proposals for Reform in General and Technical Education" emphasises the importance of diversification at the age of 13 plus in the eighth standard level. We welcome the principle of diversification. But we question the wisdom of fixing a definite point in the Chronological Age when a boy is to be considered fit for Academic Studies or to be condemned for ever to be a hewer of wood and drawer of water.

Others may question why knowledge should be fragmented so early in life to produce the specialist who knows more and more about less and less. The imbalance that will be thus created may have serious implications for society, for education does not consist merely in producing intellectual robots or technical experts, but men who have a sense of values and possess a coherent philosophy of life,—men who have the ability to judge the difference between what is true and false, what is genuine and what is mean, between what is moral and immoral.

The teacher can do much to help the student to possess an integrated vision of what is true, beautiful and good and one of the recommendations of the Crowther Report on Education in Great Britain deals with the vexed question of how to make scientists 'literate' and Arts scholars 'numerate'. The same problem has to be faced by us as we plan to provide Local Practical Schools, Junior Technical Schools and Jyestha Vidyalayas, and the teacher can well help to heal the breach if the curriculum is so drawn up in these schools that the boy who is specialising in the practical school has some acquaintance with the history of his land and the lad who is studying Trades and Crafts becomes acquainted with the developments in scientific thought. But more important than all this, teachers themselves must emerge from their exclusive

ivory towers—the Department of Arts and Science, of Crafts and Technology, and realise that all subject divisions are to a great extent artificial and the whole of human activity—philosophy, literature, agriculture, industry and technology are all inter-connected, as islands of an archipelago are united in one. It is only when teachers possess an integrated vision of the total truth that they will be able to help their pupils to see both the trees and the wood and imbue them with an awareness of the 'mystery of ultimate reality', the *prima causa* behind all the manifold expressions of existence.

The third strand to the multi-coloured educational cord is the child—the end and purpose of the educational purpose. The parent and the teacher are purely relative terms. It is through the child that the parent and teacher gain meaning and significance.

What do we want our children to become? A few days ago a parent was pleading with me that his son be admitted to S. Thomas' College, in order that he may become a better citizen. The father did not want his son to join one of the lucrative professions, or to be a leading politician—but, to be a better citizen, possessing a reverence for truth, a vision of what is excellent, and striving to achieve this in his life time.

It was this thought that inspired General Mac Arthur to write a poem, which has this significant line

'Build me a sonstrong and brave.'

Today our country needs strong men—strong to stand up for the hard right than acquiesce in easy wrong; strong to eschew the flowerstrewn path of easy popularity and be brave to follow the rugged path of righteousness, justice and equity. 'Be strong and brave men'—that is the message that I wish to leave the growing youth at St. John's. Be strong, but humble. Be brave, but trust in His Might, and finally you will find yourselves fit not only to be good citizens here on earth, but in the heaven, that we look forward to.

P. T. MATHAI

I consider it a great privilege and honour to be asked to write about Mr. P. T. Mathai. He was my teacher, Boarding House Master, fellow-teacher, Vice-Principal and Principal under whom I had the pleasure of working as teacher and bursar.

Mr. Mathai came to St. John's in May 1921 and continued to work here till April 1959 when he retired as Principal of the College. During these 38 years he had worked in various capacities in addition to his work as teacher. He was Scout Master, Boarding House Master, Vice-Principal and finally Principal. It is a good long record of service and achievements of which anybody can be proud.

Mr. Mathai was undoubtedly one of the best teachers we have ever had at St. John's. He made the work easy for the students by having regular tests so that they were not afraid to face the examination at the end of the year. The late Rev. Peto used to tell the teachers that an ideal teacher should correct at least one set of exercise books a week. One of the things that teachers hate I suppose is the correction of exercise books. Mr. Mathai followed his advice and we know that his students passed out very well year after year. He never shirked his work nor would he allow his students to shirk theirs. His advice to the students was, 'whatever you do, do it well'. I am sure whatever Mr. Mathai did, he did it well.

Abraham Lincoln once said, 'Die when I may but let it be said of me that I plucked a weed and planted a flower wherever I thought a flower would grow'. Mr. Mathai's ideal was not far different from this.

As a Boarding House Master he was 'a friend philosopher and guide' to all those who came under his care. He was more a parent than teacher in the Boarding House. It was he who introduced at St. John's for

the first time, the Boarders' Day which our present boarders enjoy so much.

There was not a single activity in the college in which he did not take part and which he did not adorn. He was a good Tennis player and was for a long time the Tennis champion. He took a great deal of interest in the S.C.M. and was responsible for putting up the Camp House at Casuarina beach in Karainagar.

He believed firmly in the lines of Lord Tennyson, more things are wrought by prayer than this world dreams of. The secret of his success was due to his prayer-life. He was one of the original members of the Brotherhood started by the late Rev. Arulanantham in 1929. The Brotherhood consisted of a few Christian teachers who were willing to join it. They met once a week for the study of Bible and prayer, chiefly to pray for all the members of the college. Mr. Mathai gave a lot of life to this and he very rarely absented himself from the meetings. He was so regular, systematic and methodical in all his ways that he found time for everything.

His highest contribution to St. John's was, perhaps, as Vice-Principal of the College. It may be said that the success of Mr. Arulanantham was largely due to the Vice-Principal, Mr. Mathai. Latterly Mr. Arulanantham's health was failing and a good part of the burden was borne by the Vice-Principal. He had to do some administrative work as Vice-Principal and in the course of doing his duty he did not hesitate to pull up any one if things went wrong. There was perfect discipline and order in the place. The Principal and the Vice-Principal combined so well in discharging their duties that the College did very well in every way, in every sphere of activity and became one of the leading institutions in the Island. When Rev. Arulanantham retired the Bishop of Colombo in his sermon said that we were closing a chapter in the history of St. John's.

Perhaps, a future historian when he comes to write the History of the College for the next 100 years from 1924—2023 will find it difficult to separate Mr. Arulanantham's regime from that of Mr. Mathai's.

Mr. Mathai was Principal only for two years, from May 1957 to April 1959. Two years is a fairly short period in the history of a College and it is difficult for anyone to plan anything big and do it. However his enthusiasm did not flag. He worked as if he was going to be Principal for ever. When he became Principal he chose a motto for the school for the year—leave the place better than you found it. His aesthetic sense was so high that it was difficult for any one to please him. He wanted the whole place to look neat and tidy. He made it a point to go round the whole College to see that every place was kept clean. The roads inside the College compound, the renovation of the class rooms by the side of the Office and the temporary class rooms by the side of the Figg Hall are some of the additions and improvements he made during the short time he was Principal. If I can think of one word to describe his work it is efficiency. He did his duty efficiently to the end without fear or favour. According to the motto he gave to the College it

can be truly said that he left St. John's better than he found it.

He left us by the end of April 1959 and went to his homeland to enjoy his well-earned rest. Even after he left us he kept in constant touch with the College. He was somewhat sad that his friends did not write to him regularly.

His last letter to me was on 10-6-65. There he writes, 'I am happy to see that St. John's is maintaining her standards in Studies, Games and Athletics'. He also makes inquiries about some of his friends—A.W. R., Rev. J.R.R. and W.T.G. In referring to the death of Rev. Arulanantham he says, 'Death may come to any one at any time'. Most probably he himself was preparing for death so that Death may not take him un-awares. Before I could reply his letter came the sad news of his death in December last year. None of us expected him to die so soon because he was one of those who enjoyed splendid health when he was here. We would like to express our sorrow to Mrs. Mathai and her children and would tell them that our sorrow is as great as theirs.

M. S. Thambithurai.

*

*

*

S. L. JANSEN

This is the third occasion I am contributing an article on persons who have passed beyond the veil. My work this time centres round the late Stephanes Lawrence Jansen.

Jansen who made his appearance in this microcosm on 7th July 1889, received his education at Jaffna Central College. After his stay there, he joined St. John's as an Assistant teacher in May 1923, thus adding another to the galaxy of devoted men who have adorned the teaching profession in this leading institution. He decided to don the garb of a "guru" when the late Rev. Thompson was Principal of St. John's. His love of the Christian way of life and his burning desire to carry forward the torch of learning made him to decide to join a Missionary institution as a teacher, at a time when Government jobs were easily available in all spheres and monetary gain was within his reach.

Jansen was a hardworking, conscientious and loyal teacher. It had been said of him that he was a perfect teacher and this was due to the entire satisfaction he had given to both his superiors and students. Jansen was commercially bent. When this was known to the late Rev. J. T. Arulanantham, he decided to form a Commercial class at St. John's for the first time in the history of the College, and Jansen was in charge of the class. Book-keeping was the main subject taught. Several students of this class made use of it profitably. The class had to be abandoned with the retirement of Jansen when there was no suitable substitute available.

He was more than a teacher. He was the Treasurer of the Church of Ceylon Co-operative Society Ltd.—a Thrift Society founded for the employees in Anglican Schools to lend money on a co-operative basis and on easy terms of repayment when they needed money for such purposes like repairs and revonating their homes, to repay

loans obtained elsewhere and to assist their children in their education. He carried on this work for several years to everyone's satisfaction, while at the same time giving impetus to the Society to expand. He was also the Treasurer of J.C.M.A. Schools, and greatly assisted the General Manager of these schools, the Archdeacon of Jaffna, in running them smoothly. At the time, the General Manager of J.C.M.A. Schools, the Ven. J. A. R. Navaratnam, happened to holiday in Singapore, he handed over the Management of these schools to Jansen fully aware of the capabilities he possessed. Jansen was Acting Manager of these Schools for about a year. His services were praiseworthy.

In June 1949, Jansen had to retire from the teaching profession having reached the age of retirement. He was then a fatigued man and wanted to lead a secluded life. At this time the post of Bursar was vacant at St. John's. Principals of leading schools were a busy lot. They were to be assisted in their day-to-day administration by their right and left hand men, the Vice-Principal and the Bursar respectively. The Principal at the time was the late Rev. J. T. Arulanantham and he was looking for a suitable man everywhere. Having known Jansen for over 25 years and fully aware of his integrity and trustworthiness, Rev. J. T. Arulanantham requested Jansen to accept the post of Bursar. Jansen was reluctant at first but on second thoughts decided not to reject the offer from a Principal under whom he had worked. He thus became a full-time Bursar in July, 1949.

The writer of this article had jointly worked with Jansen in the Office all along and had found him kind and understanding. Jansen liked humility and never wanted to usurp powers to oppress his subordinates. Being a man of that mind, he moved tactfully with his subordinates. In this way he earned their praise as well as that of his superiors for having maintained the work

entrusted to him up-to-date and to everyone's satisfaction. Jansen was always approachable, whether in the Office or at home. He was ready to help the needy and the indigent financially or otherwise. In fact his right hand did not know what his left hand had given. He was held in high esteem for his charming qualities. Jansen was unable to stay in the College Office for more than 3 years. Ill-health was the chief

reason and on the advice of his doctors he severed connection with St. John's in December, 1952, after nearly 29 years of continued service. He lived a peaceful life till 1965 when illness took complete control of him. He died in Colombo on 6-12-65.

MAY HIS SOUL REST IN PEACE

E. Kandiah.

* * *

A young candidate for a commission in the navy was interviewed. One of the questions was, "What kinds of animals eat grass?"

The young man fidgeted, stared out of the window, looked at the ceiling, but said nothing.

"Come, now, that's an easy question," said the examining officer. "What kinds of animals eat grass?"

"Oh, animals!" the candidate gasped. "I thought you said admirals!"

V. C. CANAGARETNAM

A stern disciplinarian, both in the classroom and outside, he won the trust and confidence of those with whom he had dealings. The students were quite fond of him, for though he was strict, his firmness was tempered with kindness. Very frank and outspoken, he always stood for fairness and justice, and no amount of persuasion could make this gentleman deviate from the uncompromising stand he had taken, in what he firmly believed to be right. This attitude, many a time brought him into disfavour and made him unpopular with the powers that were, but this did not deter nor detract him from the course he followed. He did not desire cheap popularity. He was yet quite popular with the large majority of people with whom he moved and to them he was popularly known as "V. C."

Mr. Victor C. Canagaretnam had his early education at Wesley College, Colombo and thereafter at St. Patrick's College, Jaffna. On deciding to become a teacher, he completed a course of training at Government Training College, Colombo, and joined the staff of St. John's, Jaffna in 1922. He served at St. John's for 24 years and ended his career at St. Patrick's.

The best part of V. C.'s life was spent at St. John's, and the students who came under his influence during this period, benefited most from his wealth of experience and the knowledge and training they received from him. At St. John's he proved an excellent teacher of English and Latin.

V. C. was exceptionally good at oratory and took such keen interest in training students for it, that very rarely, any student trained by him failed to win the Gold Medal. It is remarkable that all his children won the Gold Medal for oratory at the respective institutions where they were educated. He produced Shakespearean plays in which both members of the staff and students participated. These productions won plaudits from many a severe critic. While at Patrick's

he helped in the staging of the Open Air Passion Plays, which was a popular annual feature patronised by tens of thousands of the public. V. C. was a composer of no mean stature and the hymn for St. John's which was his effort, was sung at our Annual Prize Giving for some years.

A man of many parts Mr. Canagaretnam took a keen interest in various spheres of activity. He displayed an active interest in sports and games and was Prefect of Games at St. John's. He was an officer in the Ceylon Cadet Battalion and took our boys on their annual training Camps to Diyatalawa. The Cadets who served under him speak of the difficulties they experienced in accommodating themselves to the iron discipline that prevailed but admit at the same time that it has done them a world of good.

At a time when Trade Unions were not as prolific as they are to-day, V. C. was a live wire of the Jaffna Teachers' Association and the Treasurer of the Northern Province Teachers' Association, helping in organising the activities of these associations. Even to-day, Managers of schools, who have been shorn almost completely of their power, are trying to misuse what little authority they possess to discontinue teachers and even headmasters on not very reasonable grounds. It is therefore not difficult to imagine, how in those days, the Managers who wielded immense authority and power, dismissed teachers on the flimsiest of grounds. In the light of these, it is not difficult to assess the value of the work V. C. rendered in these associations, in helping to safeguard the rights of teachers and their security of tenure.

Though Mr. Canagaretnam retired from the teaching profession five years earlier than he was due to do so, on grounds of ill health, he continued to devote as much time as he could to Social work. He functioned as the Treasurer of the Jaffna Town Co-operative Union and was a Committee

member of the C.N.A.P.T., Jaffna. He was genuinely interested in the activities of the St. John's College Old Boys' Association and was a member of the Executive Committee. If and when he felt there was occasion for the Management to go wrong, he would vehemently protest and fight for the right. He was a Deputy Director of the Jaffna Academy, where he devoted part of his time to teaching English, in addition to the administration work.

Mr. Canagaretnam was a voracious reader and acquired a vast storehouse of knowledge in various spheres like Education, Science and Politics. It was very

pleasant talking to him and one enjoyed every minute of the conversation. He was well known for his ready wit and his high sense of humour. His biting, pungent repartee not only enraptured the listener, but sometimes greatly helped, to keep many a man, who thought much more of himself than he ought to, in his proper place.

He is remembered with affection and sadly missed by one and all who knew him.

May his soul rest in peace.

H. W. Canagarajah.

Asked why she never wore glasses when she went out with her boy friend, the girl explained, "I look better to Tony without them—and he looks better to me."

.....and St. John's lost by one run!

It happened once in Brisbane, and it almost happened in Kandy when our cricketers after a series of lightning victories in the North took on formidable St. Sylvester's College on the Police Park in Kandy on the 11th and 12th of March 1966, dates which have created history.

Batting first the Sylvestrians found runs hard to get and had to be satisfied with a modest score of 129. The piece de resistance came from Rajapakse whose 39 saved what appeared to be a complete rout.

St. John's in reply started confidently. A massive score was in sight as the openers Sooriyakumar and Jeyanayagam topped the 50 mark without being separated. Then with hostile bowling by Samarasekera and impetuous running between the wicket which cost three wickets, the Johnian second innings came to a grinding halt at 131 runs, thus failing to ram home the advantage.

The Sylvestrians now gladdened by their initial success had fortune smiling on them as they started their second innings—but not for long. They ran the risk of losing the match when by 2-50 p.m. on the second day they had lost seven wickets for an unbelievably low 52 runs. Due to purposeful batting by the tailenders G. Rajapakse and M. Denlaw the scoreboard read a respectable 116 when the Sylvester's innings folded up. Deivendra had collected 8 wickets in the match.

St. John's were set with the task of scoring 115 runs for victory in 107 minutes, a task well within their limits. The time was 4-13 p. m. when the new opening batting combination of Sooriyakumar and Rajadurai opened our second essay. We threw caution to the winds and went for the runs. The fifty which came for the loss of two wickets came in only half an hour of batting.

St. John's at this stage suffered a paralyzing series of shocks when they lost five more wickets. The scoreboard read a gloomy 97 for 7 wickets. It marked a great switchback in fortune for us.

The time was 5-32 p. m. We had to score another 19 runs in 28 minutes. We were left with only 3 wickets. Everything pointed to a needle finish. The battle between the bat and the ball was on. When Jeyanayagam and Surendra, both demoted in the batting lineup were dismissed the score was 109 for 9 wickets.

St. John's last pair 'freshers' J. Alphonsus and S. Sugumar were at the crease trying to redeem our lost fortunes. They had both seen many a catastrophe. They had seen many run-outs in the match, all due to adventurism and impetuosity. All except Sooriyakumar and Sivakumar in the St. John's second innings alone had gone back to the Pavilion without entering double figures trying to challenge the Sylvestrian might. Skipper Deivendra their inspiration was no more. He had been dismissed for no score by Samarasekera.

It was the last over of the match. Still six runs had to be scored for a Johnian victory. Diminutive Alphonsus who had graduated from the second XI and was a recruit in the first XI late in the season had to play the dominant part. A hurried 'conference' was held mid field and they decided to go on the attack. Odds were against them. Like the immortal charge of the Light Brigade 'theirs was not to reason why, theirs was to do and die.'

Samarasekera, Ceylon's fastest and the deadliest schoolboy bowler was to bowl to him. 'Samare' had brought the Sylvestrians back into the picture with inspired spells of bowling backed up by smart fielding. As for the Sylvestrians, they had reached the last stage in their mopping up expeditions. They were pinning their hopes of an amaz-

ing victory on their burly skipper Samarassekera's last over. To grass a catch, to miss a stumping chance or to misfield at this stage would have thrown the crowd into a frenzy.

The atmosphere over the Police Park in Kandy was electrifying. Alphonsus made a suicidal sweep at the first ball. But no run came from it. A sudden silence descended the air as the second ball was bowled. It was a hot drive and was destined for the boundary. But the ways of cricket are as unpredictable as those of a woman. Dame Fortune deserted us for good. The previous day's rain had made the outfield slow and the ball just stopped inside the boundary line. Three runs were taken and the nervous Sugumar who was now at the striker's end was in the most unenviable position of scoring the required two runs with four balls to go. Some were dumb folded. Others were in a mood between excitement and hysterics. He made a half hearted stroke. Alphonsus had already raced half way down the pitch to take the single. Sugumar due to the excitement of the hour ran, fell down, and before he could gain ground, Samarassekera grabbed the ball, ran frantically towards the bowler's end and ran him out.

St. Sylvester's had triumphed by one run!

If it was Samarassekera's, Rajapakse's and Deivendra's match, it was as much theirs as young Alphonsus's. He along with Sugumar had carried Winston Churchill's famous wartime utterance of being 'defiant in defeat' to its logical conclusion. It was a memorable match, fit to compete with any hauled out from the past. This game was a contribution to the classical repertory of cricket drama which may take generations to be witnessed again.

From a historical point of view, a one run victory is a rarity both in the lowest grade of cricket or school cricket and in the highest level of International cricket or Test cricket. For St. John's this rarity seems to be raising its head rather frequently.

The first instance was in 1947 under K. Thirunavukarasu's captaincy when we lost to St. Patrick's by one run in a match punctuated by a series of dramatic events. The same drama was enacted in 1963 under D. J. N. Selvadurai's captaincy when we again lost to St. Patrick's by one run in a low scoring match.

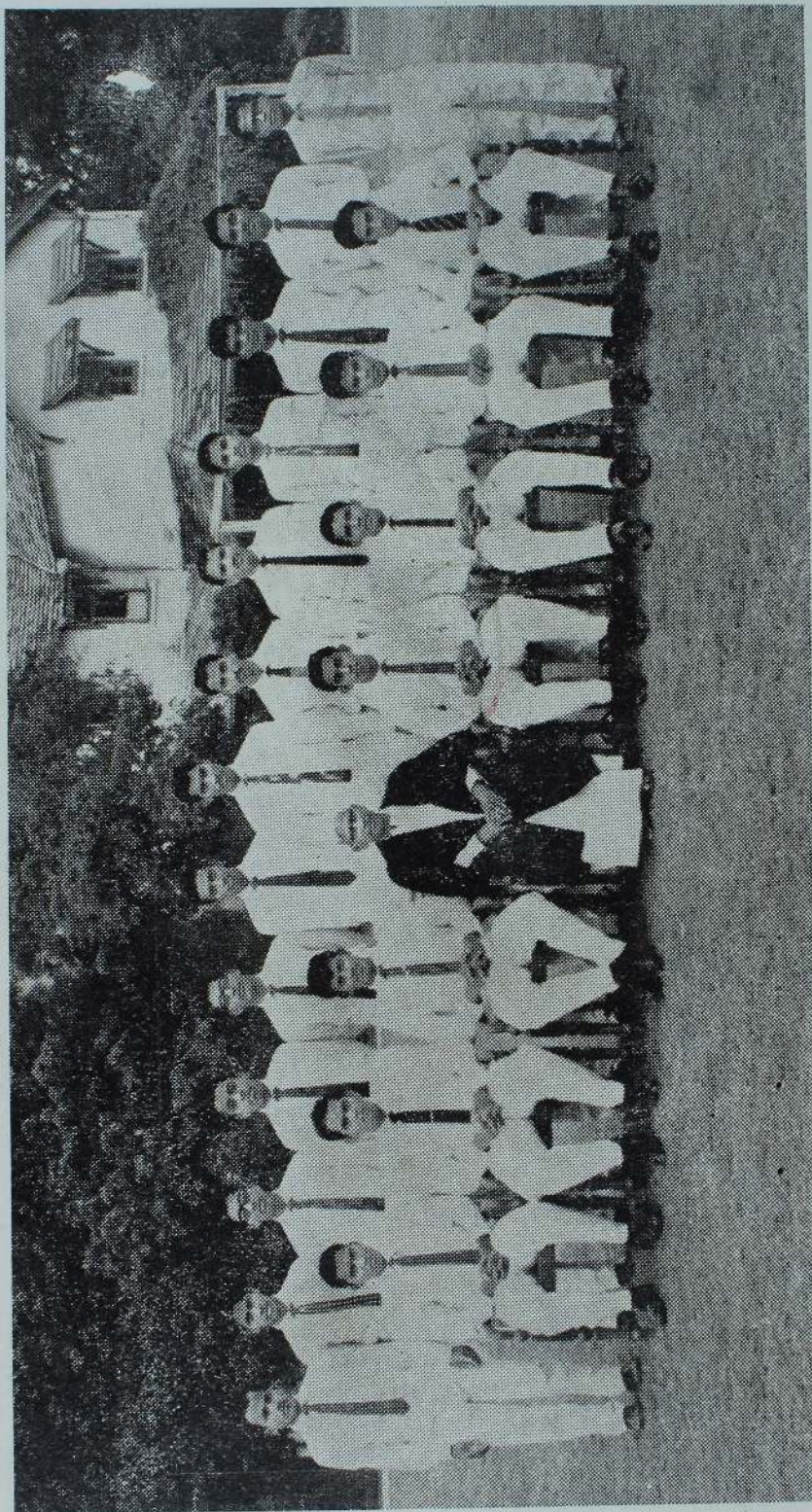
This should set a poser for the historians of the game. Has any school lost to the same school twice by one run? Has any school lost thrice by one run? Are these world records?

Alex Thambirajah.

* * *

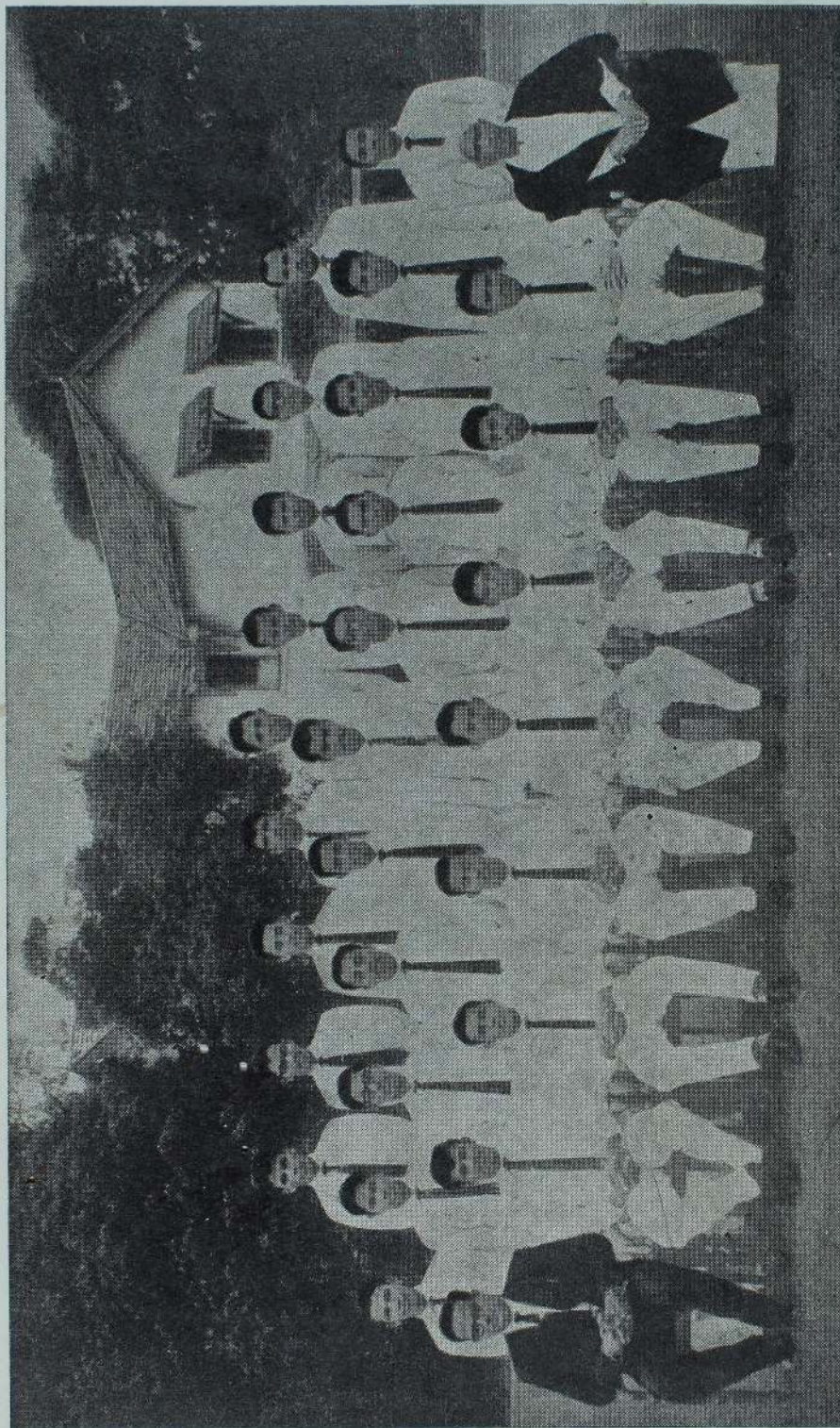
There is no more terrible sight than to see ignorance in action—Goethe.

PREFECTS' GUILD, 1966

Standing : (L. to R.) T. C. Sathasivam, M. M. Muttiah, B. T. Jeyanantharajah, T. Ganesha, S. M. Mootatamby,
S. S. Jeyanayagam, K. S. Sothilingam, T. Kanagasabai, C. Y. T. Muttiah, K. Ramasamy,
C. Ambikaipalan, T. Vipulanatha, K. Ambikaipakan.
Seated : (L. to R.) S. Rajanathan, W. A. Wijeyakumar, P. Kanagathurai (Senior Prefect), Mr. A. W. Rajasekaram (Prin.)
M. Theivendra, S. Balasubramaniam, M. T. Wijeyakumar, R. Mahirajan.

INTERACT CLUB, 1966

Standing 1 (L. to R.) 1st row, M. T. Wijeyakumar, W. A. Dharmarajah, S. Dharmendra, N. J. Thavabalachandran, A. Selvarajah, V. Manoharan, M. Packiyanthan, S. Sahajanthan, T. C. Sathasivam, K. Jeyanathan, M. M. Muttiah, B. T. Jeyantharajah, T. Ganesha, S. S. Jeyanayagam, K. S. Sothilingam, S. M. Mootatamby, S. Rajanathan, K. Ramasamy, G. Jeyakumar, T. Vipulanatha.

2nd row, Mr. C. E. Anandarajan (Adviser), P. Kangathurai, S. Balasubramaniam, M. Theivendra, W. A. Wijeyakumar (President), C. Ambikaipalan (Secretary), S. Murugathas, C. Y. T. Muttiah, Mr. A. W. Rajasekaram (Principal).

Seated 1 (L. to R.)

Students' Section.

THE POSTMAN

The postman wears a khaki uniform. He rides on a red bicycle. Early in the morning he goes to the railway station to collect the letters. He takes them to the post office and sorts them. Then he delivers them.

S. J. Joseph,
Std. 4.

MY HOUSE

My house is in Chundikuli. It is on Kandy Road. My house is big. There are six rooms in it. It is an old house. It leaks when it rains. My house has electric lights and water service. There are pictures in the rooms.

J. J. Jeyendren,
Std. 4.

MY HERO

My hero is M. Deivendra of my school. He is a good cricketer, footballer and athlete. He has won the college colours for cricket, football and athletics. He is one of the best school boy cricketers. He is a College Prefect. My friends and I like him very much. One day I hope to be a sportsman like Deivendra.

P. Sukumar,
Std. 4.

MY LITTLE SISTER

I have a little sister. Her name is Dakshani. We call her Daksha. She is very interesting. She puts on my father's spectacle and reads my books. She wears my shirts and shorts. She plays cricket with me. Daksha is a tom boy. She is very fond of me. I love her very much.

Subaraj M. Somasundaram,
Std. 4.

MY LITTLE NEPHEW

I have a little nephew. He is one year old. He is a sweet little fellow. He has curly hair and tiny teeth. He loves to play with my sisters and me. My sisters and I tease him a lot. He sleeps in the night without disturbing us. When he is big I will bring him to school and I am sure you will like to see him.

L. N. Balaretnarajah,
Std. 4.

MY ELECTRIC CAR SET

I have an uncle living in Nigeria. He sent me an electric racing car set. There are four racing cars and the track is twenty nine feet long. When Dada came from his work we all jumped for joy. We got Dada to fix the car set. And my brothers, I and my cousin had a race. My younger brother's red car came first.

P. R. Ratnaraja,
Std. 4.

MY GARDEN

I have a pretty garden. It is a small garden. There are roses, sun flower and lilies. I water my plants in the evening. There is a big Mango tree, a Jak tree and some Coconut trees. There are two big jak fruits on the tree. The mango tree is full of fruits. Very soon I can give all my friends some mangoes.

R. Jeyaram,
Std. 4.

OUR PICNIC

One day I joined my classmates on a picnic to Palaly Air-port. We were thirty in number and our class teacher was also with us. We got up very early in the morning and dressed neatly. We took our lunch packets. We were ready to start from school at 8-00 a m.; but the bus we booked

came only at 9-15 a.m. We got into the bus and started on our journey. Our bus went straight up to Palaly and stopped near the Air-port. Soon after we left the bus we saw a plane landing. After that we played there for sometime, and then had our lunch. Then at 4-00 p.m. we returned home.

Yasotharan Thirugnanaselvam,
Std. 5.

MY PET DOG

My pet is a dog. Its name is Shadow. It follows me exactly like my shadow. When I go home from school it jumps on me and wags its tail. I play with him in the evenings. He likes to eat meat and bones. He is a very mischievous dog and I like him very much.

Niranjan Rajanayagam,
Std. 5.

MY HOME

My home is in Nallur. Its name is "Sivasthan" which means the house of Lord Shiva. It is a big upstairs building. In my house there are four bed rooms, two office rooms, a large hall, a bathroom and a kitchen. The walls of my house are painted. It has a marble floor in front. We have a good set of furniture at home. There is a beautiful flower garden in front, which is always full of different kinds of flowers. I am very proud of my home.

K. Sivanesan,
Form I.

MY BIRTHDAY

My birthday was on August 18th. I received a birthday card and a parcel from my uncle. In that parcel there was a nylon shirt and a pair of shoes for me. My father gave me a new bicycle as a birthday present. My mother made a birthday cake. In the evening I wore the new shirt which was given to me by my uncle. At 3 p.m. my friends came to the party. They brought many kinds of presents to me. First we had tea and I served them cakes, biscuits

and sweets. We played cricket for a short time and sang songs. Thus we enjoyed ourselves thoroughly. At 6 p.m. they said goodbye to me and returned home. I was very happy that day.

P. Jeevaratnam,
Form I.

THE KANDY PERAHERA

Bang! It was 9 p.m. and the biggest cracker announced the start of the procession. We were able to see the Perahera very well from an upstairs building. Police men were controlling the crowd. The Red Cross and St. John's Ambulance Brigade looked after the sick. It was at 11 p.m. that the first elephant came into view. The crowd got excited. The elephants clothed in colourful costumes came, some in single file and others three in a row. They moved gracefully with their trunks curled up in their mouths. There was a baby elephant. The Kandyan dancers came in batches with Musicians and torch bearers. The Maligawa tusker carried the casket containing the sacred tooth relic. I counted the elephants. There were about 70. As the last elephant turned the corner, we went home.

C. S. Mills,
Form I.

OUR SCHOOL

The name of our school is St. John's College. The head of our school is Mr. A. W. Rajasekaram. St. John's is one of the best schools in the island. There are about one thousand and five hundred boys in our school. There are about sixty teachers.

Our school is in Jaffna town. It is decked with shady palms and trees. There are many beautiful buildings in our school. There is a church by the side of our school. Our school is good in studies, sports and conduct. It has produced many Doctors, Lawyers and Engineers. In the centre of our school there is a big playground. The colour of our college flag is red and black.

Bala Mohan Navaratnam,
Form I.

OUR COLLEGE PRIZE GIVING

We had our college prize giving on the fifth of October. It was raining heavily in the morning but in the evening it cleared up. Rev. A. J. C. Selvaratnam, the Warden of St. Thomas' College, Mt Lavinia and his wife were the chief guests. Rev. S. K. Bunker of Jaffna College was the Chairman. The chief guests were garlanded and a welcome song was sung. Our Principal read his Report. There was an English Recitation. Mrs. Selvaratnam gave away the prizes. My brother and I won prizes. After a Tamil speech and an English speech Rev. Selvaratnam spoke to us. The Chairman then made a few remarks. Friday and Saturday were declared holidays. After the Vote of Thanks the prize giving ended with the singing of the college song.

S. C. Allagakoen,
Form I.

A PICNIC

On the 4th of July forty of us went to Keerimalai by bus. Our class teacher Miss Thambiah also came with us. We passed many villages before we reached Keerimalai at 10 O'clock. We visited a large temple and the tank where people bathe. We danced and played on the seashore. Some of us collected sea shells and beautiful stones. A few boys caught fish. We did not go in a rowing boat or bathe in the sea as we were too young. We returned to our school at 6-30 p. m.

M. Ravichandra,
Form I.

MY FIRST DAY AT SCHOOL

I can still remember how I went to school for the first time to get myself admitted. My mother made a new suit for me. My father bought a new slate and a slate pencil for me.

I got up earlier than usual that day. After having our breakfast my father and I started on foot to school.

The Head Master of the school was a tall and fat man about forty years old. His moustache frightened me.

After asking some questions from me, he took a slip of a paper and noted down my admission number, date of birth and my full name.

Then the Head Master called his peon to take me to Lower K. G.

The class teacher of my class was a good lady. She patted me on my back and said "you must be a clever boy." She asked me to sit in the front row.

Very soon I became friendly with the other children in my class. When I left for home after school that day I was given a great cheer by my class-mates.

Parabaran Balasundram,
Form II.

WHEN I WAS IN ENGLAND

I went to England in 1956 and came back in 1959. I was there for three years. I had a pleasant time. I started my schooling there. At school all boys liked me because I was the darkest in the school. I was in Southport, Liverpool, and London. We went to see the Buckingham Palace. There were many soldiers guarding it. We went to see the Houses of Parliament and Westminster Bridge. They were a pretty sight. We took pictures of places wherever we went. We also went to Switzerland, France, Germany and other countries. When we were in Southport we had a big garden and there I played with my friends. After my father passed the exam, we had to return to Ceylon and leave my friends.

K. Shanmuganathan,
Form II.

THE GAME I LIKE BEST

In the many games that are played by our outstanding sportsmen, cricket is no doubt the game I like best. It is the game that is appreciated by all men. Cricket was first introduced by the Englishmen. The

father of cricket is W. G. Grace. It is a game that is played by two teams, each team having eleven players.

I like cricket because it promotes a spirit of friendship, modesty in victory and manliness in defeat. Men may come and go but cricket will live from generation to generation.

R. Shivaji,
Form II.

WHAT I WISH TO BE

When I grow to be a man,
A Governor-General I wish to be
Then, all the people can
Work like the busy bee.

We'll grow more food
And keep them away from mouses,
That'll change our mood
To live happily in our houses.

Clothes and houses we'll make,
And contented people, you'll find,
Besides the brooks and the lakes
Buddhists, Christians, Hindus all
very kind.

S. T. Somasundaram,
Form II.

MY PALACE

My palace is my humble home,
It has no steeple, it has no dome,
But love and friendship linger round,
And realms of joy and peace abound,
Contentment, there always is,
Even though a meal we miss,
On land or sea where ever I roam,
My heart will shout "Home Sweet Home."

R. Vigneswaran,
Form II.

WHAT THE RAIN DID

1

It poured down in showers
On the leaves and the flowers
It made the trees quiver
As if in a shiver.

2

Pitter-patter said the rain-drops
As they fell on the roof tops,
As they washed down the path ways
And flooded the door ways.

3

It beat through the window
And raged through the meadow;
With lightning and thunder
It split clouds asunder.

N. S. Alexander,
Form II.

JIM REEVES

Jim Reeves whose guitar and mellow voice have spread his fame throughout the Pop music world was born and brought up in a farm in East Texas. The story goes that he traded a bushel of pears for his first guitar. Earlier in his life he was a pitcher for the St. Louis Cardinal baseball team in Texas. A leg injury ended his baseball career. He was an athlete in the high school and he had also won a football scholarship to the University of Texas.

In 1947 Jim Reeves married Mary White. As they had no children, they showered their affections on their pet dog Cheyenne. It was a big brown collie. In the year 1953 he recorded "Mexican Joe", which was followed by another smashing hit tune, "Bimbo". After he had joined the Grand Old Opry radio show in Nashville he recorded another song called, "Yonder comes a sucker". Other successes followed: "My lips are sealed", "According to my heart" and "Am I losing you"? Jim also appeared in television films. By April 1960 Jim Reeves had achieved one of his goals when his song, "He'll have to go" had passed the million record mark. To celebrate this, he was presented with his first gold disc by Cheth Atkins.

His favourite singers were Marty Robbins and Dotty West with whom he enjoyed singing. His favourite stars were Walter Brennan and Sophia Loren. If he met

someone new, the newcomer was immediately put at ease. This was possible because of his philosophy so succinctly summed up in his motto "A stranger is just a friend I haven't met". Jim Reeves had his own group of musicians known as the Blue Boys. Later in his life he had a succession of big hits in Britain. During this same period he visited South Africa and there made a film called "Kimberley Jim". During the latter part of this year one of his songs titled "Distant drums" remained top tune for the third week in succession. It was also in top position in India and Britain. In this song Jim talks with his wife, Mary.

But on the 31st of July 1964, millions of pop fans all over the world were stunned at the news that a private plane probably piloted by Jim Reeves had crashed on a mountain side. After an extensive search by State patrolmen and his two special friends—Eddie Arnold and Cheth Atkins, fragments of his body and of his colleague Dean Manuel were found. All that was mortal perished—But he left behind millions of devoted and grieving fans.

After his death, his widow, Mrs. Mary Reeves has been active in running a fan club for her husband, three music companies and a radio station in Tennessee. It is well known that Jim was a very dedicated person. Hundreds of his songs were directed heavenward in the form of lyrics. Although Jim Reeves is gone, his melodies and fine voice will linger for many years to come on our radios and we hope that he will bring some joy into our humdrum days.

Rajan Navaratnam,
Form III.

LAL BAHADUR SHASTRI

Shastri the Prime Minister of India died of heart failure in Tashkent a few months ago, within a few hours of the signing of a peace treaty with Ayub Khan, the President of Pakistan.

Shastri's death was regretted and his work was praised by all quarters.

It now appears that his so-called victory over Pakistan was not a victory at all. His peace agreement with Ayub Khan was not conclusive. As he was the Prime Minister of India for only a short period he was not able to solve the internal problems of India. But he is praised for trying.

Shastri was born into a poor family. When he was one year old his father died. His mother had no money to give him a good schooling. He was educated in his mother tongue in the village school; and learned English much later. As a young man he joined Mahatma Gandhi. And along with other leaders like Nehru he fought for the freedom of India. Early in life he joined the Servants of India Society. He was not so well known as some of the other great political leaders till a few years ago. When Nehru died about two years ago Shastri was chosen to be the new leader.

When he was the Prime Minister Shastri donated his whole salary to the Servants of India Society, and accepted a small allowance from them. He is said to have died penniless.

His funeral was attended by many great personalities. The cremation took place near the banks of the river Jumuna.

S. C. Niles,
Form IV.

CEYLON TEA

Ceylon Tea is famous the world over. It is the most important of our cash crops, the other two being Rubber and Coconut. Tea cultivation was started by Europeans towards the latter part of nineteenth century when the coffee plantations were ruined by the coffee pest. Ever since these planters changed over to tea, it has grown in importance.

Most of our tea is grown at a height of over two thousand feet and the best Ceylon

tea comes from the slopes of our central hills round about Nuwara Eliya, where the cold nights and the strong winds make for the slow growth of the tea bush and the excellent flavour of the leaf. Tea is also cultivated in the Low-country, but such tea has not the same flavour as "high grown" Tea.

Tea bushes are like a huge army of fat green dwarfs. They are kept at a convenient height about three feet by regular pruning which also enables tender shoots to appear. Every morning at six o'clock labourers attend the "muster" and go out in the cold mist to pluck the tea leaves. They pluck only two tender leaves and a bud from each shoot and put them into large baskets which they carry slung behind their backs. A conductor or a "kangany" supervises their work. When the plucking is over, they take the green leaves to the factory, a huge storeyed building, where the Tea-maker and his staff turn this green tea into the black tea which we use. A hundred pounds of green tea gives us 20 to 25 pounds of manufactured tea.

The green leaves are first spread evenly on long racks or lofts and left to dry. This slight drying is called "withering". Next they are "rolled" by a special machine. The leaves now change colour and give out their familiar smell. They are then left in a room to ferment. This makes them change colour further and gives them their flavour. They have to pass through one more process before they are ready for export, and that is "firing". The leaves pass through hot air machines which take away all their moisture. They now turn fully black. They are then sifted into different grades according to the size of the leaf. The finished tea is finally packed in chests and sent to Colombo for shipment.

N. Achudhakumar,
Form IV.

ROME WAS NOT BUILT IN A DAY

This is a Roman proverb. It means that nothing great could ever be gained without much time, patience and hard work.

The Romans were not afraid of hard work. They built their city step by step. It became a powerful and beautiful city. Great men did not become great suddenly. It was only after years of hard work.

Beautiful paintings, big buildings, great machines did not spring up all of a sudden. It was after several great men used their time and work on them.

Every person young or old, should take a lesson from this proverb. He should try to convert a loss into a gain. He should also get to know to face dangers. Students are afraid to do so at first. They should try to get over them. Then they gain courage.

The building up of anything lasting and valuable needs toil and time.

S. Pathmanathan,
Form IV.

THE STRANGE HOUSE

Two years back we went on a holiday to Nuwara Eliya. As there was the Easter rush at Nuwara Eliya, there was no room for guests at the hotel. Therefore we had to rent out a house for our two weeks' stay. The house was comfortable and our stay there for the first two days was very enjoyable.

On the third night after we had retired to bed, I was awake in bed till midnight on account of the biting cold. At the stroke of twelve I heard a clanging noise upstairs. It was a very strange noise. As I lay wondering, I heard the same noise again even louder. I was trembling with fear, because I knew that no one was occupying the rooms upstairs. My heart was beating fast under the thick blanket. I yelled out for my father. In a minute he was at my bedside asking me why I cried out. In a

few minutes the whole household was up. I told them about the strange noise upstairs.

Just at the moment we all heard the same loud clanging noise. It sounded like a heavy chain. In a moment we heard the sound of a chain being dragged along the floor upstairs. We were all shivering with fear. My father asked us not to be afraid. He was the bravest among us. In a moment we heard the chain being dragged down the stair case. Obviously some strange creature was dragging the chain down. The sound increased. The thing was approaching us! My father rushed up to the switch board and switched the light on. For a passing moment we saw a horrid headless creature with a heavy chain tied on to its foot. It suddenly disappeared. My hair was standing on end. We had all just seen a ghost. It did not trouble us for the rest of the night, but most of us were awake in bed till morning.

The following morning we told our neighbours about the incident. It was then that they told us that the house was haunted. They told us that a man who had lived there twenty years before had been sent to the gallows for murder.

George R. Rajendra,
Form V.

A MOONLIGHT PICNIC

As my elder brother was here on his holiday we all planned to go on a picnic on a full moon day. We planned to go to the Casuarina beach at Karainagar. We left home in the evening at about 5 o'clock. Our little brothers were shouting with joy. As soon as we reached the place they all ran wild here and there on the white sand.

The place was very beautiful at the time of the sun set. We were able to see the sun go down into the sea as a red hot ball. The sky was very colourful as if it was decorated with coloured papers. The

sea was very calm, and the green Casuarina trees were jutting out from the snow white sand. What a beautiful scene it was!

Then we all changed our clothes and went into the sea to have a bath. We went a little far into the sea but of course not the little fellows and the ladies. We splashed water on each other's face. Then when I was enjoying myself very joyously suddenly by brother immersed me with the water, Oh! what a shock it was to me! I jumped up at once and when I took my head up I was able to feel that it was filled with salt water of the sea. But anyway it's good once in a way to wash my brain with salt water! Then after a long time in the sea we came out and then had some games. As usual, my mother and her companions were engaged in a pleasant conversation at that time.

After that all were tired and we all went to enjoy our main thing, the dinner. We had fowl curry and buryani and after that a very tasty pudding. As my mother is a good cook you can guess how we would have enjoyed it. After enjoying the dinner, my brother told us some interesting things about the habits of the Nigerians. He also taught us some good songs of the Nigerians. Then late in the night at about 10 o'clock we got back home.

L. J. Jeyarajah,
Form V.

A VISIT TO A TEA ESTATE

An uncle of mine lives in a tea estate at Hatton. He invited our family there for the last Christmas holidays. When our school was closed my father took us all there by train. We spent a very useful and happy holiday.

The Estate is a large one. In the centre of the estate stands a tea factory. My uncle's house is quite close to the factory. From there we had a good view of the estate. We were also allowed to go into the factory at any time we liked. We were

able to learn about the various processes by which tea is made.

The tea estate was on the slopes of a hill. The plants stood in long unending rows planted at regular intervals. They were pruned and kept to a height of about three feet, to make it easy for the tender leaves to appear and to be plucked by the tea pluckers. Early in the morning there was a roll call of labourers. Afterwards the women went among the plants to pluck the leaves. It was interesting to see them at work. When it was time they took these leaves to the factory. When the Sun was up the male labourers went about with pruning knives and spades to prune the plants and to clear the ground.

There were many other interesting things in the estate. During the long walks we spent our time at shops, labourers quarters, hospitals, rivers and hills, which were all very interesting places for us. After spending three weeks in the estate, we returned home with reluctance.

P. Ambikaipahan,
Form V.

THE COUNTRY I WOULD LIKE TO VISIT

I haven't had the opportunity to travel much. I have been only to some parts of Ceylon. Often have I wished to travel abroad. If my wish could come true I would like to visit Japan—"The Land of the Rising Sun."

Many a time have I read about this beautiful—"Land of cherry blossoms and chrysanthimums." Its quaint temples, its picturesque paddy fields, its winding roads and the historic Mount Fugi attract many.

Most of the things that we buy I find come from Japan. Be it toys or silks or household goods, Japan seems to be the producer. My attraction towards Japan star-

ted when I was very young. It is the toys that attracted me most. Now that Japanese toys are not allowed into our country we don't see good toys.

Japan is a country rich in heritage. It has shown rapid progress in all spheres of life. Japan is a big industrial land. During the second world war many of the Industries were destroyed. During the war Hiroshima and Nagasaki were bombed. But after the war Industries have been built up again very rapidly, and Japan ranks high among the leading industrial powers of the world to-day. There are large-scale Industries and small-scale Industries—large scale industries in iron and steel, and small-scale industries like toy-making etc. Japanese transistors are world famous.

The Japanese like the Jaffnese are very hard working. The climatic condition makes the Jaffnese people work hard. Tokyo was the venue of the last Olympic Games. Japan especially Tokyo is thickly populated. The population of Japan is eight times that of Ceylon. The Japanese people are famous for their hospitality and courtesy. The people are also very honest. I hear that nowhere in Japan could anyone buy a pad-lock. Padlocks are not used there; So honest are the people of Japan. To buy papers you have just to drop the money into a box and take away the paper.

The Japanese people are so enterprising but their entire efforts are sometimes handicapped by occasional earthquakes and volcanic eruptions. You don't know when there will be an earthquake or a volcanic eruption. Therefore the houses are also of a semi-permanent nature. Mount Fugi is the most famous volcano in Japan.

In spite of all these drawbacks Japan is a flourishing country.

I am longing for the day when I could visit Japan.

Jayadevan Navaratnarajah,
F. Sp. V. ..

EARTH TREASURES

As a child, perhaps you were fascinated by stories about a treasure hunt. Today a treasure hunt is on in a big way. Around the world mining groups and governments are spending a lot of money annually on exploration programs, prospecting for earth's valuable metals and minerals. Our industrialized civilization is based on these raw materials which are under the ground. The techniques of modern science are applied both by geologists and engineers during the course of the search.

About ninety chemical elements occur naturally on the Earth. Chemical analysis of large numbers of rocks has shown that eight of these elements make up 99 percent of the surface crust of our planet. The remaining ones together make up less than one percent of the Earth's surface rocks. However, during the early formation of the earth, the creator saw to it that local concentrations of these rarer elements occurred, to produce bodies of ore.

From these mineral deposits are extracted the valuable metals and non-metals with which modern industries are existing. In some cases such deposits of valuable ore are exposed on the surface of the ground and can be easily discovered. However, in general the rock formations of the earth are covered by a thick paste of soil, sediment and vegetation, which shows no visible signs of the mineral wealth that may lie buried below.

Today the science of geochemistry draws clues from the sand to seek out these hidden treasures. Soils have a composition similar to that of the rocks from which they were largely formed. They consist mainly of the same eight elements, containing only very small amounts of most of the others. Chemical analysis shows that the amount of such trace elements in soil samples varies slightly from the average value for that area. When the geologist has reason to believe that he is near a hidden mineral deposit, he conducts a soil survey over the area, to pinpoint the exact position.

Plants too provide important clues to the geological treasure hunt. The nourishment for vegetation comes from the soil. So the amount of certain trace metals in plants depends to some extent on the concentration of these metals in the surrounding soil. Therefore, it is sometimes possible to follow the trace element composition of the underlying soil by removing samples of vegetation and analyzing the roots, branches or leaves. This method is especially useful in areas of thick forest or swamps. Further some minerals have the property of conducting electricity, and under suitable conditions such conductors can be detected from the air by electromagnetic equipment.

Geological indications are not the only factors to be considered when deciding whether to survey an area for minerals or not. In most countries considerations of property ownership are important.

The day of the private prospector is not yet completely past. In lesser developed countries, individuals still roam around the "bush", paying natives to search for unusual rocks or stones. However, in the more developed countries of the world the exposed deposits of ore have, for the most part, already been found. The big discoveries of the future will probably be those hidden underground deposits that can be located only by the methods of modern science. Some of the biggest mineral deposits may yet be found beneath the oceans, and men may discover some practical method of mining them. The Russians, who have prospected vast areas of Central Asia, are already exploring the floor of the Pacific Ocean for manganese.

The future will no doubt, see many improved techniques in the art of scientific prospecting and an increase in the extent of mineral exploration, not only in inhabited lands, but also in the uncharted deserts, in the frozen land masses of the north and south, and even beneath the Oceans.

D. T. Nesakumar,
L. VI. Sc.

COLOUR BAR

The White-man has considered himself superior to the Black-man, the Yellow-man, to any coloured man. During the last few centuries, there was evidence to support this belief. After all, the white nations were far advanced, when compared to the rest of the world, and the Whites were the rulers of most of the world.

But what the Whites failed to realise was that any man has the same capabilities, the same potential for development. The white masters ill-treated the 'natives' because they really believed that these 'men' were only slightly above the beast. But enlightenment spread and the 'super-races' began to realise that the coloureds were in fact equal to them, if not greater.

It was at this stage, that the phenomenon known as 'colour-bar', began to disappear.

The colour-bar originally came into being in countries under colonial rule. The white masters had no wish to move around with the natives, and thus tried to keep them strictly segregated. Most Asian and African countries have become independent of their European Masters, and the colour bar is dying a natural death.

As far as I know, the only countries where colour-bar is legally recognised, are South-Africa, and South Rhodesia. Here, the position is unique. The Whites who settled in these two countries, have become the rulers, and are determined to maintain their positions by keeping the 'Blacks' subjugated. These Whites are well aware of the fact, that if ever the majority Africans come into power, they would lose all that they had gained in the years they had spent in developing the countries, and incidentally enriching themselves.

In many other countries, the Whites are in a majority, and need have no fear of

losing the government to the Blacks. Yet there is a colour-bar, not officially recognised, but very much alive.

The example that springs to the mind is the U.S.A. The percentage of Negroes is around ten per-cent. Many of them are well-educated, and are living in equal terms with the Whites. But most of the Black citizens live separately, in 'Black Slums' in the cities and in segregated areas in the south. Most of them have gone to segregated Negro schools and have been discriminated against when they tried to get jobs.

It is therefore not surprising that their literacy level, their position in the social scale, are much lower than that of the Whites. And, in some of the southern states many Negroes are not even allowed to vote.

Here, it is seen that the colour-bar is caused by a fear that the coloured man would pull the white man down as he himself climbs up.

For the colour-bar to vanish, it is a necessary pre-condition that the fears of the Whites on such scores should be allayed. It has been shown conclusively, that where the Blacks have really climbed up the ladder, they have pushed the Whites even further up. That is to say, as the level of one section of the population goes up, the general level goes up.

But there is a third type of colour-bar. This is the one which will take the longest time to disappear, because it is entrenched in the one place most difficult to reach: The Mind.

Whites have a large number of prejudices against the coloureds. A white American sailor once asked one of his black counter-parts, "where's the smell?" He had been told that there was an

odour that always emanated from a black-man, and he was gratified to learn that a shower-bath has the same effect on a Black, as on a White.

Indian students in England complain that white land-ladies seem to be under the impression that coloured men are untidy, that they don't know how to use a bathroom properly, that they keep on "bathing" throughout the night, that they

are untrustworthy. There is a belief that Blacks are immoral, and woman-chasers.

It may take a number of years to wipe out these un-official colour-bars.

Meanwhile, we may be thankful that at least the official colour-bars are almost gone.

A. P. Niles,
U. VI. Sc.

*

*

*

A magazine illustrator's cook walked one day into his studio and asked, "About the potatoes for lunch, sir—will you have them in the jackets or in the nude?"

மாணவர் பகுதி

எனது பூந்தோட்டம்

எனது வீட்டில் ஒரு அழகிய பூந்தோட்டம் வைத்திருக்கிறேன். அதில் பலவிதமான அழகிய பூக்கள் உண்டு. நான் அதற்குக் காலையிலும் மாலைலும் தண்ணீர் ஊற்றுவேன். எனது தம்பிமார்கள் என் பூந்தோட்டத்தில் ஒருகண் வைத்திருக்கிறார்கள். நான் இல்லாத நேரத்தில், பூக்களைப் பிடுங்கி விளையாடுவார்கள். சில வேளைகளில் பூக்களோடு மரங்களையும் பிடுங்கி விடுவார்கள். எனக்கு மிகவும் கோபம் வந்து விடும். நான் பாடசாலையிலிருந்து வந்த களையையும் பாராமல் அவைகளை ஒழுங்கு பண்ணி நடுவேன். எனது கடைசித்தம்பி எனது பூக்கள்களின் விரோதி. எப்பொழுதும் அவர் அங்கேதான் விளையாட வேண்டுமென்று அடம் பிடிப்பார். நீங்களும் இப்படித் தம்பிமார்கள் வைத்திருக்கிறீர்களா? அம்மா, பப்பா தண்டிக்கவும் மாட்டார்கள்.

அ. ரவிகாந்தன்,
4-ம் வகுப்பு.

நான் கண்ட

ஒரு பயித்தியக்காரன்

யாழ்ப்பாணப் பாதுகாவலர் நிலையச் சந்தியில் பாதுகாவலர் அணியும் உடுப்புப் போன்ற உடுப்புடன் நிற்பான். அவன் ஒரு தடியை எடுத்துத் துப்பாக்கி என்று பாவனை பண்ணி நாலேந்து பேர் போகும்போது "சாதிக்கலமா? நில் அங்கே" என்று பயமுறுத்துவான். பெண்கள் போகும்போது "வலம், இடம், கண்ணிடம்" என்று சொல்லிக் கொண்டு அவர்களுக்குப் பின் செல்வான். சிறுபிள்ளைகள் போகும்போது "இங்கே வா" என்று அழைத்துப் பாதுகாவலர் நிலையத்தைக் காட்டி "அங்கே இருப்பவர்கள் பைத்தியக்காரர், அவர்கள் உங்களைப் பிடித்து அடிப்பர், அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்குத் தான் நான் இங்கே இருக்கிறேன், அங்கே இருக்கும் முதலாம் அறை என்னுடையது, அங்கே ஒரு போத்திலுக்குள் இனிப்பு இருக்கிறது, எடுத்துச் சாப்பிடுங்கள்" என்று அவர்களைப் பாதுகாவலர் நிலையத்துக்குள் அனுப்பி வைப்பான்.

ஜெ. ஜெ. ஜெயேந்திரன்,
4-ம் வகுப்பு.

நான் வளர்க்கும் கோழிப் பண்ணை

எனக்கு வீட்டுப் பிராணிகள் வளர்க்க மிகவும் விருப்பம். நான் போன தவணை வகுப்பில் நன்றாக வந்தமைக்காக என் அப்பா எனக்கு அன்பளிப்பாக நாற்பது கோழிக்குஞ்சுகள் வாங்கித் தந்தார். அவை எனக்கு ஒரு பொழுது போக்காகவும் இருந்தன. அவைகளை இருவாரமாக மிகவும் கவனமாகப் பார்த்தேன். அவைகளை இரவும் பகலும் மின் விளக்கினால் உஷணம் கொடுத்துக் காப்பாற்றினேன்.

காலையில் எழுந்ததும் என் காலேக் கடன்களை முடித்துவிட்டு அவைகளுக்குத் தொற்றுநோய் வராமல் தடுப்பதற்கு நீருடன் மருந்தும் கலந்து போத்தலில் விட்டு வைப்பதும், அவைகளுக்கு குறுணல் உணவும் கலவை போடுவதுமே என் வழக்கம். இப்படி ஆறு மாதங்கள் கழிந்தன. இப்பொழுது அவைகள் என் சாப்பாட்டிற்கு முட்டை தருகின்றன. ஆனால், எனக்கு மட்டுமல்ல, என் அப்பா, அம்மா, சகோதரர்கள் யாவருக்குமே முட்டை கிடைக்கிறது. அது மட்டுமன்றி அவைகளில் உள்ள சேவல்களையும் விற்று விட்டோம். நாங்கள் செலவிட்டதிலும் பார்க்கலாபம் அதிகமாகக் கிடைப்பதையிட்டு எனக்கு ஆனந்தம். இப்படியே என் சிநேகிதரும் செய்வார்களென நம்புகிறேன்.

ப. கருமாள்,
4-ம் வகுப்பு.

நான் கண்ட பயங்கரக் கனவு

நான் வெள்ளிக்கிழமை இரவு ஒரு பயங்கரக் கனவு கண்டேன். அதை நான் இப்பொழுது சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள். நான் தெருவில் பந்து அடித்துக் கொண்டு போகும்போது பராக்கில் பந்தைச் சவக் காலேக்குள் அடித்துவிட்டேன். அதை எடுக்கப் போகும்பொழுது ஏதோ ஓர் உருவம் என்னை வழி மறித்தது. நான் என்ன என்று கேட்டேன். உடனே அது வழி விட்டது. நான் பந்தைத் தேடினேன். பந்தைக் காணவில்லை. இன்னும் சிறிது தூரம்

சென்று ஓர் இறந்த மனிதனை அடக்கம் செய்த கல்வின்மேல் நின்றேன்: உடனே ஏதோ என் கன்னத்தில் ஓங்கி அடித்தது. நான் திரும்பிப் பார்த்தேன். ஒரு மனிதனின் கண்களிலிருந்து நெருப்புப் பொறிகள் பறந்தன. பின்பும் எனக்கு அது கன்னத்தில் ஓங்கி அடித்தது. நான் நோதாங்காமல் 'ஐயோ' அம்மா என்று கத்தினேன். அம்மா ஓடிவந்து என்ன நடந்தது என்று கேட்டாள். அதன் பிறகுதான் நான் கண்டது கனவு என்று உணர்ந்தேன்.

பி. சந்திரசேகரன்,
4-ம் வகுப்பு.

நான் கண்ட கனவு

ஒருநாள் இரவு எனது தாயார் படி படி என்று வற்புறுத்தியதால் நான் சிறிது நேரம் படித்துக் கொண்டிருந்தேன்... பின்னர் தீக்குச்சியைப் போன்ற சிறிய மனிதர் என்னை ஒரு அரக்கன் என்று நினைத்துக் கத்திக் கொண்டு ஓடிப்போய்த் தங்கள் அரசனைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். அந்த அரசன் என்னைப் பெரிய வீரன் என நினைத்துத் தங்கள் எதிரிகளாகிய அரக்கரை அழித்துவிட்டு வரும்படி கூற நான் மீண்டும் அரக்கரின் இடத்தை அடைந்தேன். அவர்களைக் கண்டதும் எடுத்தேன் ஓட்டம். அவர்கள் என்னைத் துரத்தவே நான் ஒரு சுருங்கையின் ஊடாகச் செல்ல நேரிட்டது. உடனே அரக்கர் சுருங்கையினாடு சென்ற வீரன் நானே என்றும், அவர்களது இளவரசியை மணக்க வேண்டும் என்றும் கூறினார்கள்.

கரிய பெரிய உருவம் ஒரு மாலையுடன் என்னை நோக்கி அசைந்து வந்தது. ஐயோ அம்மா! என்று அலறிக்கொண்டு ஓடினேன். திடீரென விழித்த நான் நெற்றியில் வலி ஏற்படவே, தடவிப் பார்த்தேன். அது கொளுக்கட்டை போல் இருந்தது. எனது தலையும் மேசையும் மோதியிருக்க வேண்டுமென்று நினைத்தேன். அம்மாவுக்குத் தெரியாமல் மெல்ல மெல்லப் படுக்கைக்குச் சென்று நித்திரையானேன்.

த. சிறிகாந்தா,
5-ம் வகுப்பு.

எனது புகைவண்டிப் பிரயாணம்

நன்றாக விடியுமுன் போகவேண்டிய ஆயத்தங்களைச் செய்து ஆயத்தமாய் நின்ற பொழுது மோட்டார் வண்டி வந்துநின்றது. நாங்கள் மோட்டார் வண்டியில் புகையிரத ஸ்தானத்துக்குச் சென்றோம். அங்கே எனது தாயார் எங்களுக்கு வேண்டிய பயணச் சீட்டை வாங்கினார். நாங்கள் புகையிரத மேடையில் நிற்கும்பொழுது மணி அடித்தது. அப்பொழுது என் மனமும் டக்! டக்! என்று அடித்தது. நாங்கள் ஒரு மாதிரி ஏறி இடம் பிடித்தோம். பின் காட் பச்சைக்கொடி காட்டினவுடன் 'கூ' என்று கொண்டே வெளிக்கிட்டது: அநேக புகையிரத ஸ்தானங்களுக்கும், ஆறுகளின் மேற் போடப்பட்ட பாலங்களுக்கும், ஊடாகக் கொழும்பை நோக்கிச் சென்றது: கொழும்பு புகையிரத ஸ்தானத்தில் தகப்பனார் நிற்கிறாரோ என்று பார்த்தோம். புகையிரதம் நின்றவுடன் தகப்பனார் எங்களை இறக்கி மோட்டார் வண்டி பிடித்து வீடு சேர்த்தார்.

இராஜக்கோன் பாக்கியராஜா,
5-ம் வகுப்பு.

கழுதைக்குச் சறுக்கியது சாட்டு

ஓர் ஊரில் ஒரு வியாபாரி இருந்தான். அவன் ஊர்தோறும் உப்பு விற்பவந்தான். அவன் ஒரு கழுதையை வளர்த்து வந்தான். கழுதையின்மேல் உப்புமூட்டையை ஏற்றிச் சென்று விற்பது வழக்கம். அவன் அடுத்த ஊருக்குப்போகும் வழியில் ஒரு நீரோடையைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். கழுதையும் உப்புப் பொதியுடன் கடந்து சென்றது. ஒருநாள் நீரோடையைக் கடக்கும்போது கழுதையின் கால்கள் சறுக்கிவிட்டன. கழுதை விழுந்து ஒருவாறு எழும்பியபோது மூடையின் பாரம் குறைந்திருப்பதை உணர்ந்தது. அதன்பின் ஒவ்வொருநாளும் நீரோடையைக் கடக்கும்பொழுது கழுதையின் கால்கள் சறுக்காது விட்டாலும் அது நீரோடையில் விழுந்து சிறிதுநேரம் கிடந்து செல்லத் தொடங்கியது. இதனால் வணிகன் பெரும் நட்டம் அடைந்தான். அவன் கழுதைக்குப் பாடம் படிப்பிக்க எண்ணினான்.

மணல் மூட்டையைக் கழுதையின் மேல் கூட்டினான். கழுதை சுமந்து சென்று வழக் கம்போல விழுந்தது. சிறிது நேரத்தின்பின் சந்தோஷத்தோடு எழுந்தது மூடைமுன்ன ரிலும் பன்மடங்கு பாரமாய் இருப்பதை உணர்ந்தது. களைக்கக் களைக்கச் சுமந்தது. நீரோடையில் விழுவதினால் பாரம் அதிகரிக்கும் என்பதைக் கழுதை உணர்ந்தது. நீரோடையில் விழுவதை நிறுத்தி விட்டது. வணிகன் வியாபாரம் செய்து இலாபம் அடைந்தான்.

இ. இரவிநாதன்,
5-ம் வகுப்பு.

எனது மைனா

எனது மைனாவின் பெயர் சுஷி. அதனை என் தந்தையார் மரப்பொந்தில் இருந்து பிடித்து வந்தார். நான் ஒரு கூடு வாங்கி அதில் எனது மைனாவை விட்டேன். வெள்ளிப்பாத்திரத்தில் பாலும், பழமும் வைப்பேன். நான் வளர்க்கும் சுஷி நன்றாகப் பாடும். காலையில் நித்திரை விட்டு எழுந்து வரும்பொழுது “வணக்கம்” என்று சொல்லும். எனது சுஷி உணவு வைத்த பின்பு ‘தாங்க்யூ’ என்று கூறும். எனது சுஷியை மாலை 3 மணியளவில் திறந்து விடுவேன்.

அது மற்ற மைனாக்களுடன் விளையாடி விட்டு மாலை 6 மணியளவில் வீடு வந்து சேரும். சேர்ந்தவுடன் கூட்டின் சமீபம் சென்று தம்பி! தம்பி! என்று கூப்பிடும். கூப்பிட்ட உடனே நான் கூட்டைத் திறந்து ‘சுஷி உள்ளே போ’ என்றவுடன் அது உள்ளே செல்லும். உடனே கூட்டை மூடி விடுவேன். எனது சுஷியை ஒன்றும் பிடிக்காமல் நான் இப்பொழுதும் காப்பாற்றி வருகிறேன்.

சந்துரு மாதாநாள்,
5-ம் வகுப்பு.

எனது கிளி

எனது கிளியின் பெயர் ரவு. அது சாலை எழுந்தவுடன் வருக என்று சொல்லும். மாலையில் உண்ண என்னைத் திறந்து விடுங்கள் என்று சொல்லும். ஆறு மணியானதும் கூட்டினுள் போகும். உடனே நான் கூட்டைப் பூட்டி விடுவேன். அது படுக்கும்போது வணக்கம் என்று சொல்லும். அப்பா எனக்கு 5 ரூபா தந்தார்.

அதற்கு நான் ஒருகூடு வாங்கினேன். கிளியைக் கூட்டில் விட்டேன். ஒருநாள் என் கிளியை ஒரு பூனை பிடிக்க வந்தது. உடனே கிளி அண்ணா என்று குளறியது. நான் அந்தப் பூனையைத் துரத்தினேன். கிளி வணக்கம் என்று சொன்னது. ஒருநாள் கிளியும் நானும் விளையாடினோம். அப்பொழுது அம்மா என்னை அழைத்தார். நான் போனேன். பின்பு வந்து கிளியைப் பார்த்தேன். அந்தக் கிளியைக் காணவில்லை. அதைப் போய் அடுத்த வீட்டில் கேட்டேன். அவர்கள் தெரியாது என்றார்கள்.

எனது கிளியை யாராவது கண்டால் எனக்கு அறிவியுங்கள், ஒரு ரூபா சன்மானம் தருவேன்.

ஆர். இராமையோகேஸ்வரன்,
5-ம் வகுப்பு.

50-வது ஆண்டு சாரணப் போன் விழா

சாரண இயக்கம் ஆபிரிக்காவிலே சேர். ரெபேட் பேடன் பவல் என்பவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது சாரண இயக்கம் உலகிலேயே முதன்மை பெற்று விளங்குகின்றது. சாரணரிலே மூன்று பிரிவுகள் உள். சாரணன் முதலிலே பிரமாணம் சொல்லியே அவ்வியக்கத்தில் சேர வேண்டும்.

யாழ்நகரிலே ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்துப் பதினானும் ஆண்டு தொடங்கிய சாரண இயக்கம் இவ்வருடத்துடன் ஐம்பது ஆண்டுகள் கழித்துவிட்டது. ஐம்பதாம் ஆண்டு நிறைவுப் பொன்விழா யாழ் பழைய பூங்காவில் புரட்டாதி மாதம் பதினானும் திகதி முதல் இருபத்தொராம் திகதிவரை நடைபெற்றது.

இப்பொன் விழாவைக் களிக்கப் பல பாடசாலைச் சாரணர்கள் 6 நாட்கள் பழைய பூங்காவில் பாசறைகளமைத்துத் தங்கினர். இதற்கு இந்தியச் சாரணர்கள் கூட வந்திருந்தனர். சாரணராகிய நாம் 16-ம் திகதி பாசறைகளமைத்து விட்டு, 17-ம் திகதி நடக்கும் பாசறை நெருப்பு (Camp fire) நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஒழுங்கு செய்தோம். 17-ம் திகதி மாலை ஒரு அமெரிக்க நண்பர் எமது விழாவைத் திறந்து வைத்தார். 17-ம் திகதி நடந்த கூட்டத்துக்கு 1916-ம் ஆண்டிலே

இருந்த இரண்டு சாரணப் பெரியோர்கள் கூடவந்திருந்தனர். பின் பாசறை நெருப்பு நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. 18-ம் திகதியும் பாசறை நெருப்பு நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. 20-ம் திகதி சாரண நாடகம் நடந்தது. அதிலே பலவிதமான தேகாப்பியாசங்களும், குருளையர் காட்சிகளும், இன்னும் பலவிதமான சிறந்த காட்சிகளும், கோலாட்டம் முதலிய நடனங்களும் காண்பிக்கப்பட்டன.

சாரணராகிய நாங்கள் அங்கேயே சமைத்து, சாப்பிட்டு, ஆனந்தமாக 6 நாட்களைக் கழித்தோம். அங்கே நாங்கள் உடுப்புகள் வைப்பதற்கும், காலணிகள் வைப்பதற்கும், உடுப்புப் பெட்டிகள் வைப்பதற்கும், சாப்பாட்டுக் கோப்பைகள் வைப்பதற்கும் விதம்விதமான றக் (Rack) குகள் செய்திருந்தோம். எமக்கு அங்கே குளிப்பதற்கும், முகம் கழுவுவதற்கும் கேணி ஒன்று இருந்தது. அங்கே குடிக்கும் தண்ணீர் கிடைத்தது. பெரிய சாரணர்கள் பாலங்களை அமைத்தும், உயர்ந்த தடிகளாலான கட்டடமும், ஒரு அழகான கப்பலும், இன்னும் பல வினோதமான சாமான்களைச் செய்தும் வைத்திருந்தார்கள். அங்கே சிறு றுண்டிச்சாலையும் இருந்தது. அங்கே கண்ணைப் பறிக்கும் மின்சார ஒளிகளும், வர்ணக் கடதாசிகளும் பழைய பூங்காவை அலங்கரித்தன.

21-ம் திகதி காலை நாம் எமது பாசறைகளைக் கழற்றிக் கொண்டு கூட்டத்துக்குப் போனோம். கூட்டம் முடிந்ததும் எமது உடுப்புக்கள் மற்றும் பொருள்களையும் எடுத்துக்கொண்டு வீடு திரும்பினோம். 50-வது ஆண்டு நினைப்புக்காக யாழ்ப்பாணக் கச்சேரி முன்பக்கத்தில் ஒரு சாரணனின் சிலை நாட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

சி. ஜெயப்பிரகாசன்,
1-ம் பாரம்.

எனது நாய்

மரபிலே டாஷுண்ட் என்று
மண்ணிற வண்ணம் போர்த்தி
என்னிடம் வந்த நாய்தான்
'நெலி' என் நேசியாவான்
கண்ணிலே கவனம் மிக்கான்
கருத்திலே கடமை கொண்டான்
காவலில் சேவகி யாய்
கூக்கிருள் எனது இல்லம்

தோற்றத்திற் குறுகி னாலும்
ஆற்றலில் சிறந்து நிற்பான்
வேட்டையில் வேக முள்ளான்
கோட்டையைக் காக்க வல்லான்
பண்பிலே தோய்ந்த வளாய்
பற்றிலே மிகுந்தவளாய் — நான்
உற்ற நோய் கண்டுவிட்டால்
ஊனையும் துறந்திடு வான்
பணிவுடன் பாங்கி போலப்
பகலெலாம் பக்கம் நிற்பான்
இரவிலே நானுறங்கத் — தன்
இரு விழி திறந்திருப்பான்
இத்தனை அன்பு தன்னை
இறைத் திடும் பிராணியிடம்
ஆற்றி விடலை யென்று
ஆர் சொலத் துணிந்திடுவர்?

என், எஸ், டி. சான்டஸ்,
2-ம் பாரம்.

ஓர் ஏழை தன் கதை கூறல்

நான் 1930-ம் ஆண்டு ஒரு செல்வக் குடும்பத்தில் அவதரித்தேன். எனது பெற்றோர் என்னை மிகவுங் கவனமாயும் அன்பாயும் வளர்த்து வந்தனர். நானும் ஒரு செல்லப் பிள்ளையாக வளர்ந்தேன்.

எனக்கிருந்த பணச்செருக்கினாலே நான் படிப்பை வெறுத்தேன். பாடசாலைக்குச் சென்ற போது ஆசிரியர்கள் என்னை விரும்பாவண்ணம் நடந்தேன். அத்துடன் என்னைப்பெற்றுப் பாலுட்டிவளர்த்த தாயையும் செல்லப்பிள்ளையாய் வளர்த்துவிட்ட தந்தையையும் அவமதித்தேன். நாளுக்கு நாள் பெற்றோரிடம் பணத்தை வாங்கி வீணைசெலவு செய்தேன். எனக்குப் பல கூட்டாளிகள் இருந்தனர். அவர்களுடன் சேர்ந்து நான் பல கூடாத பழக்கங்களைப் பழகினேன்.

எனது பெற்றோருக்கு என்னைப் பற்றிய கவலை தொல்லைகளைக் கொடுத்ததனால் அவர்கள் தற்கொலை செய்து இறந்தனர். நானே அவர்களிடமிருந்த பணத்துக்கு அதிபதியானேன். இதனை அறிந்ததும் எனக்கு நண்பர்கள் கூடினர். அவர்கள் என்னை ஆடம் பரச் செலவு செய்யுமாறு தூண்டினர். இக் காரணத்தாலேயே பணத்தை வீணைசெலவு செய்தேன். என்னிடம் கடனுக்

கென வேண்டிய பணத்தைத் திருப்பித் தராமல் எனது நண்பர்கள் என்னை ஏமாற்றினர். வீட்டையும் ஈடு வைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது;

ஒரு நாள் நான் ஒரு பஸ்ஸுடன் அடிபட்டேன். இதனால் ஒரு காலை இழந்தேன். ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப் பட்டிருந்த போது எனது நண்பர்கள் என்னைத் திரும்பியும் பார்க்கவில்லை.

ஒருவருமில்லாத காரணம் என்னைப் பிச்சைத் தொழிலில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தது. எனக்கோ பிச்சையெடுக்கும் தொழில்வெறுப்பைத் தந்தது. சிறியகுடிசையிலிருந்தவர் என்னை அன்பாய் நடத்தினார். ஆனால், செல்வந்தர்கள் என்னை வேண்டா வெறுப்பாய் நடத்தினர்.

நான் இப்பொழுதும் கூட இளமையில் நடந்தவற்றை நினைத்துக் கண்ணீர் வடிக் கிறேன். நான் வறுமையாய் வாழ்ந்திருந்தால் எனக்கு இந்தக்கதி நேர்ந்திருக்காதே! என்று இப்போதே நினைத்து வருந்துகிறேன்.

பாபான் பாலசுந்தரம்,
2-ம் பாரம்.

கமத்தொழில்

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வர் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பிச்செல்பவர்.”

இது பொய்யா மொழிப் புலவனும் வள்ளுவன் வாக்காகும். இது முற்றிலும் உண்மையே. இன்று உலகில் நடைபெறும் தொழில்களில் கமத்தொழில் சிறந்ததாகும். உலக மாந்தர்களுக்குக் கமக்காரனே உணவளிக்கிறான். ஆனாலும் இன்றைய மக்கள் உழவுத்தொழில் செய்வது அநாகரிகம் என்று தப்பாக நினைக்கின்றார்கள். அதனாலேயே அவர்கள் கமத்தொழிலைச் செய்யாமல் சிறந்த உத்தியோகஸ்தர்களெனத் தற்போதைய உலகில் அழைக்கப்படும் வைத்தியர்களாகவோ, விஞ்ஞானிகளாகவோ வர முயற்சி செய்கின்றனர். ஆனால், இத்தொழில்கள் யாவும் நிலையற்றன என்பதை அம்மாந்தர் அறியார் போலும். இதையே நமது ஓளவை முதாட்டியும்:

“ஆற்றங்கரையின் மரமும் அரசறிய விற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்றம் உழுதுண்டு வாழ்வதற்கொப்பில்லைக் கண்டிர் பழுதுண்டு வேரூர் பணிக்கு”

எனக் கூறியுள்ளார். நமது முன்னோர்கள் பண்டைக் காலத்திலே பல்வேறு நாடுகளுக்கும் உணவுப்பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்து வந்தனர் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால், இன்று நாம் பிறநாட்டினரிடமிருந்து உணவைக் கைநீட்டி வாங்கவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோமே. இதற்குக் காரணம் என்ன? எம் நாட்டினர் அனைவரும் யாவற்றினும் சிறந்ததொழிலாகிய உழவுத் தொழிலை மேற்கொள்ள வேண்டும். நெற்றி வியர்வை சிந்த உழைக்கவேண்டும். தற்பொழுது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சிறந்த இலாபத்தைத் தரவல்ல விஞ்ஞான முறைகளைக் கையாள வேண்டும்.

“வரப்பயர நீருயரும் நீருயர நெல் உயரும்
நெல்லுயரக் குடி உயரும்
குடி உயரக் கோன் உயர்வான்”

என்ற ஓளவைப் பிராட்டியின் வாக்குக் கேற்ப நீர்ப்பாய்ச்சன வசதியில்லாத இடங்களில் நீர்ப்பாய்ச்சன வசதியுண்டாக்கமுயல வேண்டும். பற்பல இடங்களிலும் ஏழை மக்களிற்குக் கடனுதவியளித்து ஊக்கப் படுத்தவும், கல்வியறிவற்றோருக்கு புத்தி மதி கூறவும் அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

வாழ்க் கமத்தொழில்!

சு. சிவசபேசன்,
2-ம் பாரம்.

வாழ்வில் மறக்க முடியாத ஒரு சம்பவம்

அன்று எங்கள் பள்ளி விடுமுறைநாள்; நான் கடைத்தெருவில் சென்று கொண்டிருந்தேன். என் கண்கள் எதையோ பார்த்தன. பின் அங்கேயே நிலைபெற்று விட்டன. காரணம்! நான் அங்கு ஒரு ஏழையைக் கண்டேன். அவன் ஒரு பரம ஏழை என்பது அவனது நிலையை நன்கு விளக்கியது. அவன் தன் இரு கால்களையும் இழந்த ஓர் ஈன ஜென்மம். பார்க்கக்கூட அருவருப்பாகத் தான் இருந்ததாயினும் எனக்கு அவன்மீது ஒரு பாசம் என்னையறியாமலேயே பிறந்தது.

பலர் கண்டும் காணாதவர்களைப்போல காசை வீசியெறிந்ததை நான் கண்டேன். அங்கு நின்றுகொண்டிருந்த நான் அருகே யிருந்த ஒரு கடையில் சில ஆகார வகை களை வாங்கிச் சென்று அவனிடம் கொடுத்து விட்டுச் சென்றேன். பலநாள் உணவையே காணாத அவன் ஆவலுடன் மறு கரையில் சென்று அவ்வுணவை உண்பதற்காகத் தெருவைக் கடக்க எத்தனித்துக் கொண்டிருந்தான். மறுகணம் அவனது உயிருக்கே உலை வைக்குமாறு ஒரு மோட்டார் லொறி அவனுடன் வந்து மோதியது. நான் திடுக் குற்று ஓடோடி அவ்விடத்திற்குச் சென்றேன். மக்கள் திரளாய்க் கூடியிருந்த ஷரே யொழிய, இரத்த வெள்ளத்தில் மிதந்து கொண்டிருந்த அவ்வேழையைத் தொடவோ, உதவி செய்ய வா யாரும் முன்வராததைக் கண்டு நான் மனம் கலங்கி னேன். எனக்கு என்னையறியாமலே அழுகை பீறிட்டுக் கொண்டு வந்தது. உடனே நான் அருகிலிருந்த ஒரு கடைக்குச் சென்று சிறிது தண்ணீர் எடுத்து அவன் முகத்தில் தெளித்து அவனுக்கு மயக்கம் இல்லாமல் இருக்கும்படி செய்துவிட்டுப் பொலிசுக்கு அறிவித்து விட்டு, ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று அம்புலன்சை அழைத்து வந்து அவனை எடுத்துச் சென்றேன். ஆயினும், காயம் பலமாயிருந்தபடியால் அவன் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று கொஞ்ச நிமிடங்களிற் தன் உயிர்ப் பறவையை எங்கோ பறக்கவிட்டு விட்டுப் பிரேதமாய்க் கிடந்தான். நான் என்னையறியாமல் அழுதேவிட்டேன். சுற்றி நின்றவர்களின் கண்களிலும் கண்ணீர் துளித்தது. இச்சம்பவம் என் வாழ்வில் இன்றும் என்றும் மறக்க முடியாதவொரு நிகழ்ச்சியாகும்.

எஸ். எம். ஜெபானந்தன்,
3-ம் பாரம்;

மழை நாள்

அன்று தீபாவளித் திருநாள். எனிலும் காலை ஏழு மணிக்குே பகலவன் கொடிய இருளைத் துரத்திக்கொண்டு வெண்குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் ஏறி, களவு, கொலைகள் மலிந்து விளங்கும் உலகைத் தனது செங்கதிர்களால் வாட்டித் தண்டித்தனன். அதனால், வருந்திய உலக மக்கள் சிந்திவழியும் வியர்வையைத் துடைத்துக் கொண்டு குளிர்மையான மரநிழல்களை அபயந்தேடியோடினர். கடலின் தோழனாகிய செம்

படவன் ஒருவன் வானசாஸ்திரியைப் போல் குறிபார்த்து, “இன்று மழை வரும்” எனத் தன்னருகில் நின்ற மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தனன். அவனுடைய சோதிட நுட்பத்தை விளங்குமாப்போல், ஏறும்புகள் தங்கள் உறைவிடத்திற்கு உணவு சேகரித்துச் சென்றன:

சிறிது நேரத்தின் பின்னர் வானத்தில் கருமேகங்கள் பரவக் குளிர்காற்றும் வீசத் தொடங்கியது. மக்களை வரவேற்பதுபோல இடியும், மின்னலும் முழங்கிற்று. மரங்களும், கொடிகளும் அசைந்தாடி மழையை வரவேற்க, பூமியைத் திரும்பவும் இருள் சூழ்ந்து கொண்டது.

பெரு மழையின் அறிகுறியைக் கண்ட மக்கள் விரைவாகத் தங்கள் இல்லமேக முயன்றனர். வாடகை வண்டிக்காரர்கள் பணம் சம்பாதிக்கும் பொருட்டு நாலாதிக்கும் தங்கள் வாகனங்களை ஈசல்போல் ஓட்டிச் சென்றனர். பழுத்த மரங்கள் இலைகளைச் சொரியப் பாடசாலைப் பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குப் போகாதிருக்கலாம் என மகிழ்ந்தனர். இப்படியான ஆரவாரங்களுக்கிடையில் மழையும் பெய்யத் தொடங்கியது.

மழைக்காக, மூலைகளில் ஒதுக்கப்பட்ட குடைகள் எல்லாம் வெளிவரலாயிற்று. மழையின் கொடுமையால் மக்கள் தெருச் சாலைகளிலுள்ள கடைகளிலும், வீடுகளிலும் சரண்புகுவராயினர். வீதிகளில் வெள்ளம் நதிகளபோல் பெருக்கெடுத்தோடியது. மழையின் கொடுமையினால் போக்கு வரவு கூட நின்று போயிற்று. மக்கள் தங்கள் வேலைகள் நிறைவேறவில்லையென ஆத்திரங்கொண்டனர். இவர்களின் கோபத்தைக் கண்டஞ்சிய வருண பகவான் மழையை நிறுத்தலானார்.

மழை நின்றவுடன் மக்கள் தங்கள் பயணங்களை மேற்கொண்டனர். மழைக்காக ஒதுங்கிய பறவைகள் சிறகைத் தட்டிக் கொண்டு பறந்தன. வானத்திலே சூரிய பகவானும் முன்போலத் தோன்றி மக்களை மகிழ்வித்தான்.

ம. சிவகடாட்சன்,
4-ம் பாரம்.

செல்வம் நிலையுள்ளதா அல்லது நிலையற்றதா?

முற்றுந்துறந்த ஞானிகள் செல்வத்தைச் சுழன்று சென்று கொண்டிருக்கும் சக்கரத்திற்கு ஒப்பிடுவார்கள். செல்வம் நிலையுள்ளதா அல்லது நிலையற்றதா? என்ற வினாவிற்கு விடையை ஆராய்ந்து பார்ப்போமேயானால் தானமும் வழங்காது, தானும் அனுபவிக்காது வைத்திருப்போனது செல்வம் நிலையற்றதென்றும், அதே நேரத்தில் தானமும் வழங்கித் தானும் அனுபவிப்போனது செல்வம் நிலையுள்ளதென்றும் அறியலாம். அறிஞர்கள் செல்வத்தைக் காவில் உள்ள தூசிக்குச் சமமாகக் கருதுகின்றார்கள். ஆனால் உலோபிகளும், அறிவில்லாதவர்களும் செல்வத்தைத் தங்கள் உயிரிலும் மேலானதாகக் கருதுகின்றார்கள். பொருள் சேகரிக்க வேண்டும் எனினும் தினமும் சேகரிக்கக் கூடாது. பொருள் எளிதாய்க் கிடைப்பதில்லை. அவ்வாறு கிடைத்தாலும் அதைத் துன்பத்துடனேயே பாதுகாக்க வேண்டும். இக்காலத்திலோ, அல்லது அக்காலத்திலோ செல்வம் இல்லாதவனை இல்லாளும் வேண்டாள் ஈன்றெடுத்த தாயும்வேண்டாள். ஆனால், செல்வமுள்ளவன் அறிவில்லாதவனாய் இருந்தாலும் எல்லோரும் அவனைக் கைகூப்பி வரவேற்பார்கள்.

ஆனால், முற்காலத்தில் அநேக புலவர்கள் செல்வத்தையோ, அல்லது சன்மானத்தையோ பெறும் பொருட்டே பாக்களை இயற்றினார்கள். எனவே, அத்தகைய அறிவுள்ள புலவர்கள் செல்வம் நிலையுள்ளதாலேயே அச்செல்வத்தை நாடினார்கள். ஆதிகாலத்து மக்கள் திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் சேர்த்தார்கள். இவ்வாறே அரசரும் செல்வத்தைத் தேட விரும்பினார்கள். எனவே, அவர்கள் செல்வம் நிலையுள்ளது என்றறிந்தே அதை விரும்பினார்கள். குசேலரும் செல்வத்தை நாடியே தனது நண்பனான கண்ணனிடம் சென்றார். அவ்வாறே பாண்டவரும் செல்வத்துக்காகவே துரியோதனன் ஆகியோரோடு போர் செய்தனர். நிறைந்த செல்வமுடையவன் பிராமணனைக் கொன்ற குற்றமுடையவனாய் இருந்தபோதிலும் பூசிக்கப்படுகின்றான். தனமில்லாதவன் சூரியகுலத் தோன்றலாய் இருந்தாலும் அவமதிக்கப்படுகின்றான்.

எனவே, மேற்கூறிய வார்த்தைகளில் இருந்து செல்வம் நிலையுள்ளது என்று புலனாகின்றது. அதே நேரத்தில் சில உண்மைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுது செல்வம் நிலையற்றது என்று புலனாகின்றது. செல்வம் நிலையற்றது என்று எண்ணித் தங்களது வாழ்க்கையைத் துறந்தவர்கள் அநேகர். ஏன் இளங்கோ அடிகள் கூட, செல்வம் நிலையற்றது என்று எண்ணித் துறவிவேடம் பூண்டதும் உண்மை. இவ்வுலகத்தின்கண் செல்வத்தைத் துறந்த முனிவர்களும், ஞானிகளும் அநேகர்.

செல்வத்தின் நிலையாமையைக் கூறுவதற்காக விட்டுனுசர்மா என்பவர் பல நீதிகள் கூறியுள்ளார். அவற்றில் சில பின்வருமாறு:

(1) செல்வம் நீர் நுரையின் அழிவுத் தன்மைக்குச் சமன். (2) எவன் தன் சுகத்தை விட்டுப் பணம் சேகரித்தலை விரும்புகின்றானோ அவன் மற்றவர் பொருட்டுப் பாரஞ் சமக்கின்ற துக்கமென்னும் பாத்திரத்திற்குச் சமனாவான். (3) செல்வம் இல்லாமற் கூட மிகுந்த மரியாதையோடு கூடிய உன்னதமான நிலையை வீரன் அடைகின்றான். ஆனால் பொருளுடையவனாய் இருந்தும் உலோபி அவமான நிலையை எய்துகின்றான். அத்துடன் செல்வம் சிறந்தது என்று எண்ணிச் செல்வத்தை யடைந்தவன், பின்பு அதை இழந்ததும் வருந்துகின்றான். எனவே மேற்கூறிய உதாரணங்களிலும், நீதிகளிலும் இருந்து செல்வம் நிலையற்றது என்று புலனாகின்றது. எனவே செல்வம் நிலையுள்ளதா, நிலையற்றதா? என்ற கேள்விக்கு விடை அச்செல்வத்தை உபயோகிப்பவர்கள், அச்செல்வத்தை உபயோகிக்கும் முறையில் பொறுத்துள்ளது.

சன்முகம் தயாளதேவா,
4-ம் பாரம்;

மாணவரும் எதிர்காலமும்

எதிர்காலத்திற்கும் இன்றைய மாணவனுக்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இன்றைய பாடசாலை மாணவன்தான் நாளைப் பிரசை; நாளைப் பிரசனுமியவனே; எதிர்கால உலகைச் செப்பனிடும் சிற்பியுமியவனே. ஆகவே, அவனுடைய பொறுப்புக்கள் மிகவும் மகத்தானவையாகும். அவ்வித பொறுப்புக்கள், கடமைகள், உரிமைகள் தாம் எவை?

பொருளாதாரத் துறையிலே இன்றைய உலகின் நிலையென்ன? உள்நாட்டு யுத்தங்களும், மகாயுத்தங்களும் உலகின் செல்வ நிலையைப் பாதித்து விட்டன. இன்றைய பொருளாதாரம் எதிர்கால உலகைப் பெரிதும் பாதிக்கும் என்பதை இன்றைய இளைஞர்களும் நாளை பிரஜைகளுமான மாணவர்கள் உணர வேண்டும். எதிர்கால உலகிலே நம் நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்கு மாணவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?

அன்று நம் நாட்டிலிருந்து நெல் கப்பல் கப்பலாகப் பிறநாடுகளுக்கு அனுப்பப் பட்டதாம். ஆனால், இன்றோ பிறநாடுகளிலிருந்து உணவுக் கப்பல் வராதுபோனால் நம் நாடு பட்டினியால் வாடும். இன்று படித்துப் பட்டம் பெற்றவன் ஏரை எடுத்து உழுவதென்றால் இழிவெனக் கருதுகிறான். "உழுதுண்டு வாழ்வரே வாழ்வார்" என்ற பொன் மொழி, உழுதுண்டு வாழ்வாரே தாழ்வார் எனக் கருதப்படுகின்றது. கதிரையில் இருந்து உழைக்கும் உழைப்பே கண்ணியமாகத் தோன்றுகின்றது. ஆனால், செய்கையிலிருபட்டுத் தொழில் செய்ய வெட்கம் விடுவதில்லை. இவ்விதமாக வெறுக்கத்தக்க மனப்பான்மையை எதிர்கால மாணவர்கள் விட்டுவிட வேண்டும். ஏர் பிடித்து, கைகாய்த்து இருக்க வேண்டும். தற்கால விஞ்ஞான ரீதியான முறையில் வியக்கத்தக்க பலனை அவன் விவசாயத்திற் காணலாம். இவ்விதமாக ஒவ்வொரு மாணவனும் விவசாயத்தைத் தனது முக்கிய தொழிலாக்கி ஏனையவற்றை உப தொழில்களாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

மாணவர்களாகிய நாம் பாடசாலைக் கல்வியோடு பல தொழில்களையும் கற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும். கல்வியின் உதவியை மாத்திரமே கொண்டு எமது எதிர்காலமென்னும் கடலிலே வாழ்க்கை என்னும் படகைச் செலுத்துவது கடினமாகும். நாம் பல தொழில்களையும் பயின்றால் நமது வாழ்க்கைப் படகை நன்கு செலுத்த முடியும்.

அரசியலில் இன்றைய மாணவனின் பங்கென்ன? பெரிய அறிவாளிகள், மாணவர்கள் அரசியலில் நுழையக் கூடாது என்று தான் எச்சரிக்கை செய்கின்றனர். எதிர்காலத்து அரசியலை ஏற்று நடத்துவதற்கு மாணவர்கள் இளம் வயதிலேயே அரசியல்

தத்துவங்களை அறிந்திருத்தல் அவசியம். ஆயினும் மாணவர்கள் தீவிரமான அரசியல் நடவடிக்கைகளில் இறங்க முற்படுவதால் மிகவும் கேடு விளையும். அரசியலில் தீவிர பங்கு பெறும் மாணவர்கள் தன்னுடைய கல்வியைப் பற்றிச் சிந்திக்க மாட்டார்கள். ஆயினும் அரசியல்வாதிகள் மாணவர்களை அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்தி விடுகின்றனர். தாம் தாம் எடுத்துக் கொண்ட இயக்கங்களை வெற்றியாக நிறைவேற்றுவதற்கு உற்சாகமும், உழைப்பும் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் மாணவர்கள் என்பது வெளிப்படை. இது அரசியல் வாதிகள் செய்யும் தவறுகளில் ஒன்று.

நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் காலம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியாகும். விஞ்ஞானத்தின் விளைவாகச் சமுதாயத்தில் எத்தனையோ மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன, ஏற்படுகின்றன, ஏற்படும். ஆகையால், இளம் மாணவர்களாகிய நாம் இம் மாற்றங்களை சமாளித்து நடக்கக் கூடிய மனப்பான்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டியவர்களாகின்றோம். இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நம் பெற்றோர்கள் மாணவர்களாயிருந்த காலத்தில் உள்ள சூழலுக்கும் தற்போது நாம் வாழ்ந்து வருகின்ற சூழலுக்கும் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் இருக்கின்றது. அதனால் பெற்றோர்கள் விரிந்த மனப்பான்மையை உள்ளவர்களாக இருந்தாற்றான் எம்மை இந்தச் சூழலுக்குத் தகுந்தவர்களாய் உருவாக்கிவிட முடியும். மாணவர்களுடைய தேவைகளை, அவர்கள் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக உள்ள இன்னல்களையும் கவனித்து, எதிர்காலத்தில் நல்ல மனிதர்களாய் வளர்ச்சியடையச் செய்ய வேண்டியது பெற்றோரின் கடமையாகும்.

நாளை உலகம் நம்முடையது? இன்றைய உலகில் காணப்படும் ஊழல்களின் பயன் நமது நாளை உலகைப் பாதிக்கும் என்பதை ஒவ்வொரு மாணவனும் உணர்தல் அவசியமாகும்.

சோ. மு. ரா. ந்தன்,
4-ம் பாரம்.

பத்திரிகையினால் உண்டாகும் நன்மை, தீமைகள்

சாதாரண தொழிலாளி முதல் பெரும் பணக்காரன் வரையும் யாரும் இலகுவில் வாங்கி வாசிக்கக் கூடியதாக இருப்பது பத்திரிகைகளேயாகும். நாட்டின் அரசியற் பிரச்சினைகள், அரசியல்தத்துவங்கள், கட்டுரைகள், உலகச்செய்திகள், நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள சமூகத்தின் நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றை அறிந்து நமது அறிவை வளர்ப்பதற்கு உறுதுணையாக இருப்பது பத்திரிகைகளேயாகும். இப்பத்திரிகைகளின் தொகைகள் இன்று அதிகரித்துவிட்டன. தெரு வீதிகளிலே, பஸ்நிலையத்திலே, புகையிரத ஸ்தானங்களிலே எங்கும் இப்பத்திரிகைகள் மக்களுக்கு இலகுவான முறையில் கிடைக்கின்றன. இலகுவாகக் கிடைக்கும் இச்சாதனம் மூலம் பயன்பெற்று வருகின்றார்கள்.

பத்திரிகைகளில் பலவகை உண்டு. தினசரிவெளிவரும் பத்திரிகைகள், வாரம் ஒரு முறை அல்லது இரு முறை வெளிவரும் பத்திரிகைகள், மாதம் ஒரு முறை வெளிவரும் பத்திரிகைகள் எனப் பலவாறு வெளிவருகின்றன. இவ்வாறு பத்திரிகைகள் பல விதங்களில் வெளிவந்து நன்மை பயக்கின்றன.

சனநாயக நாட்டிலே பொதுசன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குவதிலும், பொதுசன அபிப்பிராயம் இதுவென்று ஒன்றை உற்பத்தி செய்வதிலும், மிகச்சக்தி வாய்ந்தவொரு சாதனம் பத்திரிகையாகும். சமூகத்திலும் அரசியல் அரங்கிலும் பெரிய தொரு சக்தியாயிருப்பவர் பத்திரிகை முதலாளியே. ஏனெனில் புதினங்களும் அவற்றைப்பற்றிய விமரிசனங்களும் கிடைக்கின்றன. தனிப்பட்டவரின் கண்டனம் பயன்படாது. அதை விளம்பரம் செய்யவேண்டும்: அதற்கு ஏற்ற அரங்கு பத்திரிகை. பத்திரிகையால் மக்கள் புதிய, புதிய பொருட்களை உணர்ந்து, அதைப்பற்றி அறிவார்கள். நாம் பொருட்களை விற்க விரும்பினால் பத்திரிகை மூலம் விளம்பரப்படுத்தலாம்.

நாம் பத்திரிகை மூலம் பிறநாட்டுத் தலைவர்கள், மந்திரிமார்கள் எம்நாட்டுக்கு வருவதை அறியலாம். அவர்கள் நிகழ்த்தும் சொற்பொழிவை பத்திரிகை மூலம் அறியலாம்: நாம் கட்டுரைகள், சிறுகதை

கள் முதலியவற்றை எழுதி அனுப்பினால் அவர்கள் அதைப் பிரசுரிப்பார்கள். இதை மக்கள் பத்திரிகைமூலம் வாசித்து நன்மை அடைவார்கள். ஆகவே, மக்களின் அறிவை பத்திரிகைகள் விருத்தி அடையச் செய்யலாம். உலகில் நடைபெறும் விளையாட்டுக்களின் பெறுபேறுகளை அறிய ஆவலாய் இருக்கும் மக்களுக்கு பத்திரிகை மூலம் வாசித்து அறியக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. பத்திரிகை உலகில் உள்ள மீனவருக்கு வானிலையின் அறிகுறிகளை அறிவிக்கின்றது.

சில பத்திரிகை முதலாளிகள் சில அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களாயிருப்பார்கள். ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் பத்திரிகைகளில் தமது கட்சியின் கொள்கைகளையும், சாதனங்களையுமே விளக்குகின்றனர். ஆனால், சாதாரண மக்கள் அதை எண்ணுது குறைந்த விலையில் கிடைக்கும் பத்திரிகைகளைவாங்கி உள்ளதை அப்படியே நம்பி விடுகின்றார்கள். ஆகவே, பத்திரிகை உண்மையான பொதுசன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கும் சாதனமல்ல. அதை விமர்சனக் கண்கொண்டு நோக்கவேண்டும். சில பத்திரிகைகளில் ஆபாசமான காட்சிகளை, வெளியிடுவதனால் மாணவர்கள் இச்சிறப்பைக் கதையைக் கண்டு மயங்கித் தங்கள் வாழ்வைக் கெடுக்கின்றார்கள். ஆனால் இக்காலத்தில் அரசாங்கங்கள் இவற்றிற்குத் தடைசெய்ய ஏற்பாடு செய்துள்ளனர். ஒரு பத்திரிகையில் தினந்தோறும் ஒரே வகையான குடிவகையைத் திரும்பத் திரும்ப விளம்பரத்திற்காக வர்ணித்துப் போடுவார்கள். அறிவற்ற மனிதன் இதை வாசித்து அந்தக் குடிவகையைக் குடிக்க அவனுடைய மனம் விரும்பும். இதைக் குடிக்கத் தொடங்கியவுடன் தன் நிலைமையை அறியாமல் பிறருக்குக் கேடு விளைவிப்பான். ஆகவே, அவனின் பழக்கத்திற்கு அத்திவாரம் பத்திரிகையே.

பத்திரிகையில் வரும் செய்திகளைவிட அதில் வரும் விளையாட்டுத்துறைகள், கட்டுரைகள் போன்ற விமர்சனங்களும் இளைஞர்களுக்கு மிகுந்த உபயோகமாயிருக்கின்றன. பத்திரிகைகள் மூலம் பரந்த அறிவு பெறும் பலர் உண்டு. ஆகவே, பத்திரிகைகளினால் மக்கள் சிறந்த அறிவையும், நன்மையும் பெறுகின்றார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

ந. அச்சுதகுமார்,

4 - ம்பாரம்.

உத்தியோக வேட்கை குடும்பப் பெண்ணைப் பாதிக்குமா?

இருள் மங்கிக் கிடக்கும் இல்லத்தையும் புத்தொளியுடன் விளங்கச் செய்பவள் பெண். இயற்கையிலே கடமை, உணர்ச்சி மிகுந்தவள். அப்படிப்பட்ட பெண் உத்தியோக மோகங் கொண்டால் கடமையின்று தவறி விடுவாளா? இல்லவே இல்லை.

உத்தியோகம் பார்க்கும் பெண் “குடும்பத்தைச் செவ்வையான முறையில் நடத்த மாட்டாள். கணவன் சொற் கேட்க மாட்டாள்; கணவனைப் பேணி நடக்கமாட்டாள்” என்றெல்லாம் தவறான எண்ணங் கொண்டுள்ளது இன்றைய இளைஞருலகம். உத்தியோகம் குடும்பப் பொறுப்பைத் தடை செய்யக் கூடிய முறையில் இல்லை. “பெண்ணிற்குக் கல்வி இன்றியமையாதது. ஆனால், உத்தியோகம் அவசியமில்லை” என்று எண்ணுபவர்கள் அநேகர். கல்வி அறிவுள்ள வீட்டுப்பெண் எது விஷயமும் ஆறி அமர்ந்து தான் கவனிப்பாள். நாளைக்கு நாளைக் கென்று தாமதம் செய்வதே அவள் இயல்பு. ஆனால், உத்தியோகம் பார்க்கும் பெண்ணே அப்படிப்பட்டவள் அல்லள். என்றைக்கும் உள்ளது ஒன்றுதானே என எண்ணி வீட்டு வேலைகளில் துரிதமாக ஈடுபடுவாள். வீட்டுப் பெண்ணிலும் பார்க்க உத்தியோகத்திலுள்ள பெண்ணிற்கே கடமை, ஆர்வம் யாவும் மிக்கனவாய் இருக்கும்.

நாயகன் ஒரு விஷயத்தில் அல்லற்படும் போது அதிற் பங்கு கொள்வதுடன் மாத்திரம் நில்லாது ஏற்ற முறையில் ஆறுதல் கூறவும், தன் செல்வங்களைச் சீரிய முறையில் பேணி நடக்கவும் உத்தியோகம் பார்க்கும் பெண்ணை முடியாதா? உத்தியோக மென்றால் ஏதோ ஆகாயத் திவிருந்து குதித்து வந்ததா? அப்படி எண்ணுபவர்கள்தான் உத்தியோகத்தை வெறுக்கவும் கூடும். அதனை உணராமல் எல்லோரும் அப்படி வெறுப்பதா? இன்றைய நவநாகரிக உலகில் ஒரு சில பெண்கள் நாகரிகத்துக்கு உத்தியோகம் இன்றியமையாதது எனக் கருதிக் கடமையை மறந்தால் எல்லோரையும் அப்படிக்கூறுவதா?

ஆண், பெண் இருபாலாரும் ஒருமித்து ஒரே பாடசாலைகளில் கல்விகற்கின்றனர். பின்னர், ஆண்களுடன் சேர்ந்து உத்தியோகம் பார்க்கின்றனர். அப்படி ஆண்கள் மத்தியில் பழகிய பெண், “எவருடனும் நர்ஸனில்லாது பேசுவாள், எங்கும் செல்

வாள்” என்றும் பலர் கூறுகின்றனர். ஆண்களுடன் கலந்து பேசினால் பெண்ணின் மானம் பறிபோகவே மாட்டாது. அப்படிக்கலந்து பேசி ஒரு சில பெண்கள் செய்த தவறுக்காகப் பெண்ணினம் முழுவதும் பாழ்படுத்தப்படுவதா? இது நீதியா?

பெண்கள் ஆழ்ந்த அறிவும், ஆராய்ச்சித் திறனும், சமயோசித புத்தியும் கொண்டவர்கள். வாழ்க்கைத் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதில் இவர்களுக்கு ஆண்களைவிட அதிக சக்தியுண்டு. இப்படிப்பட்ட கண்ணியம் வாய்ந்த பெண்களின் உத்தியோகத்திற்கு இடையூறு செய்யலாமா? இயற்கையிலே சரசு புத்திகொண்ட பெண்கள் உத்தியோக மோகங்கொண்டால் நிலைபிறழி விடுவார்களா? பெண்ணின் கடமைக்கு உத்தியோகம் பங்கம் செய்யமாட்டாது. குடும்ப மென்றால் பெண்கள் அதிலேதான் மயங்க வேண்டுமென்றில்லை. மீகாமனின் உதவியினால் இயங்கும் மரக்கலம் போன்றவளல்ல; ஆண்களைப் போல விரைவாக உணர்ச்சி வசப்படுபவளல்ல. அட்டாவதானமும் ஒருங்கே அமையக் கடமையில் ஈடுபடுவாள்— குடும்பத்தைப் பேணமாட்டாள் என்பது ஆதாரமற்ற பேச்சு. பெண் உத்தியோகம் வளரக் குடும்பப் பொருளாதாரம் முன்னேறும்.

இராஜா இராஜகுமார்,
5-ம் பாரம்.

பாரதி கண்ட சுதந்திரம்

பாரதியார் அடிமை வாழ்வை வெறுத்தார். பாரதத்தாயின் அடிமை விலங்கை அறுத்தெறிய வீறு கொண்டெழுந்தார். பாரதியாரின் உள்ளத்தில், வீறு கொண்டெழுந்த சுதந்திர வேட்கை கவிதைகளாக விடிவெடுத்தன. அக்கவிதைகள் பாரதியாரின் சுதந்திர வேட்கையை வெளிப்படுத்துகின்றன. சுதந்திர வீரர்களின் உரிமைக் குரலையும், உள்ளத்துடிப்பையும் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

சுதந்திர வாழ்வின் உயர்வையும் அடிமை வாழ்வின் இழிவையும் பல உவமைகளால் பாரதியார் புலப்படுத்துகிறார். வீரசுதந்திரத்தை அமுது என்று புகழ்கின்றார். அடிமை வாழ்வை மது என்று இழிகின்றார். அமுதை உண்ண ஆசை கொண்டவர்கள் இழிந்த மதுவை விரும்பமாட்டார்கள். ஆகவே தன்மானத்தோடு வாழ விரும்பும் மனிதன் சுதந்திரத்தைத் தன் உயிரின் மேலாகக் கருதுவான். எனால்

ஆன உடல் அழிய நேர்ந்தாலும் ஒருவன் அடிமை வாழ்வை விரும்பமாட்டான். இதைப் பாரதியார் "விரகதந்திரம் வேண்டி நின்றார் பின்னர் வேறென்று கொள்வாரோ" என்று குரலொலிக்கின்றார்.

இவ்வுலக வாழ்வு நிலையில்லாதது. பிறந்த தவர் யாவரும் இறப்பது திண்ணம். இவ்வுண்மையை உணர்ந்தவர்கள் மானத்தை இழந்து அறத்தை மறந்து அடிமைகளாக வாழமாட்டார்கள். அன்னியர்களிட்கீழ் அடிமைகளாக வாழ்வதை மனிதப்பிறப்பின் மேன்மையை அறிந்தவர்கள் விரும்ப மாட்டார்கள். சுதந்திரவாழ்வையே விரும்புவார்கள். உயிர்நீங்கி உடலழிந்தாலும் அடிமைகளாய் வாழ அவர்களின் உள்ளம் ஒருப்படாது. வீறு கொண்டெழுந்த பாரதியார் நம் உள்ளத்திலும் சுதந்திரதாகம் ஏற்படும்படியாக "ஊனுடல் தீயினும் உண்மை நிலை தவற உடன்படுமாறுளதோ" என்கின்றார்.

மக்கள் அடையக் கூடிய பேறுகளில் சுதந்திரமே உயர்ந்தது என்றும், அச்சுதந்திரம் உறுப்புக்களில் உயர்ந்த கண்ணிலும் மேலானது என்றும் பாரதியார் பாராட்டிப் பேசுகிறார். பிறப்புரிமையான சுதந்திரத்தைப் பாரதியார் "கண்ணிலும் இனிய சுதந்திரம் போனபின் கைகொட்டிப் பிழைப்பாரோ" என்று பாடியுள்ளார். மேலும் சுதந்திர வாழ்வை விட்டு அடிமை வாழ்வு மேற்கொள்வோரின் அறியாமையை சூரியனையும் மின்னி மின்னிப் பூச்சியையும் ஒப்பிட்டு விளக்குகின்றார். சூரியனை விற்று விட்டு மின்னிமின்னிப் பூச்சியை வாங்குவதுபோல பட்டம் பதவி முதலியவற்றை விரும்பி சுதந்திரத்தை இழக்கின்றனர் பலர்: இச்செயலைப் பாரதியார் கண்களை விற்றுச் சித்திரம் வாங்குவது போலாகும் என்கின்றார். கண்ணை இழந்த பின் சித்திரத்தை இரசிக்க முடியாததுபோல் அடிமைகளாக வாழ்ந்து பட்டம் பதவிகளை விரும்புவது பயனற்றதாகும், என்பதைத்தான் பாரதியார் "கண்ணிரண்டும் விற்றுச் சித்திரம் வாங்கினால் கைகொட்டிச் சிரியாரோ" என்று கூறுகின்றார்.

சுதந்திர வேட்கை மிக்க பாரதியார் உயிரினும் மேலான சுதந்திரத்தை "சுதந்திரதேவி" என்று போற்றுகிறார். கோடி இன்னல்கள் தேடி வந்தாலும் சுதந்திரத்தையே பாரதியார் விரும்பினார். எனவே தான் சிறைச்சாலையில் சீரழிந்தாலும் பழி மிகுந்து இழிவு வந்தாலும் "சுதந்திரதேவி நின்னைத் தொழுதிடல் மறக்கிலேனே" என்று பாடியுள்ளார்.

சுதந்திர வாழ்வே உயர்ந்ததும், சிறந்ததும் ஆகும். செல்வர்களாக வாழ்வதிலும், கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்குவதிலும் சுதந்திரமாக வாழ்வதே மேலானது: சுதந்திரதேவியின் இன்னருள் இல்லாத வாழ்வு வாழ்வாகாது என்று பாரதியார் சுதந்திரவாழ்வியுற்சியையும், சிறப்பையும் பாராட்டிப் புகழ்கின்றார். கல்வி, செல்வம் முதலியவற்றில் மேம்பட்டும் சுதந்திரமில்லாமல் வாழ்வோரைப் பாரதியார் "அணிகள் வேய்பிணத்தோடு ஒப்பர்" என்று சொல்லி எள்ளி நகையாடுகின்றார். சுதந்திரத் தொண்டர்களுக்குச் சிறைச் சாலை தவச்சாலையாகும். அவர்கள் சிறைச் சாலையை தேவஉலகமெனக் கருதி வாழ்பவர்கள். ஆனால், அடிமை வாழ்வு வாழ்வோர் அழகிய மாடங்களில் வாழ்ந்தாலும் அவை எழிய சிறைச்சாலையாகவே அவர்களுக்கு இருக்குமெனப் பழித்துக் கூறுகின்றார்.

அடிமைகள் வாழ்கின்ற நாடு பாரதியாருக்குக் காடாகத் தோன்றுகின்றது: அந்த நாட்டில் உயிர்கள் வாழ்ந்தாலும் உயிரற்ற உடல்களாகவே நடமாடும். அடிமை நாட்டில், பேசுவதற்கு உரிமையில்லை; எழுதுவதற்கு உரிமையில்லை, சுதந்திரமில்லை எனவே மனிதன் நடைப்பிணமாகத் தான் வாழவேண்டும். அடிமை நாட்டில் உண்மை அறிவிற்கும், ஆக்க வேலைக்கும் இடமில்லை. எனவே அங்கு வாழும் மக்கள் யாவரும் பாவிக்காவர் என்று பாரதியார் பழித்துரைப்பது பொருத்தமுடையதாகும். அடிமைகளாக வாழும் அவர்கள் அடிமை விலங்கை அறுத்தெறியாது விட்டால் அவர்களின் எதிர்காலப் பரம்பரையினரும் மீளா அடிமைகளாவார்கள். எனவே சுதந்திர வாழ்வைப் பெறுதோரை பாரதியார் "பாவியன்றே நின்றன் பாலனம் படைத்திலாதார்" என்று பழித்துரைக்கின்றார்.

அந்நியர்களுக்கு அடிமைப்பட்டு வாழ்பவர்கள் திராத கொடு நோய்களால் இறப்பர். அவர்கள் ஊக்கம் என்பதை உணரார். உண்மை அறிவைப் பெறார், ஏனைய நாட்டாரும் பழித்துரைக்க இழிவானவாழ்வையே வாழ்வார்கள். சுதந்திர உயர்வை உணரமுடியாத அவர்களைக் "கனவிலும் இன்பம் காணார்" என்று பாடி அவர்களின் அறியாமையை எடுத்துக்காட்டிப் பழித்துரைக்கின்றார். சுதந்திர வீரரான பாரதியார் மக்கள் யாவரும் சுதந்திர புருடர்களாக வாழவேண்டும் என்று விரும்பியது உண்மை தான்.

பாரதியார் தன்தாய் நாட்டுக்கு வணக்கம் என்னும் பொருள்பட "வந்தே மாதரம்" என்னுயிர் போம் வரை வாழ்த்துவோம்" என்று வீரமுழக்கம் செய்தார்.

கு. கெங்காதரன்,

5-ம் பாரம்.

சமயக் கல்வி

சமயக் கல்வியினால் பயன் யாது? பயன் ஒன்றுமே இல்லை என்ற விடையை அறிவினிகள் மிகச் சுலபமாகக் கூறிவிடுவர். ஆனால், செவ்வனே சிந்தித்துப் பார்த்தால் மற்றக் கல்விகளின் மூலம் பெற முடியாத பெரும் பயன் சமயக் கல்வியினால் கிடைக்கும் என்ற உண்மை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் யாவருக்கும் தெளிவாக விளங்கும்.

மக்கள் தாம் தோன்றிய காலம் முதல் தங்கள் அறிவினால் ஆராய்ந்து பல உண்மைகளைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். தங்கள் இச்சைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பலவித இன்னல்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். தங்கள் ஆற்றலுக்கேற்ப பலவித செயல்களையும் புரிந்து கொண்டு வருகின்றார்கள். மக்களின் ஆசைக்கோர் அளவில்லை. அதுபோல் அவர்களின் அறிவுக்கோர் அளவில்லை. அவர்களின் செயலுக்கோர் முடிவில்லை. இவ்வாறே மக்கள் தாம் தோன்றிய நாள்முதல் அன்றும், இன்றும், என்றும், அறிவு, இச்சை, செயல் ஆகிய மூன்று வழிகளிலும் முடிவற்ற யாத்திரை செய்து கொண்டு இருப்பாரெனில் அவர்கள் சலனமற்று, இளைப்பாறி, மனநிம்மதி பெறுவதற்கு யாதேனுமோர் இலக்கு உண்டா? உண்மையாக அதற்கையதோர் இலக்கு உண்டு. அதுதான் கடவுள். கடவுளை அடைந்து விட்டால் எங்கள் முடிவற்ற யாத்திரை முற்றுப் பெற்றுச் சலனமற்ற நிலையில் மனநிம்மதி யுடன் பேரின்பத்தை அனுபவித்து நிறைவு பெற முடியும் என்ற உண்மையை எமக்கு விளக்கி அதற்குரிய வழியைக் காட்டும் கல்விதான் சமயக்கல்வி ஆகும். ஆகவே, அமைதி பெறாத மக்களுக்கு வேறு எவ்வழியிலும் பெறுதற்கு இயலாத அமைதியைத் தருவது சமயக்கல்வி ஒன்றே என்பது வெள்ளிடமலை.

மக்களை விலங்கு நிலையில் நின்று உயர்த்தி மக்களாக வாழவைத்தது அவர்களின் சீவிய ஒழுக்கமாகும். இவ்வொழுக்கத்துக்குரிய விதிகள் தம்மைப்போன்ற மக்களாலே ஆக

கப்பட்டால் அவற்றை மக்கள் உதாசீனம் செய்யக்கூடும். மேலும் அவர்கள் தங்களிடம் உள்ள மிருக இச்சைகளினாலே அவ்வொழுக்க விதிகளை மனம் போனவாறு மாற்றி அமைத்துக் கொண்டு விலங்கு வாழ்க்கை வாழ்தலும் கூடும். அதனால், இவ்வொழுக்க விதிகள் ஒரு சிலரால் பல வந்தமாகத் திணிக்கப்பட்டதல்ல என்பதையும், அவைகள் அசைக்க முடியாத ஆணித் தரமானவை என்பதையும் மக்கள் விளங்கிக் கொள்ளுதல் அவசியம். இவ்வொழுக்க விதிகளை இறைவனின் அம்சமாக எடுத்து விளக்கி இவ்வுண்மையை எடுத்து வலியுறுத்துவது சமயக்கல்வி ஒன்றே.

"பங்கையாதயனும் மாலும் அறியாநீதியே" என்று கடவுளை நீதியாக மணி வாசகர் கூறுவதும் இதனை விளக்கும். இதனால் மக்களை மக்களாக வாழவைக்கும் ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்டுவது சமயக் கல்வியே என்பது புலனாகும். மக்கள் தாம் பெற்ற இன்பங்களோடு மனநிறைவு பெறாமல் மேன்மேலும் பல இன்பங்களுக்காக ஆசைப்படுகிறார்கள். இவ்வாறு இன்பங்களின்மீது உண்டாகும் அவர்களின் ஆசைக்கோர் அளவில்லை. அவர்களின் பேராசையைப் பூர்த்தி செய்வதற்குப் பேரின்பம் அவசியம். அப்பேரின்பம் இறைவனே என்கின்றது சமயம். அப்பேரின்பத்தை அடைவோர்கள் சஞ்சலம் தரும் ஆசையில் நின்று விடுபட்டுச் சலனமற்ற சித்தசாந்தி பெறுவார்கள்.

"தனக்குவமை இல்லாதான்
தான்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்றலரிது"

என்ற திருக்குறளும் இதனை வலியுறுத்தும். ஆகவே, மக்களின் மாற்ற முடியாத பேராசைக்கு மருந்தாவதும் சமயக் கல்வியாகும். இன்றைய உலகம் விஞ்ஞான உலகம். அதிலே மக்கள் வினாடிதோறும் சிந்தனைப் பாதையிலே முன்னேறி மிகப் பல புதிய உண்மைகளைக் காண்கிறார்கள். இத்துறையில் பூரண வெற்றிபெற வேண்டுமாயின் எல்லா உண்மைகளுக்கும் ஆதாரமாகிய ஒரு பேரூண்மையே அவர்கள் காணவேண்டும். அப்பேரூண்மையையும் இறைவன் என்கின்றது சமயம். ஆகவே மக்களின் அறிவுத்துறை யாத்திரையின் பயனைத் தருவது சமயக்கல்வியே என்பதாகும்.

ஆகவே சமயக் கல்வியானது மக்களை அறிவு, இச்சை, செயல் என்னும் துறைகளைப் பரிபூரணமாக்கி அவர்களை விலங்கு நிலையில் நின்று மக்கள் நிலைக்கும், அதில் நின்றுத் தேவநிலைக்கு உயர்த்தி மற்றெவ்வழிகளிலும் அடைய முடியாத மனநிம்மதி

யையும், அவர்களுக்குத் தருகின்ற கலை என் பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் தெளி வாக விளங்கும். அதனால் சமயக்கல்வி பாலர் கழகம் முதல் பல்கலைக் கழகம்வரை கற்கப்பட வேண்டியதும், மக்கள் தம் வாழ் வில் என்றும் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது மாகியதோர் கல்வி என்பது யாவருக்கும் நன்கு விளங்கக் கூடிய ஒரு பெரிய உண்மை யாகும்;

சோ. புவனேந்திரன்,
விசேட 5-ம் பாரம்.

விஞ்ஞானத்தின் விந்தை மிது விண்வெளிப் பயணம்

ஆத்மஞானம், விஞ்ஞானம், இலக்கியம் மூன்றும் மக்கள் சமுதாயத்தின் மாண்புறு தேவைகள் என்கிறார் பேரறிஞர் வினோபா பாவே. இவர் கூற்றுக்கிணங்க இன்றைய உலகம் இத்துறைகளின் அறிவால் வளர்ந்து வருகிறது என்றால் மிகையாகாது. இவற் றுள் விஞ்ஞானத்தை எடுத்து நோக்குங் கால் அத்துறையில் இன்றைய உலகம் பெரு மளவு முன்னேறியுள்ளது என்பது வெள் ளிடை மலை. விஞ்ஞானத்தின் வியத்தகு சாதனைகளுள் விண்வெளிப் பயணமும் ஒன் றாகும். அதிக மக்களின் ஆசைக் கனவா யுள்ள இவ்விண்வெளிப் பயணத்துக்குரிய மூலகாரணம் செயற்கைச் சந்திரனாகும்.

செயற்கைச் சந்திரன் 1957இல் பிறந் தான்; உருசிபர்களின் மடியில் தவழ்ந் தான்; வானவெளியில் நடை பயின்றான்; பின்னர் நாய் தன்னைச் சுமந்து சென்றான்; பின் உலக வரலாற்றிலே இடம்பெற வேண் டிய நன்னூலைக் கொண்டு வந்தான். மாந் தருள் முதன் முதலாக யூரி ககாரின் வான வெளிப் பயணத்துக்குத் தயாரானார். விண் வெளிப் பயணத்தின் விசித்திரக் கஷ்டங் களை யெல்லாம் புறங்கண்டு வெற்றிகரமாக அவர் தமது விண் வெளிப் பயணத்தை முடித்து மீண்டபோது விஞ்ஞான உலகம் வெற்றிக் களிப்பும் விவரிக்கவொண்ணா மகிழ்ச்சியும் கொண்டு இரு கைநீட்டி வர வேற்றது. ஏற்றமிகு செயல்புரிய ஆற்றலு டன்கூடி உழைத்த மாற்றமில்லா உள்ளங் களாய் விஞ்ஞானிகள் உள்ளங்கள் உவப்ப, புது அத்தியாயம் கண்டு காலவேடு பூரிக்க மனிதன் தனது விண்வெளிப் பயணத்தை வெற்றிகரமாக முடித்தான். ககாரினின் பின் எத்தனை எத்தனையோ வீரர்கள் உருசி யாவிலிருந்தும், எத்தனையோ பேர் அமெ ரிக்காவிலிருந்தும் விண்வெளிப் பயணத்தை வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்தனர்.

வல்லரசுகளின் வலிமைமிகு போட்டிக் கிடையே எத்தனையோ விண்வெளிக் கப்பல் கள், செயற்கைச் சந்திரன்கள், ஆய்கருவி கள் என்பன அனுப்பப்பட்டன. இவ்வாறுக் கிண்வெளிப்பயணம் விருத்திப் பாதையில் நடைபெறும்போது அகிலமே அதிசயிக்கத் தக்கதான அற்புத நிகழ்ச்சியாக உருசிபர் ஒருவரின் வானவெளி நடத்தல் இடம் பெற்றது. தொடர்ந்து அமெரிக்கர் ஒருவர் இருபது நிமிடங்கள் வான வெளியிலே நடந்தார். இவற்றைத் தொடர்ந்து விண் வெளிப் பயணம் மனிதனின் ஆசை நனவாக மலர்ந்துள்ளது. விண்வெளிப் பயணத்தில் ஏற்படும் கஷ்டங்களாய் எடையின்மை, சுவாசித்தல் முதலியவற்றையும் பொருட் படுத்தாது மனிதன் ஒவ்வொருவனும் விண் வெளிப் பயணம் செய்ய ஆசைப்படுகிறான்.

ஒப்பற்ற இந்த ஆக்கப்பணியிலே கூட அமெரிக்கா, உருசியா ஆகிய இரு வல்லரசு களும் ஒற்றுமையைக் காட்டாது வேற்று மையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயற் படுவது வருந்தத்தக்கது. முடிவாக விண் வெளிப் பயணம் விருத்தியுற இவ்விரு வல் லரசுகளும் ஒன்று கூடினால் விஞ்ஞானம் பெருமளவில் முன்னேறுவதுடன் நிலமில் லாப் பிரச்சினைக்கும் ஒரு தீர்வு கிடைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அ. குமாரன்,
விசேட 5-ம் பாரம்.

இலங்கையின் வடக்கு நோக்கி மகாவலிகங்கையைத் திருப்பினால்

(ஒரு பரிசுபெற்ற கட்டுரை)

இலங்கையில் கடைசித் தேர்தல் பிர சாரக் கூட்டங்களின்போது, ஒரு சில கட்சி கள், முன்னைய அரசாங்கங்கள், ஒரு சில இகழ்ச்சிக்குரிய காரணங்களுக்காகச் செய் யத் தவறிய அரும்பெரும் திட்டமொன் றைத் தாம் செயல்படுத்துவதாக வாக்குறுதி அளித்தனர். அதுதான் மகாவலி கங்கையை வடக்கு நோக்கித் திருப்பும் திட்டமாகும்.

இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு அத்தியாவசியமானவை மூன்று. அவை, பணம், தொழில் நுட்ப உதவி, தேசிய ஒற்றுமை என்பவைகளேயாகும். பணத்தையும், தொழில் நுட்ப உதவிகளையும் செய்வ தற்குச் செல்வமும், அறிவும் கொழிக்கும் பல பிற நாடுகள் முன்வந்துள்ளன. ஆனால்,

ஈழநாட்டின் புதல்வர்களான, சிங்கள-தமிழ் மக்களின் தேசிய ஒற்றுமை இன்மையாற்றான் இத்திட்டம் பின்போடப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால், பல துறைகளிலும் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தி, இலகுவில் மக்களிடம் பெறமுடியாத ஆதரவையும், அபிமானத்தையும் பெற்றுள்ள எமது தேசிய அரசாங்கத்தின் காலத்தில் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்ற நம்பிக்கை எல்லோருக்கும் உண்டு.

அப்படி அத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால், அது இலங்கைவாழ் மக்கள், தம்மை எதிர்நோக்கியிருக்கும் இருபெரும் பிரச்சினைகளுக்கு இலகுவில் தீர்வுகாண வழிகோலும். அப்பிரச்சினைகளுள் ஒன்று உணவுப் பொருள் தட்டுப்பாடு. கீழைத்தேச மக்களின் அதிமுக்கிய உணவுப் பொருளாகிய அரிசிக்காக அரசாங்கம் இன்று எத்தனையோ நாடுகளிடம் கையேந்தவேண்டி நேரிட்டுள்ளது. இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக அரசாங்கம் மிகவும் திண்டாட்டப்படுவது கையில் வெண்ணெயை வைத்துக்கொண்டு நெய்க்கு அலைவது போன்றதாகும். ஏனெனில், நிபுணர்கள் பலர் இத்திட்டத்தின் மூலம், இலங்கை தனக்குத் தேவையான நெல்லில் பெரும் பகுதியை விளைவிக்க இயலும் என்று கூறியுள்ளனர்.

அநுராதபுரம் தொடக்கம் ஆனையிறவு வரை பரந்துகிடக்கும் ஆயிரமாயிரம் ஏக்கர் பரப்பளவு கொண்ட வரண்டகாடுகளாகக் காட்சியளிக்கும் தரிசு நிலங்களை எல்லாம் பச்சைப்பசேலென நெற்பயிரைத் தாங்கி, நெல்வளம் கொழிக்கும் பிரதேசமாக மாறலாம். இதன் மூலம் பெரும் பிரச்சினையாகிய வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தையும் ஓரளவு கட்டுப்படுத்தலாம். கல்விகற்ற, எத்தனையோ வாழவேண்டிய இளம் உள்ளங்கள் இன்று வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தினால், எதிர்கால வாழ்வில் நம்பிக்கையின்றி, ஐம்பாதகங்களையும் செய்யும் நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இன்னும் எத்தனையோபேர், வெறுப்புற்றுத் தம் உயிரையே மாய்க்கவும் துணிந்து விட்டார்கள். அந்தோ! பரிதாபம்!! இவர்களுக்கெல்லாம் இப்பாரிய திட்டம் நிறைவேறிக் கைகொடுத்த தெய்வமாக விளங்குவதற்கு அதற்குரியவர்கள் முயலவேண்டும்.

இத்திட்டத்தின் மூலம் தமிழர் மட்டுமே பயனடைவார்கள் என்னும் ஒரு தப்பிப்பிராயம் பலரிடம் குடிபொண்டுள்

ளது: இதனாற்றான் அரசாங்கமும் தயங்குகின்றது போலும்.

“வரப்புயர நெல்லுயரும், நெல்லுயரக் குடியுயரும் குடியுயரக் கோன் உயர்வான்”

என்று ஓளவை முதாட்டி கூறியுள்ள ஆழ்ந்த கருத்தைச் சிந்தித்தால் மகாவலிகங்கைத்திட்டம் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை உணரலாம். இத்திட்டம் வெற்றி பெற்றால் அதற்குப் பொறுப்பாயுள்ளவர்களின் திருநாமம் கல்மேலெழுதிய எழுத்துப் போன்று சிரஞ்சீவியாய் விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. கனிப்பொருட்கள் மூலம் முன்னேறுவதற்கு இலங்கைக்கு, அதிக வாய்ப்பில்லை யாதலால், விவசாயத் துறையால்தான் இலங்கை பெரிதும் முன்னேறலாம். அதற்கு இத்திட்டம் ஒரு கலங்கரை விளக்காக அமையுமென்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இத்திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தால் அதனால் தற்போது பதவியில் இருப்போர் அதிக நன்மையடையா விட்டாலும், ஈழத்தின் வருங்காலச் சந்ததியின் முன்னேற்றத்திற்கு வித்திட்டதாக அமையும் என்பதை நாம் மறக்கலாகாது. நாட்டின் எதிர்காலத்தை ஒளிமயமாக்கக்கூடிய இத்திட்டம் நிறைவேறினால் இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடியைச் சிறிது குறைக்க உதவும் என்பது நிச்சயம்.

இத்தகைய அரும் பயன்களை நல்கக்கூடிய இப்பாரிய திட்டம் வெற்றிபெற்று, மகாவலிகங்கையின் புனித நீர் ஈழமெங்கும் பல்கிப் பெருகிப் புகழடைய வேண்டுமென்றும் அதன்மூலம் ஈழநாடு வளம் கொழிக்கும் சிறிய தேவலோகமாகக் காட்சியளிக்க வேண்டுமென்றும் இறைவனை வேண்டுவோம்.

டே. சர்வேஸ்வரன்,
6-ம் பாரம்.

நிற வேற்றுமையும் உலக சமாதானமும்

(தங்கப் பதக்கம் பெற்ற பேச்சு)

இவ்வையகத்தின் கண்ணுள்ள மனித ரெல்லாம் பிறர் தாழினும் தாம் வாழவேண்டும் என்னும் குறுநோக்கைக் கொண்டோராய், எப்பொழுதும், எவ் விடத்தும் பாகுபாட்டைக் காட்டிப் பிரிக் கப்பட்டுள்ளார்கள். “ஆண்டவன்படைப் பிலே அனைவரும் சமமே” என்ற ஆழ்ந்த ஞானத்தை அவசரத்திற் குழிதோன்றிப் புதைத்துவிட்டு, “எம் நிறமே பொன் னிறம், அதுவே ஈசனின் நிறம்” என்று கூறும் நிறவெறிகொண்ட நீசரின் வாழ்வை நாசத்தின் முதற்படி என்போம். கறுப்பு, வெள்ளை என்ற தோலின் பாகு பாட்டில் கோலைக் கிளப்பிக்கொண்டு நீக் கிரோ இனத்தை நிந்தித்து வாழ்தலி லேயே நித்திய இன்பம் காண்போர் பல்லா யிரர். இவர் தம் இழிநிலை கண் கொண் டும் கண்ணிருந்தும் கபோதிகளாய், கருத் திருந்தும் ஊமைகளாய், இம் மண்ணி லத்து மகிழ்கின்றோம். மகிழ்தல் மட்டு மன்றி நம்மிடையே இன்னும் சிலர் “நிற வித்தியாசம் இல்லையே, மற்றவரை நசுக்கி வாழ என ஏங்கி, சாதி வேறுபாட்டாலா வது உரிமை கொண்டாடுவோம்” என எண்ணி, சாதி வேற்றுமைபகர முற்படு கின்றனர். இவையெல்லாம் ஒன்றை மட் டும் நமக்குத் தெளிய விளக்குகின்றது. “மனிதன் இன்னும் மனிதனாக வாழ அறியவில்லை.” மனிதனாகத்தான் வாழ முடியவில்லை. மற்றவனை மதித்தாவது வாழ முடிகிறதா? இல்லையே! விந்தை யான நிலை; ஏன், கேவலமான நிலை.

இறைவன் மனிதனை இரு நிறங்களில் படைத்தானே தவிர, ஒரு நிறம் மற்றதி லும் சீரியது எனப் பகர்ந்தானில்லை! பாவி மனிதனே, பாழும் தன் நெஞ்சில் இப் பயங்கர எண்ணங்களை நினைத்திட்டான். நினைத்ததோடு நிற்காமல் தன்நிறத்தார்க்கு அவ்வெண்ணங்களை வித்திட்டான். வித் திட்ட வீண் எண்ணங்கள் விழுமிய உள்ளங் களை விழுங்கியது. முடிவு, மருண்டோடும் மானை மாய்க்கும் மாபுலி போலவே மனிதன் மற்றவனைச் சிதைத்து வாழும் கொடு மிருக மாக மாறினான்.

சிவப்பு சீரிய நிறம். கறுப்பு கயவரின் நிறம் எனப் பெருமையுடன் பறைசாற்று வர் பெருங் கரவு கொண்ட சிவந்தோர். “மறைக்கும் கருவுடலுக்குள்ளே துலங்கும் ஒரு வெள்ளை உள்ளத்தை அறியார்” அச்

சிறியோர். நிறத்தைப் பொருளாகக் கொண்டு, வஞ்சனை நெஞ்சில் நிறைத்து, நீக்கிரோக்கள் என இழிந்துரைப்பர் பழி மிக்க வெள்ளையர். தனது நல்வாழ்விற்காக மற்றவன் வாடவேண்டும், சிதைந்து அடிமையாகவேண்டும், இன்பமென்பதை அறியாதிருக்கவேண்டும். இதுதான் இன் றைய நிற வேற்றுமை பாராட்டும் பண் பற்றவரின் பரிதாபத்திற்குரிய மனநிலை.

வெறும் சுயநலமே இம் மனநிலைக்குக் காரணம் என்றால் மிகையாகாது. சுய நலத்தில் சிக்கித் திளைத்துப் பெருவாழ்வு வாழ வேண்டுமென்று பேரவா கொண் டிருந்த மனிதனுக்கு, நிறவேற்றுமை கை கொடுத்துதவியது. கூலிகள் குழுவைக் கொண்டு குவலயம் முழுவதும் தங்கள் வேலியை வளர்க்க எண்ணும் வெள்ளையர் கறுப்பரின் மனங்களைச் சிந்திக்கவே விடா மற் கசக்கி ஒழித்தனர். மற்றவனை விட மேம்பட்டவன் நான் என்ற போலி மனம் இயல்பாகவே அமைந்த மனிதனின் நப்பா சையை நிவர்த்தி செய்ய நிற வேற்றுமை ஒரு கைப்பொருளாகியது.

பிறரால் நான் துன்பப்பட நேர்ந்தாற் பொறுத்துக்கொள்வேன். ஆனால் என் னாற் பிறர் துன்பப்பட நேர்வதை ஒரு போ தும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது என்ற இலட்சியம் வகுத்து, இன்பம் காண வேண்டிய சமுதாயமே! இத்தகைய இழி நிலை நிலவுவதைக் கண்டு உன் இதயம் பொருமவில்லையா?

மனிதனின் இம் மதி கெட்ட நிலையை மாற்றாமல் மாநிலத்தின் சமாதானத்தை மனதில் நினைப்பதே மாபெரும் பிழையாகும். சோற்றுக்கு இல்லாமையும் துணிக்கு இல்லாமையும் பெரிய ஏழ்மையல்ல. மெய்யான ஏழ்மை அறிவின்மைதான். நிகரற்ற செல்வம் அறிவுடமையே. அவனி யில் அமைதி காணின் அகங்களிற் தூய்மை பரக்கவேண்டும். பாரிலே இன்பம் நிலவ வேண்டின், சீரிய அன்பு, சிறக்க வேண்டும். மாமறை இயக்குவித்த வள்ளுவரின் வாக் கின்படி “அன்பும் அறனும் உள்ளத்தை ஆளவேண்டும்.” அதன் பண்பும் பயனும் கண்டு நாமும் வாழவேண்டும்.

எல்லையுடையது அன்பு. ஆனால் எல்லை யற்றது கருணை. தொடர்புடையவர்கள் மேல் மட்டும் நெகிழ்கிற உறவே அன்பா கும். தொடர்பு தொடர்பின்மை எதையும் கருதாது எல்லாவுயிர்கள் மேலும் பரந்து செல்கிற இரக்கமே அருளாகும் பிறரைப்

புண்படுத்தி அடைந்த புகழ் புகழன்று. நாமே புண்பட்டு அடைந்த புகழே புகழ். இத்தகைய தூய எண்ணங்களை மனதில் வித்திட்டோமாயின் உள்ளம் தும்மைப்பூவின் துல்லியம் காணும். தரணியில் பேரின்பம் துய்க்கும்.

உலகத்தை இன்று உற்று நோக்கின் தேசங்களுக்கிடையே, நாடுகளுக்கிடையே, ஊர்களுக்கிடையே, ஏன், ஒரு குடும்பத்துக்கிடையே கூடப் பூசல்கள் மலிந்து பொலிவதைக் காண்கின்றோம். நாடுகளுக்கிடையே இருக்கும் பயங்கர வேற்றுமைகளை நோக்கும்போதும், உலக சமாதானத்தைப்பற்றி நினைக்கவே நெஞ்சம் நடுங்குகிறது.

பேரறிஞர் பேர்னாட்ஷா உலக குழப்பத்திற்கு முதற்காரணம் தேசப்பற்றேயாகும் எனக் கூறியுள்ளார். உலகம் முழுவதும் ஒரு சமூகம் என்ற மனநிலை மக்களிடையே உதிக்கவேண்டும். எம் நாடு, எம் மொழி, எம் மனிதர் என்ற எண்ணம் மாறி, எல்லோரும் நம்மவர், அகிலமெல்லாம் நம் நாடு, பேதமின்றி வாழ்ந்தடுவோம் என்ற எண்ணப்பாங்கு எந்நாட்டு மக்களிடையேயும் தோன்றிட வேண்டும்.

அங்ஙனமே நாடுகளிடையே ஒற்றுமை நிலவிடினும், தலைதூக்கி நிற்கும் இந் நிற வேற்றுமை சமாதானத்தைக் குலைக்கும் ஒரு கொடுவாளாக நிற்காது என்பது என்ன நிச்சயம்? நீள்நிலத்தில் நிறவேற்றுமையை அறவோடொழிக்கவெண்ணி அரிய உயிர்மாய்த்த தியாக வீரர் பலர். நிற வேற்றுமை அதிகம் நிலவும் செல்வம் கொழித்த அமெரிக்க நாட்டிலே இத் தீய வழக்கத்தைப் பூண்டோடொழிக்கப் புறப்பட்டுக் குண்டிற்கிரையானார்கள் தலைவர்கள் லிங்கனும் கென்னடியும். அவர்களின் துயர மரணத்தை ஏட்டிற் படித்துக் கண்ணீர் வடிக்கத்தான் ஆளிருக்கிறார்களே தவிர, நாட்டிற்குச் சென்று அவர்தம் காட்டிய வழியில் கேட்டினை விலக்கும் நாட்டமுடையோர்தான் நம்மிடமில்லை! இப்பாருள்ளளவும் இத்தியாக வீரரின் பேர் நிலவும் என்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை.

இந்நிலைக்குக் காரணமென்ன? குவலயம் போற்றும் குமரன் கென்னடி குண்டிற்கிரையானது ஏன்? ஞாலத்தில் சமத்துவம் நிலவப்பாடுபட்ட ஞானி லிங்கன் கொலையுண்டது ஏன்? ஒருசிலரின் நிறவெறியால்.

வறியோரை என்றும் வதைக்கலாமா? துடிக்கும் சுயநலத்தால் துவளும் உள்ளங்களை எரிக்கலாமா? மதிக்கெட்டோரின் இன்பத்திற்காக மாசற்றோர் துன்புறலாமா?

அடக்கி ஆள்வதென்பது நிலையான தொன்றன்று. ஒருவனை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கட்டுப்படுத்தி அடக்குகிறோமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவன் கிளர்ச்சி செய்யப்பார்ப்பான். அதன் விளைவுதான் வேற்றுமையின் சிற்பி வேர்ஜூடின் மரணம். கிளர்ச்சிகூட, இன்னும் கலகமதிகமாகுமே தவிர, மனிதனின் எண்ணப்பாங்கில் ஒரு வித மாற்றத்தையும் உண்டுபண்ணாது.

ஆகவே வேற்றுமை கூறும் வெள்ளையர் இனியும் தாமதியாது விருப்புடன் கறுப்பர்க்கும் சமத்துவம் வழங்கவேண்டும். நல்லெண்ணங்களை மனதில் வித்திட்டுத் தம் உள்ளங்களை மட்டுமல்ல, தம் தேசங்களையும் தூய்மையாக்க முயலவேண்டும். தேசங்களின் தூய்மையால் இப்பூதலம் துய்மையாகும். உலகில் சமாதானம் பண்புடன் நிலவும். இவையெல்லாம் அன்பின் இயக்கமே.

அன்பின் திறங்களை யாரே அறிவார்?

அன்பின் சிறுமையே ஆசை என்பது.

அன்பின் பெருமையே காதலாய் அலர்வது.

அன்பின் விரிவே அருளாய் மலர்வது.

முடிவாகக் கூறின், “அன்பின்றி இவ்வுலகில்லை” எனக் கூறி என் சிறுறுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

வணக்கம்!

ம. ம. முத்தையா
(6-ம் பாரம்)

கம்பன் எனுங் கவியரசன்

தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்த்த கவிஞரில் கம்பர் முதலிடம் வகிக்கிறார். இவர் காலமே தமிழேட்டின் பொற்காலமெனப்படுகிறது.

இவர் சோழவளநாட்டிற் பிறந்தார். இவர் தாய் தந்தையர் யாரெனத் தெரியவில்லை. இவருடைய தாய், சடையப்பவள்ளல் என்னும் பெரியாரிடம் இவரை ஒப்படைத்தாரெனத் தெரிகிறது. இது

எவ்விதமாயினும் கம்பர் திருவெண்ணைய் நல்லூர்ச் சடையப்பவள்ளலின் ஆதரவைப் பெற்று வாழ்ந்தவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இவர் சிறுவயதிலிருந்தே கவிபாடுவதில் ஆர்வமுடையவராயிருந்தார். காலஞ் செல்ல “கம்பனைப்போற் கவியுண்டோ?” என்று பலரும் வினவும் வண்ணம் அவருடைய பாவன்மை அதிகரித்தது. கம்பனின் கவியிசை மன்னையெட்டியது. உடனே கம்பர் சோழமன்னனின் அவைக்களத்தில் ஆஸ்தான கவியாக நியமிக்கப்பட்டார்.

ஒரு சமயம் காவிரியாறு பெருக்கெடுத்துக் கரைபுரண்டு நாடு, நகர், மக்களையும் அழிக்க முற்பட்டது. அரசனும் குடிகளும் செய்வதறியாது கலங்கினர். அச்சமயம் கம்பர் காவிரியை நோக்கி,

“கன்னி அழிந்தனள் கங்கை திறம்பினள்
பொன்னி கரையழிந்து போனாளென்—றிநீர்
உரை கிடைக்கலாமோ உலகுடைய தாயே
கரைகடக்க லாகாது காண்”

என்னும் வெண்பாவை இயம்பினார். கம்பனின் வாக்குக்குக் காவிரியும் கட்டுப் பட்டது! கம்பனின் அருள்தான் என்னே!

தமிழ்க் காவிய வரலாற்றிலே தனிச் சுவையுடன் மிளிரும் இராமாயணமும் கம்பனின் அருட்படைப்பே. வடமொழி முனிவர் வால்மீகி இயற்றிய இராமாயணத்தைக் கம்பர் வாயிலாகத் தமிழிற் கேட்க விரும்பிய சோழமன்னன் ஓர் உபாயஞ் செய்தான். கம்பரையும், அவைப் புலவர்களுள் ஒருவராகிய ஒட்டக்கூத்தரையும் அழைத்து, ‘வடமொழிக் காவிய மாகிய இராமாயணத்தை உங்களில் எவர் தமிழில் முதற் பாடிமுடிக்கிறாரோ அவருக்குத் தக்க பரிசில்கள் வழங்குவேன்’ எனக் கூறி அவர்கள் பதிலுக்குக் காத்திராது சென்றுவிட்டான்;

“சில நாட்களின் பின் புலவரிருவரும் எதுவரை பாடியிருக்கின்றனர் என்று அறிய விரும்பிய வேந்தன் இருவரையும் அழைப்பித்தான். யுத்தகாண்டம் வரையும் பாடி முடித்திருந்தார் ஒட்டக்கூத்தர். ஆனால் கம்பரோ கடவுள்வணக்கங் கூடப் பாடி முடிக்கவில்லை. ஆனால், அரசன் அவரைக் கேட்டபொழுது (யுத்த காண்டத்திற்குப் பின்வரும்) திருவணைப்படலம் வரை பாடியுள்ளதாகத் தெரிவித்தார். உடனே அரசன் சில செய்யுட்களைப் பாடுமாறு கூறினான். கம்பர் கலைமகள் திருவருளைப்

பெற்றிருந்தவராதலின், அப்படலத்தைப் பாடிச் சொற்பொழிவும் செய்தார். ஆயத் தமிழ்நி அவர் பாடியபோதிலும் அச்செய்யுட்கள் யாவரையும் மெய்மறக்கச் செய்தன.

கம்ப இராமாயணம் திருவரங்கத்தில் இனிது அரங்கேற்றப்பட்டது. குறிப்பிட்ட அந்நன்னாளில் கவிஞர் பலர்கூடி, கம்பனின் கவிநயத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். அவையோரிற் சிலரின் ஐயங்களை அகற்றினார் கம்பர். இராமாயணத்தைப்பற்றி எழுந்த கேள்விகள் யாவற்றுக்கும் சரியான பதிலளித்தார்.

“நசை திறந்திலங்கப் பொங்கி
நன்றுநன்றென்ன நக்கு
விசைவிதந் துருமு வீழ்ந்த
தென்னவோர் தூணின்வென்றி
இசைதிறந் தமர்ந்த கையால்
எள்ளினான் எள்ளலோரும்
திசைதிறந் தண்டங் கிறிச்
சிரித்தது செங்கட்சேயம்”

என்னுஞ் செய்யுளை அவர் பாடிய போது திருவரங்கக் கோயிலின்கண் இருந்த மோட்டழகியசிங்கரின் உருவக்கல் மக்கள் அஞ்சி நடுநடுங்குமாறு நகைத்ததாம். கல்லும் கசிந்துருகும் கவியரசன் கம்பனின் கவித்திறன் வேறெவர்க்குண்டு?

ஆயிரத்திலொருவரான சடையப்பவள்ளல் தம்மை ஆதரித்த நன்றியை மறவாது கம்ப இராமாயணத்தில் ஆயிரம் பாடலுக்கு ஒருமுறை அவரைப் புகழ்ந்து சிறப்பித்துள்ளார். இக்காவியத்தின் அரங்கேற்றத்தின்போது ‘கவிச்சக்கரவர்த்தி’ என்னும் பட்டங் கம்பனுக்கு வழங்கப்பட்டது.

மூடன் வாயிலிருந்து வெளிப்படும் பிதற்றல் கூடக் கம்பனின் காதிற கவிதையாக ஒலிக்கும். அவர் அப்பிதற்றலுக்கும் பொருள் கொடுத்துப் பாடலாக்கி விடுவார். சோழநாட்டிலே, பாமரக் குடியானவன் ஒருவனும் அவன் குடும்பமும் வறுமையால் வாடினர். குடியானவன் மனைவி தன்கணவனிலும் அறிவுடையவளாயினும் அவள் தம் வறுமையைப் போக்க ஒன்றுஞ் செய்ய இயலாதவளாயினள். அவள் கணவனை நோக்கி, “நாதா, நம் குடும்பத்தின் நலிவைநீக்க சோழன்மீது பாக்கள் பாடிப் பரிசில் பெற்று வருக” என்று நவின்ருள். அவனோ அறிவற்றவன். ஆனாலும் குடும்ப

நிலையை எண்ணி, எப்படியேனும் சோழன் மீது செய்யுள் இயற்றியே திருவது என்று புறப்பட்டான்.

அவன் சென்ற வழியிற் குழந்தைகள் சிலர், “மண்ணுண்ணி மாப்பிள்ளையே” எனக் கூறி மரப்பொம்மைக்கு மண்ணாட்டி விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். குழந்தைகள் கூறியது குடியானவன் காதில் விழுந்தது. உடனே அவன் தான் கொண்டு வந்த ஓலையில் ‘மண்ணுண்ணி மாப்பிள்ளையே’ என எழுதிக் கொண்டு மேலே நடந்தான்.

காகம் ஒன்று கா, கா எனக் கரைந்தது. உடனே ‘காவிறையே’ என்று எழுதினான். சிறிது தொலைவு சென்றதும் ஒரு சோலையில் குயிலொன்று கூவியதைக் கேட்டான். உடனே ‘கூவிறையே’ எனச் சேர்த்துக் கொண்டான். இன்னும் சிறிது தூரம் போகப் பலர் கும்பலாய் நின்று பேசுவதைக் கண்டான். அவர்கள் பேச்சில் ‘உங்களப்பன்’ என்ற சொல் சத்தமாய்க் கேட்டது. அக்கணமே ‘உங்களப்பன்’ என்று எழுதிக் கொண்டான்.

அவன் நடந்துவந்த பாதையிலே ஒரு கோவில் இருந்தது. அதைக் கடக்கும் போது ஒரு பெருச்சாளி கோவிலுக்குள் ஓடி மறைந்தது. ‘கோவிற்பெருச்சாளி’ என்பதையும் எழுதிக்கொண்டு முன்சென்றான். அப்போது ஒருமனிதன் எதிர்வரக் கண்டு, “கவிதை இயற்றுவ தெப்படி?” என வினவினான். அவன், “கவிதை இயற்றுவது சுலபமே. கன்னா, பின்னா, மன்னா, தென்னா என்று எழுதிக்கொள்” எனக் கூறிச் சென்றான். அதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு வீடு திரும்பினான். அவன் மனைவி, பாடலில் மன்னவன் பெயர் இல்லாததைக் கண்டு, ‘சோழங்கப் பெருமானே’ என்றெழுதிக் கவிதையைப் பூர்த்தியாக்கினாள்.

குடியானவன் பாடலுடன் அரசசபையை அடைந்தான். அரசனை வணங்கி,

“மண்ணுண்ணி மாப்பிள்ளையே
காவிறையே கூவிறையே
உங்களப்பன் கோவிற்பெருச்சாளி
கன்னா பின்னா மன்னா தென்னா”

என்று நீட்டி முழக்கினான். அவையோர் யாவரும் குடியானவனை எள்ளி நகையாடினர். குடியானவன் வறுமையைப்

போக்க எண்ணிய கம்பர் புன்சிரிப்புடன் எழுந்து, “பாட்டில் யாதொரு பிழையுமில்லை. பாட்டிற்குத் தக்கபரிசில் வழங்க வேண்டும்” என்றார். அவையோர், “பாட்டிற்கு நீரே பொருளுரையும் பார்க்கலாம்” என்றனர். கம்பர், [மண் — நிலத்தை, உண்ணி — உண்டவன், மாப்பிள்ளை — அழகிற் சிறந்தவனாகிய காமன், கா — இந்திரன், இறை — கடவுள், கூ — உலகங்கள் யாவும், இறை — அரசன், உங்களப்பன் — உங்கள் தந்தை, கோ — அரசன், வில் — விற்போர், பெரிசு — பெரிய, ஆளி — சிங்கம், கன்னா — கண்ணை, பின்னா — போரிற் புறமுதுகு காட்டாதவனே, மன்னா — வேந்தே, தென்னா — தென் நாட்டையும் வென்றவனே, சோழங்கப் பெருமானே — சோழ அரசனே] ‘மண்ணை உண்டவனாகிய திருமாலுடனும் அழகிற் சிறந்தவனாகிய காமனுடனும் நம் மன்னனை ஒப்பிட்டு, மண்ணுண்ணி மாப்பிள்ளையே’ எனப் பாடினான், தேவர் கோவாகிய இந்திரனிலுஞ் செல்வத்திற் சிறந்தவனே, சோழநாட்டில் மட்டுமன்றி, உலகமனைத்திற்கும் அரசனாகத் தகையுடையவனே, நாட்டு மக்களின் தந்தை போன்ற அன்புடைய அரசனே, விற்போரிற் சிங்கம் போன்றவனே போரிற் புறமுதுகு காட்டாதவனே, வேந்தனே, தென் நாட்டையும் வெற்றி கொண்டவனே, சோழ அரசனே’ என்று பொருளுரைத்தார். அவையோர் நாணமுற்றனர். அரசன் மகிழ்ச்சி கரைபுரண்டோடியது. குடியானவனுக்கு விலைமதிப்பற்ற பரிசில் கள் வழங்கப்பட்டன.

கம்பரின் மகன் அம்பிகாபதியும் கம்பரைப்போற் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்து விளங்கினான். அம்பிகாபதிக்கும் சோழநாட்டு இளவரசி அமராவதிக்குமிடையில் காதல் கனிந்தது. இது அரசன்காதை எட்டியபோது அவன் சீற்றமுற்று அம்பிகாபதியை அழைப்பித்தான். கம்பரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, அம்பிகாபதி ஒரு நிபந்தனைக் கிணங்கினால் அமராவதியை மணம்புரியலாம் எனக் கூறினான். அந்நிபந்தனையாவது, ‘இறைவனைப் புகழ்ந்து நூறு செய்யுள்கள் பாடவேண்டும், அவற்றில் பெண்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தையேனும் இருக்கலாகாது.’ பாட்டுக்களை எண்ணிய அமராவதி விட்ட சிறுபிழையினால் 99-வது பாட்டை 100-வது என நினைத்து நூறாவது பாட்டுப் பாடும்போது

அம்பிகாபதியைப் பார்த்துப் புன்னகை புரிந்தாள். உடனே அம்பிகாபதி அவளைப் புகழ்ந்து பாடினான். அரசன் சினங்கொண்டு அவனைத் தூக்கிலிட்டான்.

ஒருநாள் சோழ இளவரசன் காட்டில் வேட்டையாடும்போது துணை வீரரைப் பிரிந்து தனியானாகினான். காட்டாளை ஒன்று அவனைத் துரத்தியது. அவன் பீதியடைந்து ஓடிக் கம்பர் வீட்டருகில் வரும்போது கம்பரைக் கண்டு, “காட்டாளை துரத்துகிறது. கம்பரே காப்பாற்றும்” எனக் கூவினான். புத்திர சோகத்தால் வாடியிருந்த கம்பர் வஞ்சந் தீர்க்க எண்ணி, “காட்டாளை விட்டுவிட்டால் பாட்டாளை விட்டு விடுமோ” எனக்கூறி, இளவரசனை எழுத்தாணியாற் குத்திக் கொன்றார்.

இதைக் கேள்வியுற்ற அரசன் வெகுண்டெழுந்து கம்பரைக் கொல்ல யானை யொன்றை ஏவினான். கம்பர் உடனே,

“வெங்கண் சிவந்து வெடிவால்
முறுக்கி வெகுண்டெழுந்தென்
அங்கம் பிளக்க வருங்களிறே
அன்று இரணியனைப்
பங்கம் படப்பட வள்ளுகிகால்
உரம்பற்றி உண்ட
சிங்கம் இருப்பது காண்கேடு
வாயென்றன் சிந்தையுற்றே”

எனப் பாடினார். அந்நொடியே யானை அடியற்ற மரம்போல் வீழ்ந்திறந்தது. தாமதித்தாற் கம்பர் தப்பி விடுவார் என எண்ணிய கொற்றவன் அம்பை எய்தான். அம்பு கம்பர் மாற்பைத் துளைத்துச் சென்றது. தமிழ் இலக்கியத்தை மிளிரவைத்த தீபம் அணைந்தது. கருத்துள்ள கவிதைகளை அள்ளியளித்த கவியரசைக் காலன் கவர்ந்தனன்.

க. சச்சிதானந்தன்,
ஆரூர் பாரம்,

இலங்கைக்குப் பிரதேச சபைகள் அவசியமா?

தலசயாட்சி தாபனங்களில் பிரதேச சபையும் ஒன்றாகும். ஆகக்குறைந்தநிலையில் உள்ள தலதாபனம் கிராமச்சங்கம், பட்டினசங்கம் முதலியனவாகும். கிராமச்சங்கம் அல்லது பட்டினசங்கம் பாராளுமன்றச் சட்டத்தின்கீழ் தமக்குரிய எல்லைகளுக்குள் சில அதிகாரங்களைப் பெற்று நிர்வாகம் நடத்தி வருகின்றன. இதேபோன்றுகூடிய விஸ்தீரணமுள்ள ஒரு பகுதிக்கு ஒரு சபையை நிறுவி அதற்குச் சில அதிகாரங்களை வழங்கவேண்டும் என்ற யோசனை நீண்ட காலமாக இருந்துவருகின்றது. இத்தகைய சபைகள் பிரதேசசபைகளென அழைக்கப்படுகின்றன.

இச்சபை அமைப்பதுபற்றி இன்று பல பிரச்சனைகள் உள்ளன. நிலப்பரப்பு அடிப்படையில் வேறுபாடுகளுண்டு. சிலர் மாவட்டங்களின் அடிப்படையில் மாவட்ட சபைகளமைக்க வேண்டுமென்கின்றார்கள். பண்டாரநாயக்கா காலந்தொட்டு பிரதேசங்களின் அடிப்படையில் பிரதேசசபைகளமைக்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்தும் நிலவுகின்றது. சொச்சிவிசாரணைக் குழுவும் பிரதேச சபையெனக் குறிப்பிட்டது. டொனமூர் மாகாண அடிப்படையில் மாகாண சபைகள் நிறுவப்படவேண்டுமெனக் கூறியுள்ளார்.

அமைப்பு முறையிலும் பிரச்சனைகளுண்டு. சிலர் இச்சபைக்கு நேரடியாகத் தேர்தல் நடைபெற வேண்டுமென்று வாதாடுகின்றார்கள். வேறு சிலர் மறைமுகத்தேர்தல் நடைபெறவேண்டுமென்றும் வாதாடுகின்றார்கள். உதாரணம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் அங்கத்தவர்களை அழைத்து அவர்கள் பிரதேசசபைகளைத் தெரிவு செய்தல்வேண்டும். உள்ளூராட்சி அங்கத்தவர்களுக்குக் கட்டாயமாகப் பிரதேசசபைகளில் இடங்கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு என்ன இடம் கொடுப்பதென்ற பிரச்சனை உள்ளது.

இச்சபைக்குரிய கடமைகள்பற்றியவியத்திலும் பலபிரச்சனைகளுண்டு. கச்சேரியின் கடமைகளிலிருந்து சில பகுதிகளைக் கொடுத்தல் வேண்டுமெனச் சிலர் கருதுகின்றார்கள். கச்சேரியில் சிலவற்றைத்

தவிர பெரும்பான்மையானவற்றைக் கொடுக்க முடியாத நிலையிற்றான் இலங்கையிருக்கின்றது. காரியாதிகாரியின் கடமைகளிலிருந்தும் பலவற்றை எடுத்து இச்சபைக்கு வழங்கவேண்டுமென்று கூறுகின்றார்கள். காரியாதிகாரியிடம் சிலவிடயங்கலிருக்க வேண்டுமென்று கூறுகின்றார்கள். கிராம சேவையின் அதிகாரம் முழுவதும் இச்சபைக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமெனவும் கூறுகின்றார்கள். கிராமசேவகர் மாவட்ட சபையின் ஊழியராகக் கடமையாற்ற வேண்டும்.

இச்சபையின் அதிகாரங்கள் எத்தகையது என்பதுபற்றியும் பிரச்சனையுண்டு. மாகாண அதிபரைப் பிரதேச சபைகளுடன் தொடர்புடையதாக்க வேண்டும். காரியாதிகாரியின் நிலைபற்றியும் பிரச்சனையுண்டு. பிரதேச சபைகளுக்குப் பணம் வேண்டும். அவை எந்தவகையானவரிகளை விதிக்கவேண்டுமென்பது பிரச்சனையாகும். உள்ளூராட்சிக்கும், சொத்துக்கும் வரிகொடுக்கிறமக்கள் பிரதேசசபைக்கும் எவ்வாறு வரி கொடுக்க முடியும். மத்திய அரசாங்கம் காலத்திற்குக்காலம் இயற்றும் சட்டங்களை அமுல்நடத்தும் பொறுப்பைப் பிரதேசசபைகளிடம் விடலாம். மத்திய அரசாங்கச் சட்டத்தின்கீழ் காலத்திற்குக் காலம் வழங்கப்படும் சேவைகளையும் இச்சபைகளின் பொறுப்பில் விடலாம். குடியேற்றத்திட்டங்கள் நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள். தகராறுக்குரியனவாக விளங்குகின்றன. தேசியமக்கியத்துவம் வாய்ந்த குடியேற்றத்திட்டங்கள், உள்ளூராட்சிக் குடியேற்றத்திட்டங்கள் எனக் குடியேற்றத்திட்டங்கள் இருவகைப்படும். கல்லோயாத் திட்டம் அங்குவாழும் மக்களுக்கு மாத்திரமல்ல, நிலமில்லாத எல்லோருக்கும் முக்கியமானதாகும். போக்குவரத்தில் பஸ் சேவை, தெருக்கள் ஆகியவற்றையும், சுகாதாரசேவை ஆரம்பபாடசாலைகள் போன்றவை சம்பந்தமாக உள்ள விடயங்களை நிரந்தர அதிகாரங்களாக வழங்கலாம். நெசவு, கயிறு, கூடை, பாய், பெட்டி, கடகம் போன்ற குடிசைக் கைத்தொழில்களையும் இச்சபையிடம் கொடுக்கலாம்.

மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இச்சபைகளுக்குமுள்ள உறவுநிலை வரையறுக்கப்படவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு நிதி உதவி கொடுப்பதுபோல இச்சபைகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், அவ்நிதியுதவி என்ன அடிப்படை

யில் கொடுப்பது என்பது வரையறுக்கப்படவில்லை. உள்ளூராட்சி மன்றங்களைமேற்பார்வைசெய்ய உள்ளூராட்சி அமைச்சர் ஒருவர் மத்திய அரசாங்கத்திலிருப்பார். உள்ளூராட்சி மன்றங்களில் பணியாற்றுவவர்களைக் கண்காணிக்க உள்ளூராட்சி சேவைக்குழு ஒன்று உண்டு. மத்திய அரசாங்கத்தினால் கொடுக்கப்பட்ட நிதி சரியானமுறையில் செலவழிக்கப்படுகின்றதா என்பதைப் பரிசீலனைசெய்ய கணக்குப்பரிசோதனைத் தலைமை அதிகாரி உண்டு. உள்ளூராட்சி மன்றங்களை மத்திய அரசாங்கம் மேற்பார்வைசெய்ய அதிகாரங்களிருப்பது போல பிரதேசசபைகளையும் மத்திய அரசாங்கம் மேற்பார்வைசெய்ய எத்தகைய அதிகாரங்களிலிருக்க வேண்டுமென்பதும் பிரச்சனையாக உள்ளது. மத்திய அரசாங்கம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களைக்கலைக்கும்திகாரமுண்டு. சிலசமயங்களில் உள்ளூராட்சி மன்றத்தலைவர்கள் சபையின் நிதிகளைக் களவெடுத்தமைக்கு அல்லது பணத்தை உள்ளூராட்சி சபையால் அதிகாரமளிக்கப்படாத தேவைகளுக்கு உபயோகித்தமையாலும் குற்றவாளிகளாகக் காணப்பட்டால் அமைச்சர் தலையிட்டு தலைவரை நீக்கி விடலாம். அல்லது அச்சங்கத்தையேகலைத்துவிடலாம். நெருக்கடியொன்று ஏற்பட்டுள்ளதென்றும் அதனையிட்டு மத்திய அரசாங்கம் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டச் செய்யும் முயற்சிக்கு உள்ளூராட்சி சபை எதிர்ப்பு அல்லது இடைஞ்சல் உண்டு பண்ணலாமென்று அமைச்சர் நினைத்தால் அவ்வுள்ளூராட்சிசபையை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு இடைநிறுத்தம் செய்துவைக்கலாம். இவ்வாறு மத்திய அரசாங்கம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களைக் கலைப்பதுபோல பிரதேசசபைகளையும் கலைத்தால் விடயங்கள் சிக்கலாகிவிடும்.

உள்ளூராட்சிமன்றங்களுக்கும் இச்சபைகளுக்குமிடையே உள்ள தொடர்புகள்பற்றியும் பிரச்சனைகளுண்டு. உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் எவ்வளவிற்கு மாவட்டசபைகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டவையென்ற பிரச்சனையுண்டு. மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் உள்ளூராட்சிமன்றத்திற்கும் மோதல் ஏற்பட்டால் அதிகாரத்தின்மூலம் மத்திய அரசாங்கம் வெற்றிபெறுகின்றது. உள்ளூராட்சிக்கும் பிரதேச சபைக்கும் மோதல் ஏற்பட்டால் அது பிரச்சனைக்குரியதாகும். இச்சபைகளுக்கும் உள்ளூராட்சிக்குமிடையே வரையறை வேண்டும். இவற்றின் எல்லையும் அவற்றின் எல்லையும் வரையறுக்கப்பட

வேண்டும்: கூட்டுக்கவுன்சளைக் கொண்டு இருபகுதியினரும் இப்பிரச்சனையைத்தீர்க்க வைக்கலாம்.

இலங்கையில் மொழிப்பிரச்சனையும் இச்சபைகளின் பிரச்சனைகளுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. எந்தமொழியில் இயங்குவதென்ற பிரச்சனை உண்டு. பிரதேசமொழியில் இயங்கவேண்டுமென்று சிலர் கருதுகின்றனர். பிரதேச சபைகளுக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்குமிடையே எந்தமொழியில் தொடர்பு நடைபெறுவதென்பதும் பிரச்சனைக்குரியதாக உள்ளது. அத்துடன் ஒரு பிரதேசத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டமொழி பேசும் மக்களும் வாழ்கின்றநிலை உண்டு.

அடுத்து பிரதேசசபைகள் அவசியமில்லையென்பதை ஆராய்வோம். இலங்கையில் உள்ளூராட்சி வெற்றி பெற்றுவிட்டதென்று கூறமுடியாது. உள்ளூராட்சி இலங்கையில் போதிய அளவு வேரூன்றியதாக இல்லை. குறிப்பாக நகரங்கள் நீண்டகால வரலாறு உடையன. மேலும் சனநாயகம் முப்பதுவருட நடைமுறைமட்டுமுள்ளது. எனவே பிரதேசசபைகள் அவசியமில்லை.

இலங்கைபோன்ற சிறியநாட்டில் ஏற்கனவே மத்திய பாராளுமன்றம், கிராமச்சங்கம் நகரசங்கம்போன்ற தலதாபனங்கள் இருந்துவருகையில் பிரதேசசபைகளென்ன ஒரு புதியபிரதிநிதிகள் சபையை நிறுவுவது அநாவசியமாகும். அதனால் செலவு அதிகரிக்கும். கிராமநகரசங்கங்களில் நிரம்பஊழல்களிருப்பதை நாம் காண்கின்றோம். உதாரணமாக யாழ்ப்பாண மாநகரசபையில் ஊழல்கள் அதிகமிருந்ததன் காரணமாகவே உள்ளூராட்சி அமைச்சர் திருச்செல்வத்தினால் அம்மாநகரசபையின் பொறுப்பு ஆணையாளரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. பிரதேசசபைகள் நிறுவப்படின அங்கேயும் இவ்வகையான ஊழல்களேற்படலாம்.

பிற்போக்கான நாடான இலங்கை விரைவாக வளர்ச்சியடைவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் வலுவடைந்ததாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். குறிப்பாகப் பொருளாதாரத் திட்டத்துடன் தொடர்பான அதிகாரங்களைப் பிரதேசவாரியாகப் பிரித்துக்கொடுக்க முடியாது. மத்திய அரசாங்கம் தனது அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளிப்பது இன்றைய சூழ்நிலையில் இலங்கையில் பிரிவினைச் சத்திகளை வளர்ப்பதாகும். வவுனியாவில் யாழ் அகற்றுச்சங்கம், உறு

குணை, கண்டி, தமிழ்ப்பிரதேசங்கள் ஆகியவற்றைக் கூறலாம். பிரதேசசபைகள் பிரிவு மனப்பான்மையைக் கூடுதலாக வளர்க்கும் மெனச் சிலர் கருதுகின்றனர்.

பாராளுமன்றத் தேர்தலில் மக்கள் வாக்களிக்கின்றார்கள். உள்ளூராட்சித்தேர்தலிலும் மக்கள் வாக்களிக்கின்றார்கள். பிரதேசசபைகள் அமைத்தால் அதற்கான தேர்தலிலும் மக்கள் வாக்களிக்கவேண்டும்; எனவே, இடைவிடாது தேர்தலும் மக்களும் இடைவிடாது வாக்களித்துக் கொண்டும் இருக்கவேண்டும். இதனால் மக்கள் சலிப்படைந்து வாக்குரிமையை சரிவரப் பயன்படுத்தமாட்டார்கள். வாக்குரிமையில் மதிப்பும் குறைந்துவிடும்.

மலைநாட்டுப் பகுதியில் இந்தியவம்சாவளியினரின் பிரச்சனை தீராமலிருப்பதால் தோட்டங்களில் வாழும் தொழிலாளருக்கும் பிரதேசசபைகளில் இடமளிப்பதா? என்பது சச்சரவுக்குரிய பிரச்சனையாயிருந்துவருகிறது. பிரதேசசபைகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் வேலைகளைப் பாதிக்கும். இவை பிரதேசப் பிரச்சனைகளுக்கு அளவுக்குமீறிய முக்கியத்துவம் கொடுப்பதன்மூலம் தேசிய பிரச்சனைகளைப் பாதிக்கும்.

தேசிய அபிவிருத்தித்திட்டம் பாதிக்கப்படும். பிற்போக்கான ஒரேவிதமான அபிவிருத்தித்திட்டம் வேண்டும். எல்லாப் பிரதேசங்களும் ஒரேயளவு முன்னேற்ற மடைந்தவையாக இருக்கவில்லை. முன்னேற்றமடைந்த பகுதிகள் முன்னேற்ற மடைந்து செல்லப் பிற்போக்கான பகுதிகள் பிற்போக்கற்றுநிற்கும் ஆபத்து உண்டு. பிற்போக்கான பிரதேசங்களை முன்னேற்ற மடையச் செய்ய வேண்டியது மத்திய அரசாங்கத்தின் கடமையாகும்.

திருமையான நிர்வாகத்தில் கவனம் செலுத்தாது அரசியல் வாதிகள் பிரதேச சபைகளைக் கைப்பற்றித் தங்கள் கட்சி ஆதிக்கத்தை வளர்ப்பதற்கு அவற்றை உபயோகிக்கக்கூடும். தமிழர் சில பிரதேச சபைகளையும், சிங்களவர் சில பிரதேச சபைகளையும், சோனகர் சில பிரதேச சபைகளையும் கைப்பற்றி வகுப்புவாத உணர்ச்சியை நாட்டிலே பரப்பும் கைங்கிரியத்தில் ஈடுபடக்கூடும்.

பிரதேசசபைகள் அமைப்பதினால் உண்டாகும் நன்மைகள் பலவாகும். அரசாங்க அதிகாரம் முழுவதையும் மத்திய அரசாங்க

கத்திடம் குவித்துவைக்காமல் பரவலாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதாவது மத்திய அரசாங்கத்திடம் தற்பொழுது இருக்கும் அதிகாரங்களுள் சிலவற்றைப் பிரதேச சபைகளிடம் வழங்கினால் சில நன்மைகள் ஏற்படும்.

இலங்கையிலுள்ள மாகாண பரிபாலன முறை இலங்கையின் அரசியல் வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிடும்பொழுது எவ்வளவோ பிற்போக்கான நிலையிலுள்ளது. மாகாண பரிபாலனமும் மக்களாட்சியின்கீழ் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். மாகாண பரிபாலனத்திலும் மக்களுக்குப் பங்குவேண்டும். கச்சேரிமுறை குடியேற்ற நாட்டுப்பணிக்குழு ஆட்சிமுறையைச் சேர்ந்ததாகும். கச்சேரி, காரியாதிகாரி கந்தோர், கிராம சேவகர் ஆகிய நிறுவனங்களெல்லாம் குடியேற்றநாட்டு முறையின் எஞ்சியசின்னங்களென முற்போக்குவாதிகள் கூறுகின்றனர். எனவே பிரதேசசபைகள் நிறுவப்படவேண்டும்.

இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேசங்கள், அங்கு வாழும்மக்கள், அவர்களின் தேவைகள் ஆகியன புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளதாக நீண்டகாலமாகக் கிளர்ச்சி நடைபெறுகின்றது. கூடுதலாகக் கிழக்குமாகாணம், ஊவா மாகாணம், வடமத்திய மாகாணங்களில் கிளர்ச்சி நடைபெறுகிறது. பிரதேச நலவுரிமைகளின் கிளர்ச்சியைப் பூர்த்திசெய்வதற்குப் பிரதேசசபைகள் அவசியமாகும். இலங்கையில் பல பகுதிகளில் காணப்படும் பிரிவு மனப்பான்மையைத் தடுப்பதற்கு இவை உதவுமெனவும் கருதப்படுகின்றது. கண்டிமக்கள் நிலமில்லாமலிருத்தல், தோட்டங்களில் இந்தியர் வாழ்கின்றமை உறுகுணப்பிரச்சனை ஆகியவற்றைத் தீர்க்கும்.

பிரதேசப் பிரச்சனைகளில் பிரதேசமக்களை நன்றாகக் கவனிக்கக்கூடியதாகும். ஒவ்வொரு பிரதேசசபையும் தனது பொறுப்பிலுள்ள பிரதேசங்களைக் கவனிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். ஒரு கிராமச்சங்க எல்லைக் குள் வசிப்பவர்களுக்கு அக்கிராமத்தின் பிரச்சனைகள் மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களிலும் பார்க்கத் தெளிவாக விளங்கும் அப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதில் கூடியசிரத்தை காட்டுவார்கள். அப்பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுவதன்மூலம் அவர்களுக்குச் சனநாயகப் பயிற்சி ஏற்படுகிறது. நாட்டின் பொறுப்பையேற்று நிருவகிக்க வேண்டியவர்

களுக்கு நல்ல பயிற்சியையும் பொறுப்புணர்ச்சியையும் அளிக்கின்றது.

இக்கால அரசு ஒரு சமூக அரசாகும். மத்திய அரசாங்கத்தின் விடயங்கள் அதிகரிக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கத்தின் சமைகளைக் குறைக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகார வளர்ச்சியைக் குறைக்கின்றது. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் தம்தெண்ணத்தின்படி செல்லும் போக்கும் பிரதேசங்களிற்குன்றும் கிராமங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் தனித்தனிப் பிரச்சனைகளிருப்பதிலும் பார்க்க அவர்களிலும் விஸ்திரணம்கூடிய பிரதேசங்களுக்கும் சிலதனிப்பிரச்சனைகளுண்டு. உதாரணம் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் நீர்ப்பாசனவசதி, குடிதண்ணீர்வசதி, மின்சாரவசதி, கல்விவசதி போன்ற சில பிரச்சனைகளை மாவட்ட அடிப்படையில் தீர்ப்பது இலகுவாயிருக்கும்.

பிரதேசசபைகளிடம் அதிகாரங்களை வழங்கச் சொல்லி ஒருவரும் சொல்லவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் வகுக்கும் திட்டங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் நிருவாகப்பொறுப்பை மட்டுமே பிரதேசசபைகளிடம் வழங்கவேண்டுமெனப் பிரதேசசபைகளை ஆதரிப்பவர்கள் கூறுகின்றனர். மத்திய அரசாங்கம் வகுக்கும் திட்டங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்குப் பிரதேசத்தில் வாழ்பவர்களைக் கூடியதகுதியுடையவர்களெனலாம். டொனமூர்வ்சாரணைக்குழு இத்தகைய சபைகளின் அவசியத்தைப்பற்றிக் கூறி 35 ஆண்டுகளுக்கு மேலாயின. அக்குழுவின் அறிக்கையில் முதலில் ஒரு மாகாணத்தில் இத்தகைய மாகாணசபையொன்றை நிறுவிப் பரீட்சித்துப்பார்க்க வேண்டுமென்று கூறினர். சொக்சிவிசாரணைக்குழுவும் பிரதேசகுழுக்களின் அவசியத்தை வற்புறுத்திப் 10 ஆண்டுகளாயின. பல்வேறு பிரதேசங்களினிடையங்களைக் கவனிப்பதற்கு மாகாணஅதிபரின் தலைமையில் ஏற்கனவே இணைப்புக்குழுக்கள் இயங்குகின்றன. மாவட்டவிவசாயக்குழுக்களும் இயங்குகின்றன. கண்டிமக்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு வழியெனவும் டொனமூர்குழுகூறிற்று.

ஒரு இனமக்கள் இலங்கை முழுவதிலும் வசித்தாலும் பிரதேசசபைகள் ஏற்படுவதால் நன்மை உண்டு. ஆனால், இலங்கையில் பல இனமக்கள் வசித்துவருகின்றனர். அதுமட்டுமன்று, தென்னிலங்கையில் சிங்க

ளவரும் வடக்குக் கிழக்கு இலங்கையில் தமிழரும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் சோனகரும் பெரும்பான்மையினராக வசித்துவருகின்றனர். பிரதேச சபைகளைத் தகுந்த முறையில் நிறுவுவதால் இச்சமூகங்களுக்கு ஓர் ஒளவுபொருளாதார கலாச்சாரச் சுதந்திரம் வழங்கமுடியும். உதாரணமாகப் பிரதேச சபைகள் பிரதேச மொழியில் இயங்கலாமென விதித்தல் மொழிப்பிரச்சனை சிறிது நீங்கக்கூடும். குறிப்பாக வடகிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் சிறுபான்மை மக்களாகிய தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் தமது மொழியிற் கருமம் நடத்த வசதியாயிருக்கும். அத்துடன் மத்திய அரசாங்கத்திற் கெதிராகக் கூறப்படும் பாரபட்சம்போன்ற குற்றச் சாட்டுகளும் குறையும். 1957ஆம் ஆண்டு பண்டாரநாயக்கா—செல்வநாயகம் உடன் படிக்கையில் பிரதேச சபைகள் நிறுவுதல் ஓர் பிரதான அம்சமாக இருந்தது. இலங்கையிலுள்ள அரசியற்கட்சிகளில் பெரும் பாலானவை பிரதேச சபைகளைக் கொள்கையளவில் ஆதரிக்கின்றன.

சி. இ. இ. இராசேந்திரா
6-ம் பாரம்;

பிற்போக்குற்ற சமூகங்களைச் சீர்ப்படுத்தல்

நாகரிகத்திலே, பண்பாட்டிலே, அரசியல் துறையிலே, ஆக்க வேலைகளிலே ஊக்கமுடன் பணிபுரிந்து உழைத்து வருகிறது நமது இன்றைய சமுதாயம். எழுச்சியுடைய காணுதற்கு எழுந்து நிற்கும் இச்சமுதாயத்தில் பிற்போக்குற்ற சமூகங்களைச் சீராக்குவது எப்படி என்னும் பெரும் பிரச்சினை நிலவி வருகின்றது.

சமூகங்களில் சில பொருளாதாரத்தில் பிற்போக்குடையவையாயிருக்கின்றன. சில கல்வியறிவில் பிற்போக்குற்றிருக்கின்றன. ஆனால், முக்கியமாக சமூகங்கள் பிற்போக்குற்றிருப்பதற்குக் காரணம் அச்சமூகங்களிடையே காணப்படும் வேண்டாத, தவிர்க்கப்படவேண்டிய பழக்கவழக்கங்களேயாகும். பொருளாதாரத்தில் பிற்போக்குற்றிருக்கும் சிலர் சமூகங்களைச் சீர்திருத்துவதற்கு அரசாங்கம் மட்டுமல்ல மற்றைய மக்களும் முயற்சியெடுத்தல் அவசியம். இப்பேர்ப்பட்ட சமூகத்தினருக்குப்

பண உதவியளிப்பதன் மூலமும் ஆங்காங்கு ஆலைகளையும் தொழிற்சாலைகளையும் அமைத்து இவர்களை அமர்த்துவதன் மூலமும், இவர்களின் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்ற முடியும். கல்வியறிவில் பிற்போக்குற்றிருக்கும் சமூகங்களைச் சீர்ப்படுத்துவதற்குக் கற்றோரும் மற்றோரும் கருமமாற்றல் வேண்டும். மிகுந்த கல்வியறிவிருந்தும் சமூகங்கள் சில பிற்போக்குள்ளனவாய் விளங்குகின்றனவே. இதற்குக் காரணமென்ன என்று நாம் ஆராய்வோமாயின் இவர்களுடனே கூடப்பிறந்திருக்கும் மூடப் பழக்கவழக்கங்கள் புலனாகும்.

“ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்று அன்றையோர் அறிந்திருந்தனர். “நான் முகன் படைப்பில் யாவரும் சமமே” என்று நாமும்தான் தினமும் கூறுகின்றோம்: இருப்பினும் இந்த உண்மை மதிக்கப்படுவதில்லை. உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்ற பாகுபாடு அழிக்கப்படுவதில்லை. “சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை” என்று கூறிப் போந்த ஒளவைப் பாட்டியைப் போற்றுகின்றனர், “சாதிகளில்லையடி பாப்பா உயர் தாழ்ச்சி உயர்ச்சிசொல்லல் பாவம்” என்றும் “ஏழையென்றும் அடியென்றும் வருமில்லை ஜாதியில்” என்றும் கர்ச்சித்த அமரகவி பாரதியாருக்கு விழாக் கொண்டாடுகின்றனர்; மணிமண்டபம் கட்டுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் கூறிப்போந்த வார்த்தைகளைப் பின்பற்றுவதற்குத்தான் தயக்கம். இவைகளெல்லாம் நம் முன்னோர் நமக்குப் பழக்கவிட்டுச் சென்ற செல்வப் பழக்கங்கள்.

பெரிய குலம் என்று தம்மைக் கருதும் குலப்பிள்ளை ஒன்று பிறந்து வளரும்போதே அதன் தாய் மழலைச் சொற்களோடு சேர்த்தே அதற்குப் போதிப்பது என்ன? “பிள்ளையே நீ அடுத்தவீட்டுப் பிள்ளைகளோடு சேரக்கூடாது.” “ஏன் அம்மா” என்று ஒன்றும் தெரியாமல் கேட்கும் அம்மகளிடம் அவள் கூறுகின்றாள் “அவர்கள் இழிந்த சாதியினர். ஆகவே, நீ அவர்களோடு சேரக்கூடாது.” வெட்கம்! இப்பிள்ளைகள் சிறு பராயத்திலிருந்தே கெடுக்கப்படுகின்றனர். இதுமாத்திரமல்ல ஒரு கீழ்ச்சாதியினன் என்று கருதப்படுபவன் மேற்சாதியினன் என்று தன்னைக் கருதிக் கொள்பவன் வீட்டுக்குள் நுழைய வ்ருவதில்லை. ஆனால், அவ்வீட்டைக் கட்டி உருவாக்கியதே இக்கீழ்ச்சாதியினனாயிருக்கின்

றன்: அத்தோடு இப்பிற்போக்குற்றிருக்கும் சமூகத்தினரிடையே கீழ்ச்சாதியினன் என்று கருதப்படுபவன் கோவில்களுள் துழைய அனுமதிக்கப் படுவதில்லை. இறைவனை வணங்கும் இடங்களில்கூடச் சாதி வேற்றுமை.

பிற்போக்கற்ற சமூகத்தினர் வாழும் பகுதிகளைச் சற்று ஆராய்ச்சிக் கண்ணோடு நோக்கினால் அடர்த்திமிகுந்த சனப்புமக்கமும் சுத்தம் மருந்துக்கும் இல்லாத இடங்களாக அவை தோற்றமளிக்கும் இடம்தான் சுத்தமற்றதென்றால் இப்பிற்போக்கானவர்களின் குடும்பமே அசுத்தத்தின் அரங்காகக் காட்சியளித்தலை அவதானிக்கலாம். சுத்தம் சுகம்தரும். சுத்தமற்றிருக்கும் இப்பிற்போக்கானவர்கள் மத்தியிலே சுகமின்மை வருவது நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டியதுதானே. சகலவித நோய்களையும் தங்களது சுத்தமின்மையால் தங்களுக்கிடையிலேயே உண்டுபண்ணி இவர்கள் பரிதாபமான முறையில் அவஸ்தைப்படுகின்றனர். இது அவர்களை உய்ய விடாது. ஆகவே, அவர்கள் சுத்தமாக இருக்கப் பழக்கப்படல்வேண்டும். போதிய அளவு சுகாதார வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படல் வேண்டும்.

பொருளாதார ரீதியில் அவஸ்தைப்படும் பிற்போக்கான சமூகத்தினரிடையில் சனப்பெருக்கம் மற்றைய முற்போக்கான சமூகங்களிடையில் இருப்பதைவிடப்பொதுவாகக் கூடுதலாகவே காணப்படுகின்றது. உண்ண உணவிற்குத் திண்டாடும் ஒரு கூட்டம் உணவைக்கூட்டமுடியாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அதேநேரத்தில் உண்ண இருக்கும் வாய்களைக் கூட்டினால் இதனால் அக்கூட்டத்திற்கும் கஷ்டம், நாட்டிற்கும் நஷ்டம். இது கட்டுப்படுத்தப்படல் வேண்டும். இவர்களுக்குக் குடும்பக்கட்டுப்பாட்டின் நோக்கத்தையும் அதன் நற்பயனையும் விளக்கி இத்திட்டத்தைச் சமயக் காரணங்கள் கொண்டு அவர்கள் விலக்குதலை முறியடித்தல்வேண்டும். அப்பொழுது அச்சமூகம் சிறப்பும், சீர்பெறும்.

“ வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போம் என்ற விந்தை மனிதர் தலைகுனிந்தார் ” என்று பாரதியார் கூறிப் புத்துணர்ச்சி கொடுத்த பின்னும் பெண்களுக்குக் கல்வி புகட்டாது அடுப்பூதும்

அரிவையராக மட்டும் வைத்திருப்பவர்களைப் பிற்போக்கானவர்கள் என்று கூறாமல் எவ்விதம்தான் கூறுவது. எனவே, “ஆண்களும், பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழலாம் இந்த நாட்டிலே” என்ற மலர்ந்த கருத்து ஒலிக்கச்செய்தல் வேண்டும்.

ஒரு நாடு முன்னேற வேண்டுமானால் அந்நாட்டு மக்கள் முன்னேறவேண்டும். அம்மக்களின் முன்னேற்றம் சமூகங்களிடையே காணப்படும் ஒற்றுமை ஒழுக்கம் ஆகியவற்றில்தான் தங்கியுள்ளது. “ ஒற்றுமையாய் வாழ்வதாலே உண்டு நன்மையே. வேற்றுமையை வளர்ப்பதாலே விளையும் தீமையே ” என்ற பாட்டிற்கிணங்க மக்களெல்லோரும் ஒற்றுமையாக ஒன்றுகூடி ஒருதாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள் போல் வாழ்வார்களேயானால் பிற்போக்குற்ற சமூகங்கள் இருக்கவேமுடியாது. ஒழுக்கநிலையில் எத்தனையோ சமூகங்கள் பிற்போக்கடைந்துள்ளன. காந்தியைப் போற்றுகிறோம், கண்ணகியை வழிபடுகிறோம், புத்தரைத் துதிக்கின்றோம், இயேசுவை வணங்குகின்றோம். ஏன்? இவர்களும் எம்மைப்போல் விதிப்படி பிறந்த மனிதர்கள்தானே. ஒழுக்கம் என்ற சொல்லிற்கு இலக்கணமாய் வாழ்ந்தார்கள் என்ற காரணத்தினால் பெருமையடைந்துள்ளனர். இளங்கோவின் கற்பனைப் பூங்காவில் உருவாகிய சிலப்பதிகாரத்தில் கற்புக்கரசியாம் கண்ணகியின் வாழ்க்கை வரலாறுகளைப் பற்றி இவர்களுக்கு எடுத்துக்கூறுவதன் மூலமும் “ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான், ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும் ” என்னும் திருவள்ளுவரின் பாக்களை எடுத்தியம்புவதன் மூலமும் இவர்களின் ஒழுக்கத்தன்மையை மாற்றிக் கொள்ள முடியும்.

பிற்போக்குற்றிருக்கும் மக்களிடையே மூடக்கொள்கைகள் மலிந்துவிட்டனவென்றால் மிகையாகாது. ஆட்டின் இளங்கொடியை அருமையான காரில் எடுத்துச் சென்று ஆலமரத்தில் சுட்டும் அறிவிலிகளை நாம் இன்றும் காண்கின்றோம். இம்மூடக்கொள்கைகளிலிருந்து இவர்கள் விடுபடுவார்களேயானால் இவர்கள் பிற்போக்குற்றவர்களாக வாழவே முடியாது.

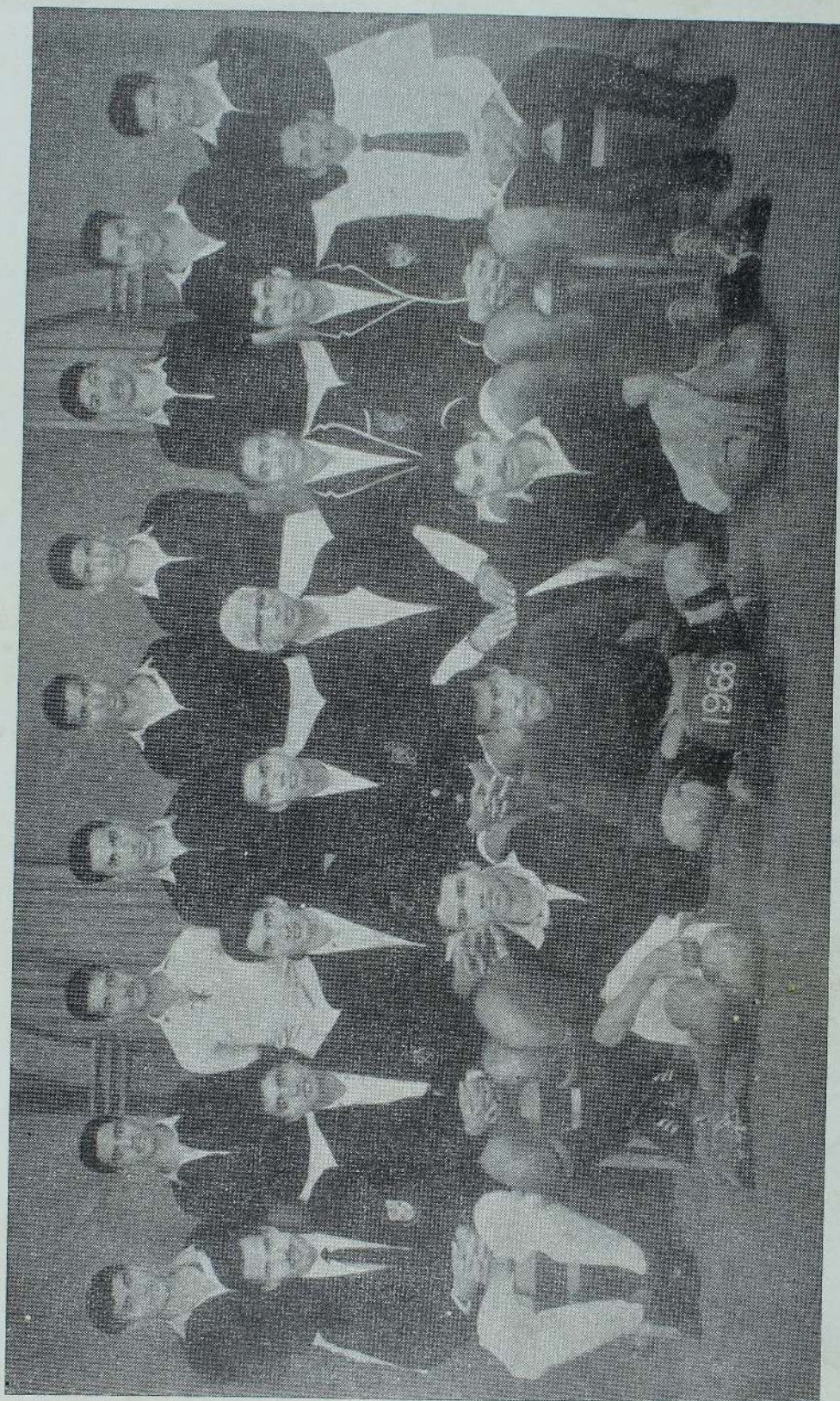
மனிதன் பிறக்கின்றான்: பின் இறக்கின்றான். பிறந்தவன் இறப்பான் என்பதில் ஒருவிதமான ஐயமுமில்லை. இப்பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் இடைப்பட்டகாலமே ஒரு மனிதனது வாழ்க்கை. மிக அருமையாகக் கிடைக்குமோர் சந்தர்ப்பமே நம் வாழ்க்கை எனலாம். இவ்வாழ்க்கையை எப்படியும் வாழ்ந்துவிடலாம் எனப் பலர்துடியாய்த் துடிக்கின்றனர். பிற்போக்குற்ற சமூகத்தினரும் இதே அடிப்படையில் தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்: எப்படியும் வாழ்வது வாழ்க்கையல்ல இப்படி வாழ்வதுதான் வாழ்க்கை என்று கற்றோரும் மற்றோரும் இவர்களுக்கு வாழ்ந்துகாட்டுவதன் மூலம் இப்பிற்போக்

கானவர்களின் வாழ்க்கை முறையை மாற்றிக்கொள்ள முடியும்.

ஆகவே, “எமையின்ற தாய்க்கும்” தந்தைக்கும் அவர் தமையின்ற தாய்த்திரு நாட்டிற்கும் தினையேனும் நன்மை செய்வதேயன்றால் செத்தொழியும் நாளெமக்குத் திருநாளாகும்” என்பதை நினைவிற்கொண்டு நாமெல்லோரும் பிற்போக்குற்ற சமூகங்களைச் சீர்ப்படுத்த எம்மாவியன்ற மட்டும் முனைவோமாக.

C. அம்பிகைபாலன்,
விசேட 6.ம் பாரம்;

SOCCER TEAM 1ST XI, 1966

Standing: (L. to R.) M. R. Wijeyakumar, K. S. Mahalingam, P. Ganeshalingam, T. Vinayagamoorthy, M. Surendra, D. Kulnathan, K. Sivapalan, S. Kugavaraharajah, V. Syamasundram.

Seated: (L. to R.) Mr. K. Tharmasirajah (Coach), A. Srirangan, A. C. Mahimairajan, S. Rajanathan (Captain) Mr. A. W. Rajasekaram (Principal), T. Vipulanatha, C. Sooriyakumar, Mr. V. R. Amarasingam (Secretary of Games).

Ground: (L. to R.) K. Jeyanathan, M. Vivekanathan, K. Thayanantharajah.

SOCCER TEAM 2ND XI, 1966

Standing : (L. to R.) J. Navaratnarajah, M. R. Nithyascelan, S. Anthonypillai, T. Balasingam, N. Rajamohan, N. Vamathavan, S. Ananthanayagam, K. Sivapalan, S. Pushparajah.

Seated : (L. to R.) Mr. T. Puvananathan (Coach), N. Vamasivam, S. Sukumar (Captain), Mr. A. W. Rajasekaram (Principal), D. Thevakanthan, Mr. V. R. Amarasingam (Secretary of Games).

Societies

STUDENT CHRISTIAN MOVEMENT

It is with great pleasure and contentment that I record the completion of another fruitful year. In the midst of varied activities we have tried our best to maintain the spirit of the S. C. M.

As usual we meet every Sunday after the fellowship breakfast. Most of our members take turn and refresh us on various subjects pertaining to christianity. Occasionally we invite speakers. This term we had the privilege of listening to two Evangelists. Their addresses were a great inspiration to us. The members most of whom are boarders meet daily after dinner for a short prayer.

In connection with raising funds we organised an S. C. M. canteen during important cricket matches held in our school which enabled us really to swell up our funds. Our members attended camps both at Casuarina beach and at our college.

During our college Funfair the S.C.M. took a prominent part and attracted much crowd with its 'request stall'. I will be failing in my duty if I don't thank our vice-patron Mr. A. J. Thurairatnam for the ready help and guidance that he gave us.

Finally let me thank all the members of the S.C.M. who willingly extended their co-operation to help me carry out my duties. Above all we thank God for having brought us safely through another year.

Secretary.

FREEDOM FROM HUNGER CLUB

It is my humble duty to submit the report of this club for the year 1966. Great enthusiasm prevailed both among the staff as well as the students. An interesting feature for this year is the increase in the number of members, which came up to forty excluding the old members. Members of the staff also extended their support and we are fortunate to have Mr. J. J. Pathinathan, who is a holder of the Dip-

loma in Agriculture as adviser. Regular meetings were held and discussions on various matters connected with agriculture took place.

A plot of land in the college compound was cleared for the sake of establishing a garden. It was really a fruitful effort and we were able to get various types of vegetables. We ought to thank the members of this club who were in the hostel, as they were fully responsible for the benefits reaped out of this garden. More seeds were distributed to increase the growth of vegetables. Vegetables were sold to meet the expenses incurred by this club. Agricultural lectures were held from time to time by officers from the agricultural department.

Future plans also remain to be mentioned. We have an idea of setting up a poultry farm within the college compound. It was thought wise on our part to set up an advisory committee. The members of this club thought of going to Kilinochchi to harvest paddy, but it could not be carried out, as there were no suitable days in the second term. However this will be fulfilled in the coming year.

It is my pleasant duty to thank our Vice-Patron, Mr. K. Paramothayan for the help and guidance that he had given us. I also take this opportunity to thank Mr. T. Gunaseelan for his contribution towards this club. Finally let me express my sincere thanks to Mr. J. J. Pathinathan for the interest and enthusiasm with which he has guided us, and all members of this club—specially the members of this club who were in the hostel—for their whole-hearted co-operation which had made this year a successful one.

Secretary.

INTERACT CLUB

(Sponsored by the Jaffna Rotary Club)

It is with great pleasure and satisfaction that I present the report of yet another eventful and successful year. The period under review is one with intense and varied

activities. Due to circumstances beyond our control we celebrated the second anniversary on the 16th of March though our anniversary falls on the 18th of March. In connection with this a well attended social was held and Mr. J. T. Chelliah, our then Acting Principal was the Chief Guest of Honour. The members of the Interact Advisory Committee of the Rotary Club of Jaffna were also present.

At the beginning of the 2nd term there was a change in the Office Bearers as our President and former Secretary left school by the end of 1st term. Our former Vice-President, W. A. Wijayakumar took over the Presidency according to the constitution and C. Ambikaipalan was elected as the Secretary.

During April the Royal College Interact Club in Ceylon invited us to Colombo for a joint meeting and many of our members, past and present, attended the meeting. During the Fun Fair which was held during the 1st three days of June we were responsible for running a Section known as the Games of Skill which included many interesting games such as Shooting, Hitapin, Frog Race, Darts Etc. We made a record profit of Rs. 676-25 and the entire collection was handed over to the College Welfare Association.

During the 3rd term as a part of our school service project we started a campaign known as 'keep the college clean'. The Jaffna Rotarians helped us in this project by donating dust bins. For the second year in succession we continued publication of our monthly Newsletter. For fund raising purposes we screened films together with musical items. During the Interact Week we screened a film without making any collections and with the money collected from the fund raising project we have put up a shelter at the Bus Stop near our college. We had regular meetings and maintained active correspondence with other Interact Clubs throughout the world. There are 29 members in our Club. 14 members of our Club are also members of the College Prefect Body. Our members donated blood whole-heartedly whenever there was an urgent need for blood.

We are fortunate to have Mr. C. E. Anandarajan as our Staff Adviser for the third year in succession. I take this opportunity to thank Mr. C. E. Anandarajan for the keen interest and enthusiasm with which he has guided us. This report will not be complete unless I thank the Jaffna Rotarians, past President, K. Puvanachandran and former Secretary, W. N. Linganandan for their valuable help rendered in many of our projects. In conclusion I wish to thank the Principal, Vice-Principal, and my fellow Interactors for their whole-hearted co-operation.

S. J. C. AMATEUR ASTRONOMICAL SOCIETY

After a short spell of inactivity the above association is again alive and kicking, thanks to the interest and enthusiasm evinced by some of the senior students.

Meetings were held during the period under review and Mr. J. F. Sigmaringam, the Vice-Patron of the association gave interesting talks on various aspects of Astronomy at these meetings. We hope to have regular meetings next year.

Observation has gone hand in hand with theory and many of our members have acquired considerable proficiency in the identification of stars and planets. We have solved the problem of the non-availability of star maps by duplicating certain pages from a standard star-atlas.

Realising the importance of a telescope for the study of Astronomy, we appealed to various organisations for assistance. But so far no assistance has been forthcoming. In this direction we intend collecting funds for the installation of a telescope if there is no favourable response from any source.

In conclusion I wish to thank the members for their co-operation and to exhort others to join the association and learn the meaning of the beautiful panorama of the night sky.

Secretary.

BOARDERS' UNION

It is with great pleasure and pride we submit the report of the Boarders' Union for the year 1966. The period under review has been one of activity. Regular meetings were held on Saturdays. These meetings were of great interest. Many students left us. To all of them the Union wishes a bright future. Most of our members were engaged in various spheres of extramural activities.

The 9th Annual Boarders' Day was a day of great joy and was gaily celebrated. The Union is very thankful to the Principal, Vice-Principal and all the hostel masters for the help rendered. We would be failing in our duty if we do not express our sincere thanks to our Chief Guests Mr. & Mrs. J. F. Sigmaringam, for kindly accepting our invitation. We extend our sincere thanks and gratitude to all those officials at the Boarders' Day, specially to our former Secretary and President for their help in making the Boarders' Day a great success.

We could never forget the service of Mr. K. Karunamoorthy as our Hostel Master and we wish him all the best in his career at St. Thomas' College. We are happy to record that Mr. I. S. Thuraiatnam has come back after his study leave and our heartiest congratulations to him for obtaining his degree. We welcome most cordially Mr. A. Tharmasirirajah as our new Hostel master. Mr. T. Puvananathan was away from us for a short period on study leave and has come back to us. Mr. S. Vyravipillai was with us for a short period and left us for his studies. Our congratulations to him on getting admission to the Engineering College at Kattubedde. We conclude with our sincere thanks and gratitude to all the members and Hostel masters for their enthusiasm and co-operation.

Secretary.

SIXTH FORM UNION

The Union has had another successful year. The meetings were held regularly.

The members showed a great interest and they made the best use of these meetings.

We offer our sincere thanks to the H.S.C. Unions of other colleges which invited us to their annual dinners and also to our Vice-Patron Mr. K. Paramothayan for the great help given to us.

Secretary.

THE TEACHERS' GUILD

It is with great pleasure that I present the report of another eventful and successful year.

We had the pleasure and privilege of listening to Mr. A. S. Gnanasambanthan, Professor Emeritus of the Madras University. He spoke on "Science and Literature." His speech was of great educational value and highly inspiring.

The following members left us in the course of the year. Mr. R. A. Samuel went to the U.K. to follow a course in Chemical Engineering. Mr. S. Anantha was selected as a Demonstrator, University of Ceylon (Colombo) and went from there to the U.K. to prosecute his studies there. Mr. K. Yathukulasinghe left us to take up the appointment of Physical Training Instructor, Govt. Training College, Nallur. Mr. K. Karunamoorthy left us to join the staff of St. Thomas' College, Mount Lavinia. We wish them all every happiness and success in their new spheres of activity.

Mr. T. K. Rajamarthandan retired after serving at St. John's for seven years. He was an inspiring teacher of Chemistry and also a friend and guide both to his students and to his colleagues. We wish him a serene retired life.

We welcomed to the Guild Messrs. E. Sivanathan B.A. (Ceylon), C. Rajeswaran G.C.E. Adv. Level (Lond.), C. Yathukulasinghe (Diploma in P. T.), J. Pathinathan (Diploma in Agriculture) and K. Karunamoorthy B.Sc. (Ceylon).

We offer our heartiest congratulations to the following on their recent marriage: Messrs. T. Thavarasalingam, J. N. Ponniah and N. Thiagarajah.

It is with profound sorrow that we record the death of Mr. V. C. Canagaretnam, a former teacher of our school. He was

a stern disciplinarian and one who spoke out his views fearlessly and without reserve. Till the last he remained loyal to St. John's and identified himself very closely with her. May his soul rest in peace.

We had as usual our Soccer encounter with our Prefects' Body and the Round

Table of Jaffna College. Both encounters were very enjoyable.

I wish to thank all the members of the Guild for their unstinted co-operation extended to the Committee in all matters.

Secretary.

It is better to light one candle
than to curse the darkness.

Houses

HANDY HOUSE

House Masters: N. E. Jeyasingham, Esq.
Y. Edwin, Esq.

House Captain: S. Rajanathan.

It is with great pleasure and satisfaction that I present the report for the year under review. Before I proceed with my report let me congratulate Thompson House for having won the athletic championship.

Though we were not lucky this time, we have the proud distinction of having produced three champions—T. Vipulanantha, M. Mangalarajah and A. Raveendran who emerged as Senior, Inter and under—14 champions respectively. Our contribution to athletics doesn't end with this. A very good number of our athletes represented the college in the Group II meet and the Public Schools Meet. T. Vipulanantha and M. R. Vijayakumar are members of the College Relay team which won places in both the meets. Special mention must be made of T. Vipulanantha who won the first place in the Long Jump event in the Public Schools meet. He also won the Public Schools colours. We offer them our congratulations.

Handy is well represented in other spheres too. T. Vipulanantha and S. S. Jeyanayagam are members of the College Cricket team. Both of them secured places in the Jaffna Schools Cricket team. T. Vipulanantha was also selected to represent the National Schools Cricket team. N. Vamathevan, J. Navaratnarajah, J. Jeyanayagam, T. Kiritharan, H. Hoole and R. Raveendrakumar helped to form the College 2nd Eleven Cricket team.

S. Rajanathan, T. Vinayagamoorthy, S. Kugavaratharajah and M. Vivekananthan are members of the First Eleven Soccer Team. Vamathevan, Vamasivam, Anthonipillai and J. Navaratnarajah represented the Second Eleven soccer team. Our congratulations to S. Rajanathan who was appointed as soccer captain. T. Vinayagamoorthy represented the College Basket-Ball team. He was also selected to represent

the Jaffna Schools Basket-ball team. C.C. Anandajeya became the runner-up in the Inter School Bandminton tournament. Our congratulations to him on being appointed as Badminton captain. T. Vipulanantha, S. Navaratanam, P. Sivakumar and Selvarajah represented the College Hockey team. T. Vipulanantha was selected as the All-round Sportsman of the Year.

Our academic achievements too have been of a high standard. The following have gained admission to the university: A. D. T. Newton and V. Balachandran (Physical Science) S. Thanapalan (Arts). We wish them all success. R. Mahilraj, S. Rajanathan and T. Vipulanantha are members of the Prefect Body.

Mr. M. Ganeshasundram left us to join the Co-operative Bank, Mannar. Mr. K. Yathukulasingam left us to join the Nallur Training College. We wish them both success.

We welcome to the House Mr. E. Sivananthan and Mr. K. Tharmasirajah.

Before I conclude I thank the House masters for the help and encouragement extended to us at all times. I thank all the members of the House for the enthusiasm and co-operation shown by them in all the activities of the House. I wish all the Handyites every success and I hope they will keep their flag flying high.

Captain

JOHNSTONE HOUSE

House Masters: J. F. Sigmaringam, Esq.
T. Gunaseelan, Esq.

House Captain: B. T. Jeyanandarajah.

It is with great pleasure and satisfaction that I present the report for the year under review. Before I proceed I wish to express my heartiest congratulations to Thompson House for having won the Athletic Championship.

In Athletics though we were not crowned with success, we were by no means vanquished. Our performance at the annual

meet was far from discouraging. Special mention must be made of the Senior Relay team which consisted of S. Tharmarajah, B. T. Jeyanandarajah, S. Paramanathan and S. Sivanesan. It not only gained the 1st place in the 4×100 m. and 4×400 m. relays but also created new records. Three of our members, S. Tharmarajah B. T. Jeyanandarajah and K. Sivapalan are in the College Athletic team.

Johnstone is well represented in other spheres too. The 1st eleven Football team had 6 of our members, S. Sivakumar W. Balendra, K. Sivapalan, K. Jeyanathan, K. Thayanandarajah, and S. D. Kulanathan. S. Sivakumar and M. R. Nithiaseelan represented our College 1st Eleven Cricket and Basket ball teams respectively. K. Jeyanathan and K. Thayanandarajah represented the College Hockey team.

Our Congratulations to S. Sugumar on his appointment as Captain of the 2nd Eleven Soccer team, and to W. N. Guhananthan who won the Triple Crown in the Table-Tennis tournament conducted by the Jaffna Y.M.C.A. recently. Our congratulations are also due to N. Manoharan and N. Thatparanathan for winning the Chess Championship in the Senior and Junior Groups respectively.

In the academic field the Johnstonites maintained their usual standard. Our former Captain and Senior Prefect of the college, R. B. S. Arasaratnam and W. N. Lingananthan gained admission to the Faculty of Medicine. S. Kumarakuruparan, J. N. Thevathasan and P. Naganathan entered the Engineering Faculty while E. Sritharan, R. Sri Ravindrarajah, E. J. Vimalanathan were selected to do Physical Science. S. Vyravipillai was selected to follow an Engineering course at Kattubedde and B. Sivakadachcham was selected for Agriculture. Our congratulations to all of them.

Before I conclude I thank the House Masters Messrs. J. F. Sigmaringam and T. Gunaseelan for the help and encouragement extended to us at all times. I thank all the members of the House for the enthusiasm and co-operation shown by them in all the activities of the House.

I wish all the Johnstonites every success and I hope they will keep their flag flying high.

Captain

PARGITER HOUSE

House Masters: K. Paramothayan, Esq.
S. Thamotharam, Esq.

House Captain: M. T. Wijayakumar.

It is with great pleasure and satisfaction that I present the report for the year under review. Firstly I would like to offer my heartiest congratulations to Thompson House on their splendid achievement in becoming the Athletic champions in the Inter House Athletic meet. We are proud that we were second and won the much coveted Relay Cup. M. Selvarajah was in the College Athletic team.

Star players for our College Cricket team belong to Pargiter. They are J. Vyravipillai S. M. Moothathamby, J. Alphonsus and D. J. Gnanakone. Sriskantharajah, Alphonsus and Vijayakumar represented the College Hockey team, while S. Balasubramaniam was selected to represent the Jaffna Hockey team.

Our Basket ball team, champions of the North, was dominated by Pargiterians spear headed by skipper S. M. Moothathamby and assisted by J. Alphonsus and D. J. Gnanakone. D. J. Gnanakone and J. Alphonsus were selected for the Jaffna Schools team, the latter being appointed as the Vice-Captain.

I have indeed great pleasure in recording the success of the Pargiterians, in winning the Gold Medals in English and Tamil oratory. Pargiterians claim the rarer distinction of winning both the Gold medals for the second year in succession. S. M. Moothathamby won the Gold medal for English while M. M. Muthiah clinched the medal for Tamil Oratory.

In the academic sphere too Pargiterians as usual have played their part. Five members gained admission to the various Faculties—N. Gnanalingam (Medical) S. R. Mather (Dental) S. Karalapillai (Physical Science) T. Pathmanathan and A. Kumaraswamy (Arts).

Our Former Senior Prefect N. Gnana-lingam was awarded the General Excellence Prize. The Sixth Form English Essay prize was won by A. P. Niles while the 5th Form Essay Prizes for English and Tamil were won by J. Alphonsus and M. Kiritharan respectively.

The College Prefect Body consists mainly of Pargiterians. The Senior Prefect P. Kanagadurai, S. Balasubramaniam, J. Vyravipillai, M. T. Wijayakumar, S. M. Moothathamby M. M. Muthiah and A. Kumarasarmy. Mr. K. Karunamoorthy left us this year. We are grateful to him for all the assistance he gave us. We wish him all the best. Our heartiest congratulations to Messrs. T. Thavarasalingam and J. N. Ponniah on their recent marriages. We wish them all happiness.

Finally we wish to express our gratitude to our House Masters, Messrs. K. Paramothayan and S. Thamotharam, and to all the members of the staff who belong to our House for their enthusiasm and encouragement in all our ventures. Mr. K. Paramothayan has to be congratulated on his success in the Diploma in Education Examination of the University of London. I am indebted to all Pargiterians for the whole-hearted co-operation extended to me at all times.

I wish the Pargiterians every success in the years to come.

Captain

PETO HOUSE

House Masters : C. J. Eliathamby, Esq.
V. R. Amarasingam, Esq.

House Captain : K. S. Sothilingam.

I have pleasure in submitting the annual report of the activities of Peto House for the current year. The year under review has been a very eventful one, and we Petoites take pride in having our flag flying, both in the academic and the sports field.

In the academic field the Petoites maintained the usual high standard. Our congratulations to all who distinguished themselves in studies. Special mention

must be made of A. R. M. Zahir who gained admission to the Faculty of Medicine, and D. K. Karalapillai, M. Jebarajah and M. Vijayaratnam who were selected to follow the engineering course at the School of Technology, Katubedde.

Our performance at the annual interhouse athletic meet, though not spectacular, was far from discouraging. We have the proud distinction of having the best senior High Jumper in the North namely A. D. S. Rajaratnam and a few other juniors who can be classed among the best in the north. Special mention must be made of M. W. David and W. D. George who were the backbone of the College Athletic team in the Junior group.

Our congratulations to K. S. Sothilingam who was appointed Athletic Captain of the College. A large number of our boys represented the college team at the Group II, A.A.A. & Public Schools meets. Here again A. D. S. Rajaratnam needs special mention in going to the extent of proving himself to be the 3rd best school-boy high jumper in Ceylon.

We have V. Mathavan in the College Basket Ball team, B. Rajadurai in the First XI cricket team, A. Srirangan, V. Shyamasundram and P. Ganeshalingam in the First XI Football team and N. Rajamohan in the Second XI Football team. Our congratulations to V. Mathavan on winning Basket ball colours.

W. A. Vijayakumar, C. Sathasivam, C. Ambikaipalan, K. Ramasamy, T. Kanagasabai, C. Y. T. Muthaiah and K. S. Sothilingam are members of the Prefect Body.

C. Ambikaipalan is First XI Hockey Captain. He represented the all Jaffna team.

I would be failing in my duty if I do not express my gratitude to our House masters Messrs. C. J. Eliathamby and V. R. Amarasingham for their devoted and helpful guidance.

In conclusion I wish to thank all fellow Petoites for their co-operation. They expressed loyalty in action, courage in defeat and moderation in victory.

I wish them every success in the years to come.

Captain

THOMPSON HOUSE

House Masters: S. Panchalingam, Esq.
H. W. Canagarajah, Esq.
House Captain: C. Sooriakumar.

The Thompsonites have great pleasure in presenting the report of the year under review. They have reason to be happy because they won the Inter-House Athletic Championship after an absence of four years. This year too as in other years the Thompsonites fared well in games and studies.

Five members of the College Cricket Eleven are Thompsonites including the Cricket Captain M. Theivendra. Of these C. Sooriakumar was selected to play for the under 20 Jaffna Team, the National Schools Team and the Ceylon Schools Team. M. Surendra captained the Under 18 Jaffna Team and was selected to play in the National Schools Team.

In Soccer, C. Sooriakumar and K. S. Mahalingam played for the First Eleven while Thevakanthan, Sivapalan and Jeyaratnam played for the Second Eleven. Jeyapragash, the Intermediate Champion and the bracketed Junior Champions Alagaratnam and Jeyendra contributed towards the Thompsonites winning the Athletic Championship. Six of our boys represented the College at the Northern Group Meet and three of these Sooriakumar, Surendra and Jeyapragash represented the school at the Public Schools Meet. The Basketball team too had a Thompsonite in T. Ganesha.

Two Thompsonites have been successful at the University Entrance—Kumarakulasingam (Physical Science) and Balaganeshan (Engineering). M. Theivendra and T. Ganesha are College Prefects.

The Thompsonites congratulate all other Houses on the successes they have gained in different fields, thank the House Masters for their help and guidance and wish one and all a very happy Christmas and a very bright 1967.

Captain

Games & Athletics 1966

CRICKET

Vs. Nalanda College, Colombo:—

Our first match of the season started on a bright note when we for the first time registered a victory over Nalanda College. Batting first the visitors scored 151 runs, Deivendra's spin accounting for 6 victims. Things were gloomy for us when we lost 8 wickets for an unbelievably low 65 runs. But a spirited knock by the last pair S. M. Mootatamby and D. J. Gnanakone took the score to 120. Nalandians in the second innings were not altogether happy against the spin of Deivendra. They were shot out for 90. Deivendra had taken 3 for 57. He had already started on his amazing feats with the ball which was to take him to the front line of spin bowlers that the North has produced. Given the task of scoring 122 runs in 185 minutes, our early batsmen failed to grasp the advantage. But when Surendra started hitting out there was no stopping him and we won the match by 3 wickets with 13 minutes to spare.

Vs. Hartley College, Point Pedro:—

Hartley batting first collected a low 46. S. Sugumar, a new recruit beat the better known names in our team by returning the best figures of 6 for 13. Our batting machine was in full cry against a Hartley bowling which was lacking in variety. Sooriyakumar's 113 in our overall score of 258 was incidentally the highest score against Hartley. It beats M. Z. Deen's 1949 record of 107. Hartley was a shade better in the second innings when they scored 94. Deivendra ran through the side and collected 6 for 30 runs. We were rewarded with an innings victory.

Vs. St. Patrick's:—

An innings victory was again our reward when against St. Patrick's our bowling talent came to the fore. This time it was Vyravipillai who struck a deadly length and collected 5 wickets for 14 runs. St. Patrick's first innings score was 51. Deivendra and Gnanakone with scores of 37 and 35 were our chief scorers in the score of 187. St. Patrick's who could not find an effective

answer to Vyravipillai's spin were in the second innings, confronted with the penetrative spin of Deivendra who took 5 for 32. A second innings victory was registered.

Vs. Skandavarodaya College, Chunnakam:—

A valuable 122 runs opening partnership between Sooriyakumar and Jeyanayagam saw St. John's score a mammoth 276. Deivendra once again struck form and collected 5 wickets. Only two Skanda batsmen reached double figures in their score of 64. Forced to follow on only one batsman stood up against the bowling of Sooriyakumar, Deivendra and Surendra. He was the burly skipper Nimalananda whose hectic hitting brought him 46 runs. His knock though eye pleasing to watch could not salvage his side from the sinking morale which had already crept in. When the last batsman was out the score was only 73. We became victorious by an innings and 139 runs.

Vs. Jaffna College:—

In a low scoring match dominated by bowling feats from both sides St. John's did creditably to inflict a crushing victory against Jaffna College. The pace-spin combination of Sooriyakumar and Deivendra was devastating and Jaffna College had to be satisfied with a modest score of 50 runs. Deivendra and Sooriyakumar had collected 7 wickets and 3 wickets respectively. Shocks were aplenty when Johnian wickets fell at regular intervals. Thanks to the 'evergreen' Sooriyakumar and the unpredictable Vyravipillai our scoreboard read a respectable 139. Jaffna College going in to bat a second time failed to ram home the advantage and fell victims once again to Deivendra and Sooriyakumar, both bowling at long spells. Thus when their innings folded up at 66, St. John's had an almost unexpected innings victory. Though our batsmen failed us, our bowlers who have been the warp and woof of our successes throughout the season never relaxed. Special mention must be made of the bowling of our opening bowler C. Sooriyakumar who bowled unchanged 23 overs conceding only 18 runs and capturing 4 wickets. There were 16

maidens in this second innings effort of his. The consistency in bowling and the ability to bowl for long spells as Sooriyakumar reproduces will be the dream of any bowler.

Vs. St. Sylvester's College, Kandy:—

[The report appears elsewhere in the magazine].

Vs. Jaffna Central College:—

The Big Match of the North was played on the Jaffna Central Maidan in front of a capacity crowd. Both teams were evenly matched and with cricketers with notable feats with the bat and ball in both the ranks, the match turned out to be anybody's game. The element of sensationalism was not lacking when Central's first two wickets fell for no score. Thereafter Central undaunted by early setbacks scored 185 with Abraham contributing a stylish 64. Surendra returned the best figures of 4 for 46. We fared better by scoring 220, S. Sivakumar contributing a mercurial 71. Central declared at 137 for 7 leaving us perhaps an impossible feat of scoring 103 runs in only 35 minutes. The prospect of a draw which was ruled out on the first day had now become a certainty. We scored only 31 and lost 3 wickets in the process. The 68th Battle of the North thus ended in a draw.

Vs. Royal College, Colombo:—

The Royal match turned out to be an anti-climax to an otherwise glorious season for cricket in St. John's. Batting first Royal scored 206 in more than a run a minute. Skandakumar, later to represent the Ceylon School's side scored a quick 52. Though Deivendra disappointed with the ball, Sooriyakumar, Vyravipillai, Gnanakone and Surendra carried on the brunt of the attack well. St. John's put up a disastrous performance by scoring only 65 runs. The whole side was out in less than two hours. Wadugodapitiya and Sirisena did the most damage. Forced to follow on our batsmen failed against skipper Thalayasingam's bowling. With the exception of Surendra who scored a fighting 56, others did not offer even a semblance of resistance. Our score was only 131 and Royal had won a most convincing victory against us.

Five of our boys found places in the under 20 All Jaffna Team. M. Surendra

was appointed skipper to lead the All Jaffna under 18 team. C. Sooriyakumar was the only member of our college to find a place in the Ceylon Schools' cricket team.

The Team:

M. Deivendra (Capt.)
C. Sooriyakumar
S. M. Mootatamby
J. Vyravipillai
T. Vipulananda
S. Sivakumar
M. Surendra
S. Jeyanayagam
D. J. Gnanakone
J. Alphonsus
S. Sugumar
A. Rajadurai
A. Devadason

Mr. Mahalingam, with his wide experience in the game, gave of his best in coaching the team.

II ELEVEN

Only two matches were played and our performance was quite satisfactory. Many of our young players exhibit innate qualities of the game and this should enable them to do well in the coming years.

Vs. Skandavarodaya—Drawn

St. John's—120 (T. Kiritharan 43, Jeyaratnam 19, Pushpanathan 5 for 35) and 68 for 5 (D. Kulanathan 52 (not out), Thuraisingham (3 for 26)

Skandavarodaya 155 (Thivianathan 37, Raveendran 25, Navaratnarajah 5 for 24) and 142 for 9 dec. Raveendran 27, Thuraisingam 25, Thivianathan 15).

Vs. Hartley—Drawn

St. John's—150 (D. Kulanathan 52, Jegatheesan 21 (not out), Jeyanayagam 20, Sathanathan 3 for 26, Manuelpillai 3 for 29).

Hartley—93 (Vasanthan 24, Sornalingam 23, Navaratnarajah 4 for 32, Vamadevan 3 for 13, Sooriyakumar 2 for 13)

and 137 for 9 (Sornalingam 55 (not out), Valliparanathan 23, Vamadevan 3 for 36, Nithiaseelan 2 for 18, Sooriyakumar 2 for 20),

Under 14

100 m—3rd—M. Jeyendra
Relay (4 × 100)—1st—St. John's
College—55.4 secs.

Dual Meet :

The cream of school boy athletes participated at this meet. The performance of our athletes, as anticipated, was of a high standard. Our seniors registered 8 firsts. It might be of added interest to note that the time returned in the 100 m. event by M. Surendra and the timings of both relay teams (4 × 100 m and 4 × 400) were better than the existing Group II records.

Seniors

100 m—1st—M. Surendra—11.6 secs.
200 m—1st—T. Vipulananda—
24.6 secs.
800 m—2nd—M. Sivanesan
110 m Hurdles—1st—M. Surendra
—17.1 secs.
—2nd—C. Sooriyakumar
Long Jump—1st—T. Vipulananda
—20' 2"
Triple Jump—2nd—T. Vipulananda
—3rd—C. Sooriyakumar
High Jump—1st—A. D. S. Rajaratnam—5' 8"
—3rd—A. C. Mahimairajah
Pole Vault—1st—C. Sooriyakumar
—10' 2"
Relay (4 × 110)—1st—St. John's
—46.0 secs.
Relay (4 × 400)—1st—St. John's
3 mts. 42.0 secs.

Public Schools' Meet :

We set out with great expectations. However we did not fare as well as we hoped. 1 First, and 2 Thirds nevertheless is a creditable achievement. T. Vipulananda went well over 21 feet in the Long Jump event. This enabled him to win the Public Schools' Colours. Our short relay team once again achieved a place which no other school in the North has so far performed. 45.8 secs. is a very creditable performance. The total of 29 pts. obtained by us is only $\frac{1}{2}$ less than that of the school which won the Outstations Tarbet Challenge Cup.

Results :

Long Jump—T. Vipulananda—1st
—21' 6"
High Jump—A. D. S. Rajaratnam—3rd
4 × 100 m Relay—St. John's—3rd
4 × 400 m Relay—St. John's—4th
100 m Hurdles—M. Surendra—5th
Triple Jump—C. Sooriyakumar—6th

The good performance of our athletes was largely due to the wonderful coaching by Mr. Mahalingam. A thorough job was done by him.

FOOTBALL

Selecting a football team during the 3rd term has now become a real problem. A few sportsmen, especially those who take part in sports activities throughout the year have a general feeling that the entire 3rd term should be devoted only to studies. Such students can be persuaded up to a point, but beyond this the task becomes difficult. Some of our footballers are also athletes and the Public Schools' Athletic Meet seriously interferes with football.

In spite of many odds we completed a successful season. Of the 8 inter-collegiate matches played we won 6 and drew 1. We just could not form a permanent team till about the latter part of the season. 9 players being replaced during the course of the season for a forward line of 5 is an indication of how difficult the task of the coach would have been.

The defence as compared to the forwards was more formidable. Rajanathan, the skipper, was a sound left back. He was the only coloursman who played throughout the season. He, along with Sivapalan, intercepted quite a few moves which might otherwise have been certain goals. The half line formed a formidable trio. Kulathan, the pivot, has everything in the making of a great football player. What he lacks now is only experience and stamina. Kugavaratharajah is full of life on the field, bubbling with youthful exuberance. The third half was either Wijeyakumar or Ganesalingam. Wijeyakumar is a versatile player and he proved equally good even as a forward. There were several changes in the forward line. Vinayagamoorthy was the

only forward who played throughout the season. He is the centre of the attack line and has been very consistent, scoring most of the goals. There were constant changes in the inside forwards. Early in the season Jeganathan and Thayanandarajah were tried out. After the Public Schools' Athletic Meet, Sooriyakumar and Wijeyakumar filled their places. The forwards now seemed to move faster. Vipulananda displaced Wijeyakumar, the latter moving back to half position. Other than the skipper, Vipulananda was the only other coloursman. His ball control, speed and finish were of a very high standard. Mahalingam, the outside right, has done tolerably well throughout the season. Surendra, the extreme left was a late find. He has speed, but should go some way more to be an outstanding player. Ganesalingam, SriRangan and Shyamasundaram have occasionally played in this position. Mahimairajah, the custodian, improved on his last year's performance. A number of certain goals were beautifully saved by this young lad.

The Team

S. Rajanathan (Capt.)
T. Vipulananda
A. Mahimairajah
C. Sooriyakumar
A. SriRangan
T. Vinayagamoorthy
S. Kugaavratharajah
K. Sivapalan
S. Mahalingam
M. Wijeyakumar
T. Kulanathan
P. Ganesalingam
M. Surendra
V. Shyamasundaram
K. Jeganathan
M. Vivekanandan
B. Wilson
K. Thayanandarajah

Results

vs. Union College—Won—2—1
vs. St. Henry's College—Won—2—1
vs. St. Patrick's College—Lost—1—5
vs. Skandavarodaya College—Won—3—0
vs. Mahajana College—Won—4—1
vs. Jaffna Central College—Won—3—0
J—10

vs. Hartley College—Won—4—3

vs. Jaffna College—Drawn—2—2

The task of a 1st eleven coach has been a difficult one and it was more so this year. Early in the season only a few boys were available. As the season progressed the difficulty was more in eliminating players. As many as 18 players played for at least one match this season. In spite of great odds, Mr. Tharmasirirajah, the coach, has done great service. He set about his task in such a methodical manner that at the end of the season we could have been classed as one of the best teams in the North.

II Eleven

We have very often produced good 2nd eleven teams. This year was no exception. The players are highly talented and there is no doubt of a good college first eleven team in the near future. We remain an unbeaten side winning most of the matches convincingly. These youngsters excelled in every aspect of the game and we have every reason to be proud of this team.

Results

vs. Union College—Won—3—2
vs. St. Henry's College—Won—10—0
vs. St. Patrick's College—Drawn—2—2
vs. Skandavarodaya College—Won—5—2
vs. Mahajana College—Won—2—0
vs. Hartley College—Won—5—2
vs. Jaffna College—Won—5—2

The man behind the success of the team was Mr. T. Puvananathan. His keenness, interest and high sense of duty has brought the college great dividends.

The Team

S. Sugumar (Capt.)
D. Thevakanthan
S. Balasingam
M. Jeyaratnam
M. R. Nithiasaelan
S. Anthonipillai
N. Rajamohan
N. Vamasivam
N. Vamathevan
K. Sivapalan
A. Anandakumar

J. Navaratnarajah
S. Pushparajan

BASKET BALL

Senior Team

The team was well balanced and we did extremely well. We emerged champions in the Northern Province Schools' Basket Ball Tournament annexing the Subramaniam Canagasabai Challenge Shield. Alphonsus, Vinayagammoorthy and Gnanakone were selected to represent the Jaffna Schools' Basket Ball Team. Alphonsus was appointed vice-captain.

Mootatamby, the skipper, was a solid defence. Together with Gnanakone and Ganesha, the defence was difficult to penetrate. Vinayagammoorthy, pivot of the centre, with his speed and fairly consistent shooting enabled the other forwards to move freely. Alphonsus, with effortless dribbling, and accurate shooting from any angle, was the main scorer of the side. Mathavan played well. His fake moves were sometimes a treat to watch.

Results

vs. St. Patrick's—Won
vs. Jaffna College—Won
vs. Kopay X'ian—Lost
vs. Jaffna Central—Won

The Teams

S. M. Mootatamby (Capt.)
T. Vinayagammoorthy
J. Alphonsus
D. J. Gnanakone
D. J. Mathavan
T. Ganesha,
P. Soundranayagam
M. R. Nithiaseelan
S. Jeyapragash

Mr. K. Tharmasirirajah took great pains in coaching the team. He gave of his best.

HOCKEY

Recognition in the same way as for other games is not given to hockey. However we do take part in the Jaffna Schools' Tournament. The game is becoming increasingly popular in the North and perhaps we too shall endeavour to give it equal recognition as the other games in the near future.

Our skipper, C. Ambikaipalan, represented the All Jaffna Schools' Hockey Team. Mr. Tharmasirirajah was in charge of the team.

Results

vs. Kopay X'ian College—Drawn
vs. Canagaratnam M.M.V.—Lost
vs. Jaffna Central College—Won
vs. Mahajana College—Lost

The Team

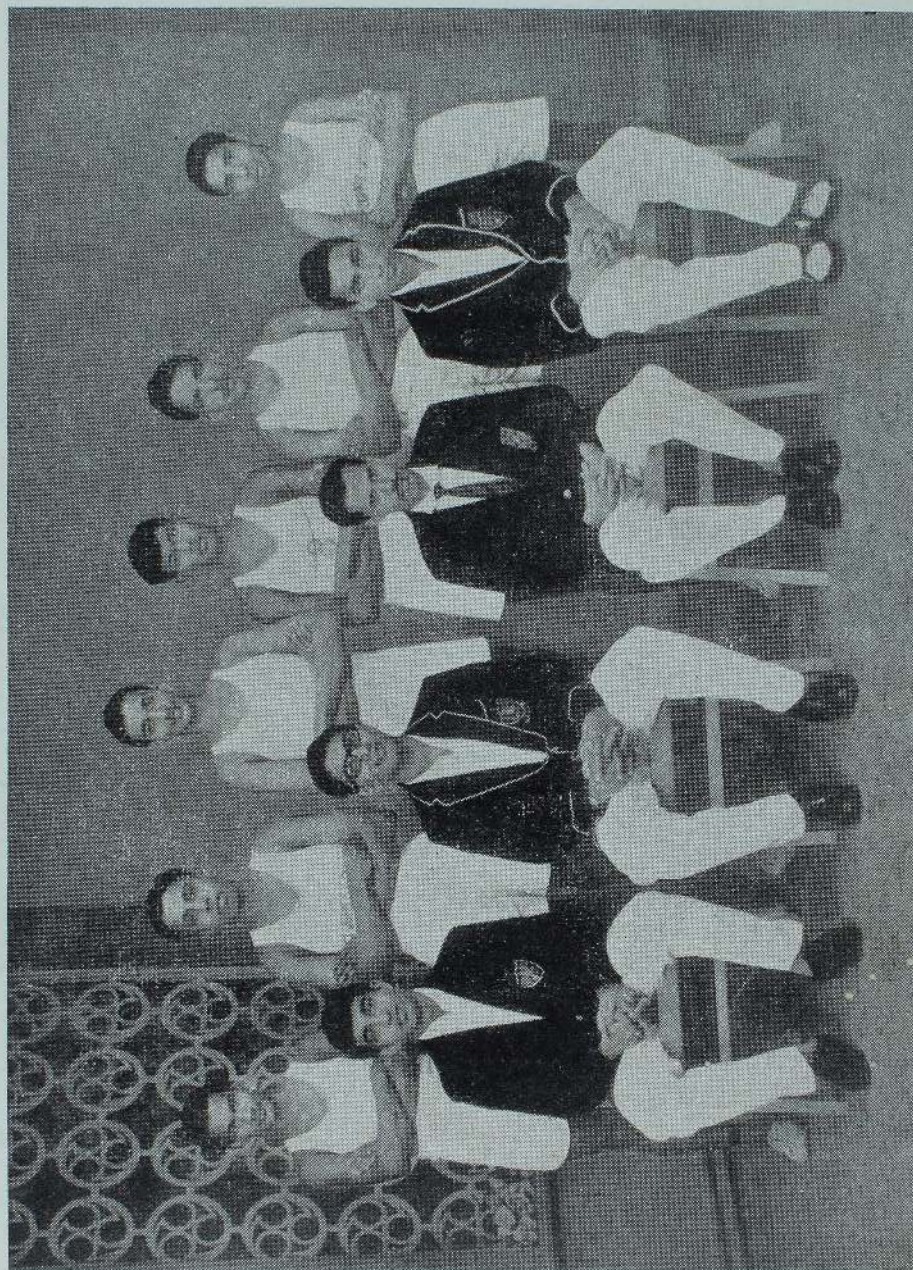
C. Ambikaipalan (Capt.)
S. Jeyendran
T. Vipulananda
K. Sivanesan
K. Jeganathan
P. Sriskandarajah
J. Alphonsus
K. Thayanandarajah
P. Sivakumar
M. Wijeyakumar
C. Sivendran
A. C. Mahimairajah
A. Selvarajah
S. Sugumar

BADMINTON & TABLE TENNIS

We have of late taken to these two games in a big way. Our boys as a team and also individually have done well in the Jaffna District and the Y.M.C.A. Tournaments. In Badminton three teams, the largest number in the Tournament, took part in the Inter-Schools' Tournament. In a true photo finish when the chances of winning the 'plums' depended on the last set of the last game, we were beaten by Skandavarodaya College by 3—2 in the Finals. Four members of the 'A' team went on a tour to the Central Province. There are over 25 regular players. Practices are held at the Y.M.C.A. courts.

In Table Tennis, the performance of young Guhananthan needs special mention. Winner of the Triple Crown in the Jaffna Y.M.C.A. and open championships and in the Jaffna District and Open Championships, he is the best Table Tennis prospect in the Province. Badminton and Table Tennis talent is abundant. We hope to break new ground next year by taking part in the championships held in Colombo.

NORTHERN PROVINCE SCHOOLS BASKET BALL SENIOR CHAMPIONS, 1966.

Standing: (L. to R.) M. R. Nithyascelan, T. Ganesha, D. J. Gnanakone, S. Jeyaprakash,
M. V. Mathevan, P. Soundranayagam.

Seated: (L. to R.) J. Alphonsus, S. M. Mootatamby (Captain)
Mr. K. Tharmasirajah (Coach), T. Vinayagamoorthy.

ATHLETICS TEAM, 1966

Standing: (L. to R.) B. T. Jeyanantharajah, S. Jeyaprakash, S. Sivanesan, M. R. Wijeyakumar.
Seated: (L. to R.) M. Surendra, T. Vipulanantha, A. D. S. Rajaratnam, K. S. Sothilingam (Capt.),
M. Selvarajah, I. Tharmarajah, C. Sooriyakumar.

Reviewing our activities this year, we have every reason to be proud of our achievements. The best Cricket team in the North, the best Athletic team in the North, the best Football teams in the North (2nd eleven being undefeated and 1st eleven losing only one), the best Basket Ball team in the North—these have been our glorious achievements; and so we continue to maintain our high standards on the playing field. The coaches of the various games have done a wonderful job. The Principal and my colleagues have given me their unstinted co-operation. My sincere thanks to all these men who have made my work so easy and so interesting.

Mas. S. Balasubramaniam our young and energetic ground secretary has done yeoman service. He has helped me immensely and I thank him most sincerely for all services rendered.

The foregoing Report is my final instalment as Secretary of Games. And now to the epilogue... It is with deep regret that I vacate the post which I have held

for the last eight and a half years. It was a rare privilege that Fortune Time bestowed on me the responsibility of shouldering this enviable post during one of the most eventful periods of our College in this field. In Cricket the Johnians rose to heights Himalayan and I witnessed the Golden Age of Johnian Athletes. I want to say a special 'Thank you' for all those without whose untiring service and unflagging enthusiasm I cannot lay claim for the authorship of this glorious chapter. The post of Secretary of Games is a voracious consumer of time. It is to do justice to this insatiable greed that I am quitting this post so that a young man with bounding energy and boundless time may court Dame Sports with all the attention she deserves.

V. R. Amarasingham,
Secy. of Games.

Athletics Colours, 1966

M. R. Vijayakumar
B. T. Jeyanantharajah

Football Colours, 1966

T. Vinayagamoorthy

Old Boys' News

General

- Mr. C. E. Anandarajan, President, N.P.T.A. (P).
- „ Mr. S. R. Arasasingam, Fulbright Scholarship for Graduate Studies in Horticulture at the University of California.
- „ K. S. Arudselvam, Sub-Accountant, R.V.D.B.
- „ J. G. Aseervatham, Additional Magistrate, Colombo.
- Dr. R. A. Benjamin, Primary F.R.C.S.
- Mr. E. A. Champion, Lecturer, Milton Margai Trg. College, Sierra Leone.
- „ J. A. R. K. Daniel, Asst. Lecturer, University of Ceylon.
- „ N. Kanavathipillai, Assistant Superintendent of Surveys.
- „ K. Karunamoorthy, Staff, St. Thomas' College, Mt. Lavinia.
- „ V. Kathiravelu, V.C.O., Vavuniya.
- „ T. Kirubaitilakan, Assistant Manager, Ceylon Schools' Hockey Team that went on a tour of India.
- „ A. J. K. Lewis, Colombo Plan Scholar, Agricultural Engineering, U.S.A.
- „ S. Nadesu, Kachcheri, A'pura.
- „ T. Nadarajah, Health Officer, Bank of Ceylon.
- „ M. Nalliah, Scholarship, Cost Accountancy, North India.
- „ A. Nithiananthan, Master & Registrar, Supreme Court, Sierra Leone.
- „ C. Rajalingam, Honorary Secretary, Malaysian Schools' Sports Council and Honorary Badminton Coach for the Ceylon Team.
- „ T. Ratnam, Graduate—Probationer, C.T.B.
- „ V. Selvanayagam, Professor of Tamil, University of Ceylon.
- „ H. Selvarajah, Municipal Commissioner, Jaffna.
- „ V. Shanmugam, Store Keeper, Mullaiavalai.
- „ P. Sitravelayuthan, Vice-Chairman, Urban Council, Trincomalee.
- „ S. Sivathasan, C.A.S., D.R.O.
- Dr. V. Sivananthan, Veterinary Surgeon Municipality, Colombo.
- Mr. C. J. Somasundaram, Head of the Investigation Unit, C.T.B.
- Justice H. W. Thambiah, Member of the Judicial Service Commission.
- Mr. S. Tharmalingam, Captain, Ceylon Cadet Corps.
- „ C. Veerasingam, J.P., Colombo District.
- „ K. Vijendra, Thomas Cup Badminton Player and Captain, Ceylon Badminton Team to the Ganefo Games in Cambodia.
- „ K. Yathukulasinghe, Lecturer in Physical Education, Nallur Training College.

Successes in Examinations

- Dr. K. Arulanantham, M.B., B.S., 2nd Class, Ceylon.
- „ M. Karunakaran, B.D.S. Ceylon.
- „ M. Kathirgamanathan B.D.S. Ceylon
- „ T. M. Mahroof, M.B., B.S. Ceylon.
- Dr. W. V. Panchadcharan, M.M., B.S. Ceylon.
- Mr. K. Paramothayan, Diploma in Education, London.

Dr. Miss R. Sinnadurai, B.D.S. Ceylon.
 Mr. P. Sivaloganathan, Advocates Finals
 Dr. R. Somaskandan M B., B.S., Ceylon.
 Dr. Miss. K. Underwood, M.B., B.S., Ceylon.
 Mr. M. Vamadevan, B. Sc. (Eng), Ceylon.

Marriages

Mr. J. J. Atputharajah	to	Miss Jeyasingam
" Y. Balaratnarajah	to	" S. Somasundaram
" D. Canaganayagam	to	" S. Selvadurai
" R Chinnakone	to	" M. Saravanamuttu
" S. Duraiyappah	to	" Bachus
" S. Ganeshanandan	to	" R. Muthubalasooriyar
" K. Gunaratnam	to	" K. Thambipillai
" R. J. Jerudasan	to	Dr. Miss A. Chinniah
Dr. V. Jeyarajah	to	Dr. Miss B. A. Samuel
Mr. N. Kandiah	to	Miss K. Rajadurai
" S. K. Kasinathan	to	" S. Canaganayagam
" Krishnapillai	to	" Y. Cumarasamy
" R. P. Olagasegaram	to	" N. Tambirajah
" S. Periasamy	to	" S. Pillai
" J. N. Ponniah	to	" K. Krishnar
" M. W. Rajasingam	to	" I. Kulasingam
" P. Sathanandan	to	" Kandasamy
" S. S. Selvendran	to	" K. Sellayah
" S. Sivasubramaniam	to	Dr. Miss D. Aiyaru
" C. Sivanesan	to	Miss. S. Selvadurai
" T. Sundaralingam	to	" G. Arunasalam
" T. Thavarasalingam	to	" K. Nadarajah
" N. Thiagarajah	to	" J. Jeyasundaram

Engagements

Mr. D. G. Chelliah	to	Miss C. Rajaratnam
Dr. M. Karunaharan	to	" S. Sivanandhan

Deaths

Mr. V. C. Canagaretnam
 " C. J. Joseph
 " J. A. Navaratnasingam
 " E. J. Rajaratnam
 " C. Ratnasingham
 " C. T. R. Singham

PRIZE LIST—1965

Form I

Jebakumar, S P S	Gen Prof	Allegakoen, L S	Gen Prof
	Tamil	Arulrajah, T K	"
	Geography	Arunagirinathan, T	"
	Scripture	Dharmaseelan, A	"
Kadrigamar, J	Gen Prof	Indrarajan- K	"
	History	Jeyaratnam, R	"
	Scripture	Karunahararaj, T.	"
Shivasabesan. S	Gen Prof	Keerthisingam, R	"
	English	Nalliah, D D	"
	Civics	Nalliah, T	"
Paraharan, B	Gen Prof	Rajaratnam, W D	"
	Maths	Skandavel, V	"
Shivaji, E	Gen Prof	Sri Murugabalasooriyar, S	"
	Arithmetic	Gunaratnam, C	Art
Vijayaverl, V	Gen Prof		
	Gen Science		
Vijayacumaran, N	Gen Prof		
	Art		
Gunaratnam, S N	Gen Prof		
Hensman, A J	"		
Iswarakanthan, T	"		
Jeyarajah, R	"		
Nanthacumar, S	"		
Ranjit, R	"		
Selvachandran, V	"		
Siddhartan, R	"		
Sivacumar, P	"		
Vigneswaran, K	"		
Shantikumar, P	"		

Form II

Gnanaretnam, M J	Gen Prof
	Mathematics
	Geography
	Social Studies
	Art
Jeyathevan, K	Gen Prof
	Tamil
	Arithmetic
	History
	Gen Science
Somasundaram G B	Gen Prof
	English
Jebanathan, S M	Gen Prof
	Scripture
Mylvaganam, A	Gen Prof
	Civics

Results of N.P.T.A. Examination

Form III

Niles, S C	First Division
	Dist Arith
	Dist English
	Dist Maths
	Dist Geography
	Dist Christianity
	Clay Work
Snell, J C K	First Division
	Dist English
	Dist Geography
	Dist Clay Work
	Christianity
Satya. N M	First Division
	Dist Arithmetic
	Dist English
	Dist Mathematics
	Dist Geography
Balakumar, S	First Division
	Dist Arith
	Dist Mathematics
	Dist Geography
	Clay Work
Dayaladeva, S	First Division
	Dist Arithmetics
	Dist Mathematic
	Dist Geography
Ratnam, A C	First Division
	Dist English
	Dist Geography
	Dist Christianity

Anandarajah, W A	First Division
	Dist Arithmetic
	Dist Mathematics
	Dist Geography
• Hoole, S R H	First Division
	Dist English
	Dist Mathematics
Newton, D T	First Division
	Dist English
	Dist Mathematics
Kanagadeva, N	First Division
	Dist Arithmetic
	Dist Mathematics
Rajaseelan, S	First Division
	Dist English
	Dist Geography
Ranjan, S K	First Division
	Dist Arithmetic
	Dist Mathematics
Sivakadadcham, M	First Division
	Dist Arithmetic
	„ Geography
Sritharan, S	First Division
	Dist Arithmetic
	Dist Mathematics
Gnanakularajan, A	First Division
	Dist Arithmetic
Nirmalananthan, S C	First Division
	Dist Arithmetic
Sri Ramaratnam, S	First Division
	Dist Arithmetic
Thirukumar, S	First Division
	Dist Arithmetic
Sivaharan, S	First Division
	Dist Arithmetic
Vijayakumar, V	First Division
	Dist Arithmetic
Balajothy, T	First Division
Balendran, A	„ „
Chandrasiri, K	„ „
Srikanthakumar, A	„ „
Sri Nanthakumar, S	„ „
Ravikumar, S	Dist Mathematics
	„ Clay Work
Kathirgamanathan, S	Dist Arithmetic
Karunairaj, M	„ „
Thambapillai, R T	„ English
Vyrapillai, B	„ Maths
Anton Jeyabalan	„ „
Sarveswaran, R	„ Arithmetic

Form IV

Nageswaran, A	Gen Prof
	English
Srikantha, T	Gen Prof
	Tamil
Shanmuganathan, S	Gen Prof
	P Maths
	Applied Maths
Balakumar, S	Physics
Srikuhan, S	Chemistry
Chandrakumar, M	Gen Prof
	Biology
Thillainadesan, P	Hinduism
Ranjit, C J	Scripture
Rajagopalan, N	Gen Prof
Sotheswaran, T	„ „
Ravichandran, K S	„ „

G.C.E. (O. L.) August 1965

Balakrishnan, S	Dist Applied Maths
Karunanananthan, P	„ Hinduism
Mahadeva K	„ Hinduism
Mahalingam, V	„ P Maths
Mathavan, V	„ Hinduism
Nagendran C	„ Physics
Olagasegaram, W M	„ Eng Lang
Rajayogam, G	„ „
Ravindra, M	„ Hinduism
Selvarajah, A	„ Tamil Lang
Sithamparanathan, T	„ Hinduism
Tharmarajah, W	„ P Maths
Yogendirarajah, T	„ Hinduism

G.C.E. (O. L.) December 1965

Ganeshanathan, P	Dist P Maths
	„ App Maths
Satchithananthan, K	„ P Maths
Thavabalachandran, N J	Dist P Maths
	Dist App Maths
Kumaran, A	„ Hinduism
Thevamanoharan, T	„ Christianity
	„ Chemistry
Sakthivel S	„ P Maths

LVI Arts

Jeyagumar, G	Gen Prof
Krishnakumar, S	History
	Tamil
Tharmarajah S	Geography

UVI Arts

Pathmanathan, C

History
Geography
Tamil
Government**LVISc.**

Karunaharan, P

Gen Prof
Physics
Chemistry
App Maths

Balakrishnan, S

Gen Prof
P. Maths

Muthiah, M M

Botany

Monoharan, V

Zoology

UVI Sc.

Naganathan, P

Gen Prof
P Maths
App Maths
Chemistry

Mabilrajan, R

U E Engineering
Physics
Zoology

Sahir, A R M

U E Medicine

Mather S R

U E Dental

Balachandran, W

U E Phys. Sc.

Karalapillai, D T

U E " "

Mahendranathan, K D

U E " "

Newton, J A T

U E " "

Sri Raviendrarajah, R

U E " "

Wimalanathan, E J

U E " "

Sp. VI Sc.

Vijayaratanam, S

P Maths
App Maths

Singanayagam, S

U E Physical Science
Physics
Chemistry

Puvanachandran, K

U E Medicine
Botany

Arasaratnam, R B S

U E Medicine
Zoology

Linganathan, W N

U E Medicine
U E Medicine**Sp. VI Science.**

Muthiah, R N

U E Medicine

Rajendra, J

U E "

Shanmugalingam, P

U E "

Miss. T S Mariampillai, U E

U E "

Sriskanda S

U E Dental

Vicknarajah, P C

U E Vet. Sc.

Sivakadacham, B.

U E Agriculture

Gnanalingam, N

U E Bio. Science

Jebarajah, E M

U E Phy. Sc.

Kumarakulasingham, S

U E " "

Sriharan,

U E " "

Sivananthan, N

U E " "

Vyravipillai, S

U E " "

Balaganeshan, V

U E Engineering

Kumarakuruparan, S

U E "

Thevathasan, J N

U E "

SPECIAL PRIZES**Form I**

Tamil Speech

Sivanesan, K

Srikanthy, T

English Recitation

Allagakoen, S C

Form II

Tamil Speech

Chelvachandran, V

English Recitation

Chelvachandran, V

Form III

Tamil Speech

Ranjitkumar, T

English Recitation

Gnanaratnam, M J

Form I—III

Tamil Singing

Sothilingam, S

(Hon. Mention)

Gunaratnam, S M

Form IV—V

English Essay

J Alphonsus

Tamil Essay

M Kiritharan

Form VI

English Essay

A P Niles

Tamil Essay

K Sarveswaran

Bilogy Field Study

C Ambikaipalan

Godwin Arulpragasam Prize For Tamil
 Declamation Form V & V—R Rajakumar.
 Arulpragasam Geld Medal for English
 Oratory—S M Mootatamby

Sam Sabapathy Gold Medal for Tamil
 Oratory—M M Muthiah 2nd Prize—C. Ambikaipalan

Sivapragasam Prize for General Excellence—N Gnanalingam

Chess Awards Seniors N Mahadevan

Juniors N Thatparanathan

SPORTS AWARDS

Athletics—1965

Colours:—

T Vipulananda

S Tharmarajah

M Surendra

C Sooriyakumar

Football—1965

Colours:—

S M Mootatamby

M Theivendra

T Vipulananda

S Ganeshalingam

R Victor

Q Ratnam

Cricket—1966

Cup for over 100 runs —

C Sooriyakumar

Best bowler for the season —

M Theivendra

Best fielder for the season —

J Alphonsus

Best performance at

Nalanda Match —

M Theivendra

Vijayaluxmy Challenge cup

for Cricketer of the year —

C Sooriyakumar

Colours —

M Surendra

S Sivakumar

Basket Ball 1966

Colours:...

V Mathavan

D J Gnanakone

Barr Kumarakulasinghe Cup for winners of Old Boys

Vs. Present Boys Cricket Match —

Old Boys

Scott Thuraiamy Challenge Cup for the all

round sportsman of the year —

T Vipulananda.

G. C. E. (A. L.) DECEMBER, 1965—RESULTS

Medicine

1. Linganandhan, W.N.
2. Puvanachandran, K.
3. Singanayagam, S.
4. Arasaratnam, R.B.S.
5. Mohamed Zahir, A.R.
6. Muthiah, R.N.
7. Rajendra, J.
8. Shanmugalingham, P.
9. Mariampillai, Miss. T.S.

Physical Science

1. Balachandran, W.
2. Karalapillai, D.T.
3. Kumarakulasingham, S.
4. Mahendranathan, K.D.
5. Newton, J.A.T.
6. Sriharan, E.
7. Vimalanathan, E.J.

Engineering

1. Balakaneshan V.
2. Kumarakuruparan S.
3. Naganather P.
4. Thevathasan J.N.

Arts

1. Kurnarasamy A.
2. Pathmanathan C.
3. Thanapalan S.

Dental

1. Mather, S.R.
2. Sriskanda, S.

Agriculture

Sivakadachchem, B.

Diploma in Engineering Course, Kattubedde, Moratuwa

1. Jebarajah, E.M.
2. Sivanathan, N.
3. Sri Ravendrarajah, R.
4. Vijayaratnam, R.
5. Vyravipillai, S.

Veterinary Science

Vicknarajah, P.C.

Biological Science

Gnanalingam, N.

* * *

COLLEGE OFFICERS FOR 1966

PREFECTS' GUILD

Senior Prefect

P. Kaangadurai

Prefects

M. Theivendra

S. Balasubramaniam

W. A. Wijeyakumar

R. Mahilrajan

M. T. Wijeyakumar

S. Rajanathan

Monitors

B. T. Jeyanantharajah

M. M. Muttiah

S. M. Moothathamby

T. Ganesha

T. Vipulanantha

T. C. Sathasivam

S. Sothilingam

K. Ambikaipahan

K. Ramasamy

C. Ambikaipalan

T. Kanagasabai

S. S. Jeyanayagam

C. Y. T. Muttiah

Games:	Captains:	Masters:
Cricket 1st XI	M. Deivendra	Mr. S. K. Mahalingam
Cricket 2nd XI	P. Sooriakumar	Mas. P. Kanagadurai
Football 1st XI	S. Rajanathan	Mr. K. Tharmasirirajah
Football 2nd XI	S. Sugumar	Mr. T. Puvananathan
Athletics	K. S. Sothilingam	Mr. S. K. Mahalingam
Basketball	S. M. Mootatamby	Mr. K. Tharmasirirajah
Hockey	C. Ambikaipalan	Mr. K. Tharmasirirajah
Ground Secretary	S. Balasubramaniam	
Secretary of Games	Mr. V. R. Amarasingham	

House Masters

Handy	Mr. N. E. Jeyasingam and Mr. Y. Edwin
Johnstone	Mr. J. F. Sigmaringam and Mr. T. Gunaseelan
Pargiter	Mr. K. Paramothayan and Mr. S. Thamotharam
Peto	Mr. C. J. Eliathamby and Mr. V. R. Amarasingham
Thompson	Mr. S. Panchalingam and Mr. H. W. Canagarajah

House Captains

Handy	— S. Rajanathan	Pargiter	— M. T. Wijayakumar
Thompson	— C. Sooriakumar	Johnstone	— B. T. Jeyanandarajah
Peto	— K. S. Sothilingam		

S. C. M.

Vice-Patron	—	Mr. A. J. Thurairatnam
President	—	Ravichandran Roy
Secretary	—	J. Alphonsus

Sixth Form Science Union

Vice-Patron	—	Mr. T. Thavarasalingam	
1st Term		2nd Term	3rd Term
President — P. Kanagadurai		R. Rajakumar	S. Dharmendran
Secretary — K. Sivayogeswaran		K. Sivayogeswaran	B. Jothydas

H. S. C. Union

Vice-Patron	—	Mr. K. Paramothayan	
Term I		Term II	Term III
President — C. Y. T. Muttiah		C. Ambikaipalan	K. Sivayogeswaran
Secretary — K. Puvanachanderan		C. Y. T. Muttiah	M. Sellvathurai

Chess Club

Vice-Patron — Mr. T. Gunaseelan

Amateur Astronomical Society

Vice-Patron	—	Mr. J. F. Sigmaringam
President	—	C. Sivendran
Secretary	—	N. Manoharan
Treasurer	—	M. Segar

Boarders' Union

Vice-Patrons:— Messrs. T. Gunateelan, A. J. Thurairatnam, I. S. Thurairatnam,
N. E. Jeyasingam, A. K. Thambirajah, T. Puvananathan, K. Tharmasrirajah.

1st Term

President:— M. M. Muttiah,

Secretary:— G. Jeyakumar

2nd Term

K. Ambikaipakan

R. Ravichandra Roy

3rd Term

K. Jeyanathan

T. Ponnampalam

Freedom from Hunger Club

Vice-Patron:—Mr. K. Paramothayan

President:— K. S. Jeyaseelan

Secretary:— K. Ramasamy

Treasurer:— K. Rajalingam (January to March)
A. Selvarajah (April to December)

Interact Club

Adviser:— Mr. C. E. Anandarajan

President:— K. Puvanachandran (January to April)
W. A. Wijeyakumar (May to December)

Vice-President:— W. A. Wijeyakumar (January to April)
M. Deivendra (May to December)

Secretary:— W. N. Linganandan (January to April)
C. Ambikaipalan (May to December)

Treasurer:— C. Y. T. Muttiah

Library

Librarian:— Mr. K. Paramothayan

Dramatic Society

Vic-Patron:— Mr. K. Paramothayan

Teachers' Guild

President:— Mr. J.F. Sigmaringam

Secretary:— Mr. R. S. Kandiah

S. J. C. Magazine

Business Manager:— Mr. J.N. Ponniah

Editor:— Mr. K. Paramothayan

THE STAFF DEC., 1966

PRINCIPAL

A. W. Rajasekaram, B.A. (Lond); Trd. Grad. Teachers' Certificate (Colombo); Dip.-in-Eng. Educational Thought and Practice (Lond.).

VICE-PRINCIPAL

J. T. Chelliah, B.A. (Lond.); Trd. Grad. Teachers' Certificate (Colombo); Dip.-in-Teaching Eng. as a Foreign Language (Lond.); Teacher Counsellor's Certificate.

CHAPLAIN

The Rev. W. M. Coomaraswamy.

ASSISTANT STAFF

- V. R. Amarasingham, B.Sc., 2nd Class (Madras).
 C. E. Anandarajan, B.Sc. 2nd Class (Madras), Dip.-in-Ed. (Ceylon).
 S. Arumainayagam, Sangeetha Booshanam, (Annamalai).
 H. W. Canagarajah, 1st Class Trained (English).
 Y. Edwin, B.Sc. (Ceylon).
 C. J. Eliathamby, B.A. (Madras); Master in Education (Madras), Post Grad. Certificate in Education, (Birmingham), Teacher Counsellor's Certificate.
 Mrs. G. A. Eliathamby, 1st Class Trained (Tamil).
 T. Gunaseelan, B.Sc., (Lond.).
 N. E. Jeyasingham, 1st Class Trained (Eng.), 1st Class Trained (Tamil); Teacher Counsellor's Certificate.
 Mrs. R. R. Jehoratnam, Teachers' Cert. (3rd Class) and Drawing Certificate.
 S. P. Jeevanandan, 1st Class Trained (Tamil)
 S. Kanapathipillai, B.A. (Madras).
 R. S. Kandiah, B.Sc. (Mysore).
 P. Kathirvelayuthapillai, B.A. (Ceylon).
 S. K. Mahalingam, Dip.-in-Physical Education (Madras); S.S.C. English.
 T. Mylvaganam, 1st Class Trained (Tamil).
 L. W. D. Nalliah, Eng. Teacher's Drawing Certificate (Ceylon Tech. College), Vocational Trained in Arts and Crafts, College of Fine Arts, (Ceylon).
 Mrs. P. Nathaniel, London Matriculation, 2nd Class Eng. Teachers' Cert.
 S. Panchalingam, B.Sc. (London).
 R. Panuthevan, B.A. (Ceylon), Dip.-in-Ed. (Ceylon).
 K. Paramothayan, B.A. (Ceylon), Dip.-in-Ed. (Ceylon); Dip.-in-Ed. (Lond.); Specialised in the Teaching of English as a Second Language.
 Mrs. I. K. P. Paramothayan, 3rd Class Eng. Teachers' Cert., Trinity College of Music, Senior Exam.

- J. J. Pathinathan, Dip.-in-Agriculture (Kundasale).
 A. P. Perinpanayagam, Senior School Certificate, (on leave).
 Miss M. Ponnampalam, G.C.E. Adv. Level (London).
 J. N. Ponniah, B.Sc., 2nd Class Hons. (Calcutta); Dip.-in-Ed. (Ceylon).
 P. Poovilingam, 1st Class Tamil Trained.
 T. Puvananathan, General Science Qualifying Exam. (Ceylon).
 D. M. Rajaratnam, 1st Class Tamil Trained; London Matriculation.
 G. T. Rajaratnam, B.A. (Madras); 1st Class English Trained; Inter-Science (Econ.) (Lond.).
 C. Rajeswaran, G.C.E. Adv. Level (Lond.).
 J. F. Sigmaringam, B.A. 2nd Division (Lond.).
 E. Sivanandan, B.A. (Ceylon).
 V. Sivasubramaniam, 1st Class Tamil Trained.
 S. Sivasubramaniam, B.Sc. (Ceylon).
 V. S. Stephen, 1st Class Trained (English).
 Miss L. G. Thambiah, 3rd Class English Teachers' Certificate.
 A. K. Thambirajah, B.A. (Ceylon).
 Miss L. S. Thambirajah, 2nd Class English Teachers' Certificate.
 Mrs. A. A. Thambithurai, 3rd Class Eng. Teachers' Certificate.
 S. Thamotharam, General Science Qualifying Exam. (Ceylon).
 Mrs. T. Thangarajah, 1st Class English Teachers' Certificate.
 A. S. Tharmalingam, Inter-Science (London).
 K. Tharmasirirajah, B.A. 2nd Div., (Lond.)
 T. Thavarasalingam, B.Sc. (Ceylon).
 N. Thiagarajah, B.Sc. (Calcutta).
 A. J. Thurairatnam G.C.E. Adv. Level, (London).
 I. S. Thurairatnam, B.Sc. (Madras).
 V. Thuraisamy, 1st Class Trained (Tamil).
 Mrs. G. Vararajasingham, Senior School Certificate.
 K. Veerasingam, Eng. Teachers' Drawing Cert. (Ceylon); General Drawing Certificate (Madras); Govt. Teach. Exam, Higher Grade in Designs, Painting and Modelling (Madras).
 Mrs. N. Yogarajah, 1st Class Teachers' Certificate (Tamil).

CLERICAL STAFF

S Navaratnam	—	Bursar
E. Kandiah	—	Accountant
P. S. A. Arulraj	—	Principal's Secretary
M. Nadarajah	—	Fees Clerk
C. Inparajasingham	—	Supervisor of Works.

Rajini Mahendran

SR John

ST. JOSEPH'S CATHOLIC PRESS,
JAFFNA. 590-66

1120
925
200